

การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์

โดย
นางณัฐมน สังวาลย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แบบ 2.1

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์

โดย
นางณัฐมน สังวาลย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แบบ 2.1

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ENHANCING THE MODEL OF AGRI-TAINMENT

By

Mrs. Nathamon SANGWAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy TOURISM, HOTEL AND EVENT MANAGEMENT

Academic Year 2025

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์
โดย	นางณัฐมน สังวาลย์
สาขาวิชา	การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แบบ 2.1
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติธร ภูริภักดี
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร. เกิดศิริ เจริญวิศาล

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย สุทธะนันท์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจน์นภา พงศ์พนรัตน์ เชี่ยวชาญ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติธร ภูริภักดี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร. เกิดศิริ เจริญวิศาล)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(อาจารย์ ดร. วงศ์ลัดดา วีระไพบุลย์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตศักดิ์ พุฒจรรย์)

651230001 : การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ แบบ 2.1

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์, คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์, ความสิ้นไหล
ทางการท่องเที่ยว, ความจงรักภักดีต่อจุดหมายปลายทาง

นาง ณัฐมน สัจจวาลย์: การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติธร ภูริภักดี

รูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ (Agri-tainment) กลายเป็นทางเลือกใหม่ที่นำศึกษา
และสอดคล้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ กล่าวคือ “การท่องเที่ยวเชิงเกษตร” หมายถึง
กิจกรรมที่เกษตรกรจัดทำขึ้น แนวคิดที่เกี่ยวข้องคือ “ความบันเทิงเชิงเกษตร หรือ Agri-tainment
การผสมคำระหว่าง Agricultural และ Entertainment” จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า
รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรรีนอร์มย์มีความสำคัญต่อประเทศไทยแต่ยังขาดการศึกษาที่เป็นรูปแบบ
ชัดเจน การศึกษาเฉพาะด้านการท่องเที่ยวที่รวมกิจกรรมเกษตรรีนอร์มย์ทั้งในส่วนของผู้ให้บริการและ
ผู้รับบริการยังไม่ถูกสำรวจอย่างละเอียด เพื่อให้ช่องว่างนี้เติมเต็ม การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การ
วิจัยเพื่อ ดังนี้ 1) ศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิง
สำรวจการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ 3) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการ
ยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ และ 4) วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับ
รูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ใช้การวิจัยรูปแบบผสมผสานวิธีด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัย
เชิงปริมาณ

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ของประเทศไทย
ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบเมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า คุณลักษณะการท่องเที่ยว
เกษตรรีนอร์มย์ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ และเมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า $\chi^2 = 33.04$, $\chi^2/df = 1.94$, CFI = 0.99, GFI = 0.97, AGFI = 0.93, RMSEA =
0.01, RFI = 0.98 พบว่า คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ของประเทศไทยประกอบด้วย 3
องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม 2) ด้านการบริหารจัดการแบบองค์รวม และ 3
) การสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวเกษตรและมูลค่าเพิ่ม และตัวแปรสังเกตได้จำนวน 38 ตัวแปร สำหรับ
ผลการทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองสมการโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ
คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ พบว่าแบบจำลองสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ $\chi^2 =$
23.10, df = 17, P-value = 0.15, $\chi^2/df = 1.35$, GFI = 0.98, CFI = 0.99, RFI = 0.98, AGFI =
0.95, RMR = 0.10, RMSEA = 0.03 และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์
มีอิทธิพลโดยตรงต่อความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.95$, $t = 29.14$,

$p < 0.001$) สนับสนุนสมมติฐานที่ 1 โดยชี้ให้เห็นว่าการเข้าร่วมในกิจกรรมเชิงเกษตรสามารถส่งเสริมให้เกิดสภาวะที่นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจกับประสบการณ์ได้ต่อมา สมมติฐานที่ 2 ได้รับการสนับสนุน โดยพบว่าความสับสนไหลทางการท่องเที่ยวมีอิทธิพลโดยตรงต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.86, t = 5.08, p < 0.001$) แสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้เยี่ยมชมมีความสับสนไหลในการท่องเที่ยว พวกเขามีแนวโน้มที่จะภักดีต่อสถานที่นั้นมากขึ้นในทางตรงกันข้าม สมมติฐานที่ 3 ไม่ได้รับการสนับสนุน เนื่องจากการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ไม่มีอิทธิพลโดยตรงต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.04, t = 0.25, p = 0.80$) ทั้งนี้สมมติฐานที่ 4 ได้รับการสนับสนุน โดยผลการทดสอบแสดงว่า การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทางผ่านความสับสนไหลทางการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญ ($\beta = 0.81, t = 9.00, p < 0.001$) ซึ่งบ่งชี้ว่าความสับสนไหลทางการท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นตัวแปรส่งผ่าน (mediator) ในความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์กับความภักดีของนักท่องเที่ยวต่อจุดหมายปลายทาง

651230001 : Major TOURISM, HOTEL AND EVENT MANAGEMENT

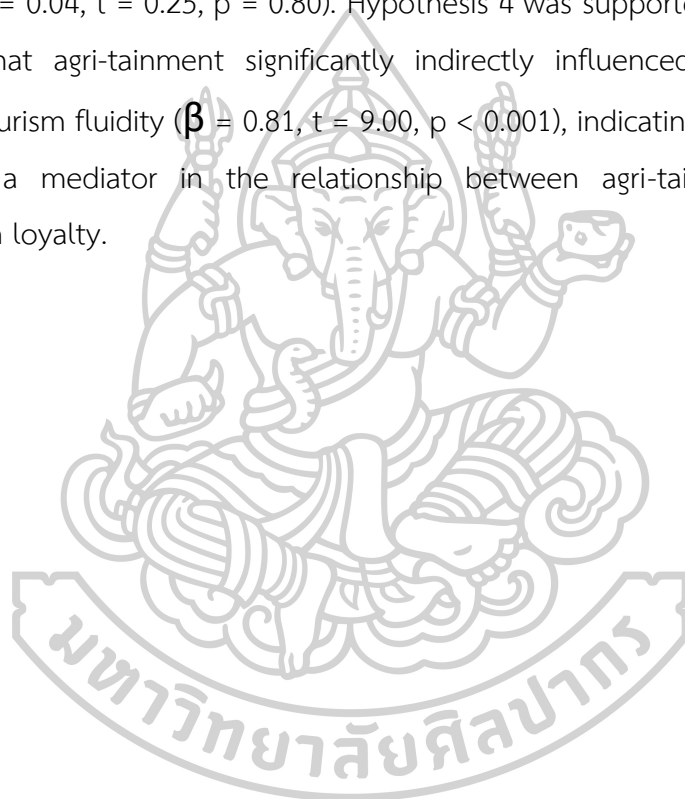
Keyword : Agri-tainment Tourism, Agri-tainment Tourism Characteristics, Tourism Flow Experience, Tourist Destination Loyalty

Mrs. Nathamon SANGWAN : Enhancing The Model of Agri-tainment Thesis advisor : Assistant Professor Santidhorn Pooripakdee, Ph.D.

Agri-tainment tourism has become a new alternative that is worth studying and is consistent with new tourism behaviors. In other words, “agri-tourism” refers to activities organized by farmers. The related concept is “agricultural entertainment or Agri-tainment, a combination of the words Agricultural and Entertainment.” From the literature review, it was found that the agri-tainment tourism model is important for Thailand, but there is still a lack of clear studies. Specific studies on tourism that include agri-tainment activities in both service providers and service recipients have not been thoroughly explored. To fill this gap, this study aims to: 1) study Agri-tainment tourism characteristics model; 2) analyze the exploratory components of the upgrading of agri-tainment tourism model; 3) analyze the confirmatory components of the upgrading of agri-tainment tourism model; and 4) analyze the causal relationship of the upgrading of agri-tainment tourism model.

The in-depth interview results found that Agri-tainment tourism characteristics in Thailand consisted of 5 components. When the exploratory factor analysis found that agri-tainment tourism characteristics consisted of 3 components. When the confirmatory factor analysis of the model with empirical data found that $\chi^2 = 33.04$, $\chi^2 / df = 1.94$, CFI = 0.99, GFI = 0.97, AGFI = 0.93, RMSEA = 0.01, RFI = 0.98, it was found that Agri-tainment tourism characteristics in Thailand consisted of 3 components.: 1) agricultural eco-culture, 2) holistic management, and 3) agricultural tourism value and value-added creation, and 38 observable variables. For the results of the test of the fit of the structural equation model of the causal relationship of Agri-tainment tourism characteristics. The model was found to be consistent with the empirical data $\chi^2 = 23.10$ $df = 17$, P-value = 0.15, $\chi^2 / df = 1.35$, GFI = 0.98, CFI = 0.99, RFI = 0.98, AGFI = 0.95, RMR = 0.10, RMSEA = 0.03. The hypothesis testing results revealed that agri-tainment tourism had a statistically significant direct effect on

destination fluidity ($\beta = 0.95$, $t = 29.14$, $p < 0.001$), supporting Hypothesis 1, suggesting that participating in agri-tainment tourism activities can promote a state of tourist immersion. Subsequently, Hypothesis 2 was supported, as tourism fluidity had a statistically significant direct effect on destination loyalty ($\beta = 0.86$, $t = 5.08$, $p < 0.001$), indicating that when visitors experience tourism fluidity, they are more likely to be loyal to that destination. In contrast, Hypothesis 3 was not supported, as agri-tainment tourism did not have a statistically significant direct effect on destination loyalty ($\beta = 0.04$, $t = 0.25$, $p = 0.80$). Hypothesis 4 was supported, as the test results showed that agri-tainment significantly indirectly influenced destination loyalty through tourism fluidity ($\beta = 0.81$, $t = 9.00$, $p < 0.001$), indicating that tourism fluidity acted as a mediator in the relationship between agri-tainment and tourists' destination loyalty.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ้นรมย์ สามารถสำเร็จลุล่วงจากการให้คำแนะนำและคำปรึกษาด้วยความเมตตาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกิดศิริ เจริญวิศาล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้คำแนะนำเพื่อให้นักศึกษาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ภา พงศ์พนรัตน์ เชี่ยวชาญ ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุฒจร และ ดร.วงศ์ลัดดา วีระไพบุลย์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ข้อเสนอแนะ คำปรึกษา แนวทางการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และ อีเวนต์ ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทองค์ความรู้ในการสืบเสาะหาข้อมูลทางการวิจัย ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตัวเองของข้าพเจ้าไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ขอขอบคุณผู้บริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่ให้ทุนการศึกษาเรียนต่อ รวมถึง พนักงานนักวิชาการ ตัวแทนภาครัฐ ตัวแทนภาคเอกชน สมาคมมัคคุเทศก์เชียงราย เกษตรกร นักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้ ขอขอบคุณอาจารย์พรนภา ธนโพธิ์วิรัตน์ อาจารย์เครือจิต เจริญแสน ดร.ปริพรรณ แก้วเนตร และดร.อุทุมพร การเก็บ ที่เปรียบเสมือนกองกำลังหนุนจิตใจทางวิชาการของข้าพเจ้า เพื่อนร่วมเรียน เพื่อนร่วมรุ่น และพี่ ๆ หลักสูตรปริญญาเอก ToHoVent ที่คอยให้คำปรึกษา คอยช่วยเหลือวิทยานิพนธ์และเป็นกำลังใจให้กันมาตลอดระยะเวลาที่เรียน

สำคัญอย่างยิ่งขอบคุณครอบครัวคุณพ่อ คุณแม่ น้องสาวและน้องชายของข้าพเจ้า คุณสามีและลูกๆ ที่น่ารักที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุด ทั้งในเรื่องของการเป็นแม่ที่ดี การเป็นนักศึกษาที่ตั้งใจ การเป็นอาจารย์ที่ไม่บกพร่องในหน้าที่ การเป็นลูกคนโตที่เป็นกำลังเสริมหลักของครอบครัว ในช่วงเวลาที่พร้อมกัน รวมถึงอาจารย์ธันวินน์ ขวัญบุญ ผู้เปรียบเสมือนบิดาทางวิชาชีพอาจารย์และการดำเนินชีวิต ผู้เป็นตัวอย่างที่ดีของข้าพเจ้าที่คอยให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ส่งเสริมและให้กำลังใจมาตลอด

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีคุณค่าต่อวงการ สังคม โดยเฉพาะต่อเกษตรกรที่ต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรริ้นรมย์ของประเทศไทย

ณัฐมน สัจจวัลย์

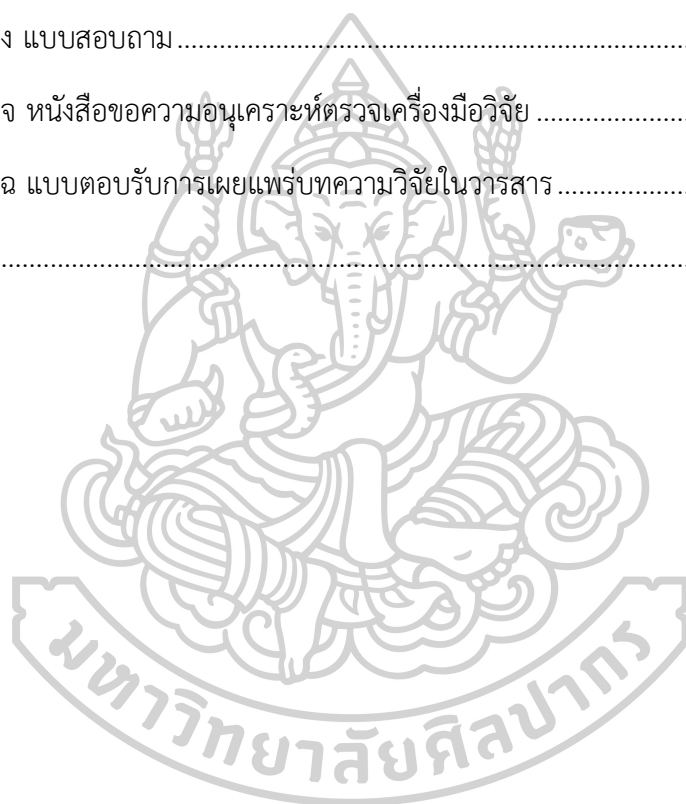
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. คำถามในการวิจัย.....	4
3. วัตถุประสงค์งานวิจัย.....	4
4. สมมติฐานการวิจัย.....	5
5. ขอบเขตของการวิจัย.....	5
5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	5
5.2 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลักและกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย	6
5.3 ขอบเขตด้านเวลา.....	7
6. ประโยชน์ที่ได้รับ	7
7. นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	9
1. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์	9
1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์	9
1.2 การพัฒนาแนวคิดการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์.....	10

1.3 แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	12
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสนุกสนานและบันเทิง	15
3.1 แนวคิดเศรษฐกิจฐานราก (Grassroots Economic Development).....	17
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์	18
4.1 แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์	19
4.1.2 ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์.....	20
4.1.3 ประสบการณ์ท่องเที่ยวสู่การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม.....	22
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว.....	25
6. แนวคิดเกี่ยวกับความภาคภูมิใจในจุดหมายปลายทาง.....	28
7. กรอบแนวคิดการวิจัย.....	44
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	46
ขั้นตอนที่ 1 เพื่อกำหนดคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์	47
1.1.การวิจัยเอกสาร (Documentary Research).....	47
1.2 การวิจัยแบบวิธีวิทยาการสร้างทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory).....	48
1.3. การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับการวิจัย.....	48
1.4. กระบวนการเก็บข้อมูล	49
1.5 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล.....	50
ขั้นตอนที่ 2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์ และ วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์	50
2.1. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	51
2.2. การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ	53
2.3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
2.4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
2.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA).....	55

2.6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA).....	56
2.7 การทดสอบแบบจำลองสมการโครงสร้าง.....	58
3. ขั้นตอนของการวิจัย	60
4. แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	63
บทที่ 4 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพและการสัมภาษณ์เชิงลึก	70
4.1 ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก.....	70
4.1.1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก	83
4.2 ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีระหว่างมิติต่าง ๆ (Theoretical Relationships).....	92
4.2.1 ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีแบบพึ่งพาขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยว เกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย	92
4.2.2 ความสัมพันธ์เชิงวงจรทางทฤษฎีขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยว เกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย	93
4.2.3 ความสัมพันธ์เชิงลำดับทางทฤษฎีขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยว เกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย	94
บทที่ 5 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ.....	97
5.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับตัวแปรในงานวิจัย.....	102
5.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ.....	112
5.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันทั้งอันดับที่ 1 และอันดับที่ 2 เพื่อยืนยันคุณลักษณะการ ท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย.....	117
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	150
6.1 สรุปผลการวิจัย.....	150
6.2 อภิปรายผลการวิจัย	164
6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย.....	169
6.3.1 ข้อเสนอแนะทางทฤษฎี (Theoretical Implication).....	169
6.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (Policy Recommendations).....	171

6.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต	172
รายการอ้างอิง	174
ภาคผนวก.....	189
ภาคผนวก ก ผลการพิจารณาขอรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์.....	190
ภาคผนวก ข หนังสือการขอสัมภาษณ์	193
ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์เชิงลึก	206
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม	214
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย	223
ภาคผนวก ฉ แบบตอบรับการเผยแพร่บทความวิจัยในวารสาร	229
ประวัติผู้เขียน	231

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 สรุปสมมติฐานการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ	45
ตารางที่ 2 แสดงการลดระดับของความคลาดเคลื่อนของผู้ให้ข้อมูล	48
ตารางที่ 3 ค่าความเหมาะสมขององค์ประกอบ	55
ตารางที่ 4 ค่าสถิติตัวชี้วัดความเหมาะสมของแบบจำลองสมการโครงสร้าง	57
ตารางที่ 5 ดัชนีความกลมกลืนระหว่างแบบจำลองการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์	59
ตารางที่ 6 ดัชนีความกลมกลืนของค่าพารามิเตอร์.....	60
ตารางที่ 7 แผนการดำเนินงานวิจัย โครงการวิจัยเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร ริ้นรัมย์	63
ตารางที่ 8 แผนการดำเนินงาน (แสดงแผนการดำเนินงานรายกิจกรรมและระยะเวลาที่ใช้ ในแต่ละปี การศึกษา).....	68
ตารางที่ 9 รายละเอียดผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึก	71
ตารางที่ 10 สรุปคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรริ้นรัมย์ของประเทศไทยจากการสัมภาษณ์เชิงลึก. 73	73
ตารางที่ 11 ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา IOC.....	98
ตารางที่ 12 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดทดลอง	99
ตารางที่ 13 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ N=300	100
ตารางที่ 14 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ N=300	101
ตารางที่ 15 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา N=300	101
ตารางที่ 16 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน N=300.....	101
ตารางที่ 17 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ N=300.....	102
ตารางที่ 18 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรริ้นรัมย์ในประเทศไทย ความ สั่นไหวทางการท่องเที่ยว และความภักดีในจุดหมายปลายทางในภาพรวม	103

ตารางที่ 19 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture)	103
.....	
ตารางที่ 20 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสบการณ์สุนทรียเกษตรเชิงสร้างสรรค์(Creative Agri-aesthetics Experience).....	104
ตารางที่ 21 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management).	105
ตารางที่ 22 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายผลประโยชน์ (Community Participation and Benefit Sharing).....	106
ตารางที่ 23 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation).....	108
ตารางที่ 24ความคิดเห็นต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสิ้นเปลืองทางการท่องเที่ยว.....	109
ตารางที่ 25ความคิดเห็นต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความภักดีต่อจุดหมายปลายทางทางการท่องเที่ยว	110
.....	
ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรต่าง ๆ	112
ตารางที่ 27ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร	116
ริ่นรมยในประเทศไทย	
ตารางที่ 28ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม	117
.....	
ตารางที่ 29 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม	118
ตารางที่ 30ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม	121
.....	
ตารางที่ 31การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม.....	121
ตารางที่ 32ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม	123
.....	
ตารางที่ 33การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม.....	124
ตารางที่ 34ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 1 มีใจจดจ่อ.....	126
ตารางที่ 35 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 1 มีใจจดจ่อ	127

ตารางที่ 36ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 2 การลี้มเวลาชั่วขณะ	128
ตารางที่ 37การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 2 การลี้มเวลาชั่วขณะ.....	129
ตารางที่ 38ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง.....	131
ตารางที่ 39 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง.....	132
ตารางที่ 40ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 1 การท่องเทียะชั่ว.....	134
ตารางที่ 41การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 1 การท่องเทียะชั่ว.....	134
ตารางที่ 42ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ.....	136
ตารางที่ 43การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ.....	137
ตารางที่ 44ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น ..	138
ตารางที่ 45การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น	139
ตารางที่ 46ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเทียะเกษตรรีนรมยในประเทศไทย	141
ตารางที่ 47 การสรุปรวมองค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเทียะเกษตรรีนรมยในประเทศไทย 9 องค์ประกอบ	142
ตารางที่ 48โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเทียะเกษตรรีนรมยในประเทศไทย (ก่อนปรับโมเดล).....	145
ตารางที่ 49โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเทียะเกษตรรีนรมยในประเทศไทย (หลังปรับโมเดล).....	146
ตารางที่ 50ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเทียะเกษตรรีนรมยในประเทศไทย	147
ตารางที่ 51สรุปผลการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ความสัมพันธ์ของตัวแปรแฝง.....	148

สารบัญญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 ขั้นตอนของการวิจัย.....	61
ภาพที่ 2 คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ไทยจากทฤษฎีสถานรากของแนวโน้มนและ องค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย	91
ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีแบบพึ่งพากันของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ไทย	93
ภาพที่ 4 ความสัมพันธ์เชิงวงจรขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ใน ประเทศไทย	94
ภาพที่ 5 ความสัมพันธ์เชิงลำดับขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ใน ประเทศไทย	96
ภาพที่ 6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม	117
ภาพที่ 7 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม	120
ภาพที่ 8 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม	123
ภาพที่ 9 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 1 มีใจจดจ่อ	126
ภาพที่ 10 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 2 การใช้เวลาช่วงขณะ	128
ภาพที่ 11 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง	131
ภาพที่ 12 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ	134
ภาพที่ 13 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ	136
ภาพที่ 14 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น	138
ภาพที่ 15 การวิเคราะห์องค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย	141
ภาพที่ 16 โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร รีนรมย์ในประเทศไทย (ก่อนปรับโมเดล).....	145

ภาพที่ 17 โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร
ริ่นรมย์ในประเทศไทย (หลังปรับโมเดล)..... 146

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีพื้นที่ประเทศ 320.696 ล้านไร่ และมีจำนวนพื้นที่เกษตรถึง 149.25 ล้านไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2563) ซึ่งเป็นพื้นที่เกือบครึ่งประเทศที่มีการเกษตร เป็นจุดแข็งของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ภาคเกษตรกลับมีสัดส่วนในมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น โดยมีอัตราการเติบโตที่ช้าและมีความแปรปรวนมากกว่าภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ นอกจากนี้ยังเติบโตในอัตราที่ช้ากว่าประเทศผู้ผลิตสินค้าเกษตรชั้นนำของโลก รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียหลายประเทศ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภาคเกษตรไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่สำคัญ เช่นเดียวกับทั่วโลก โดยเห็นการลดลงของการใช้แรงงานซึ่งถูกทดแทนด้วยการเพิ่มขึ้นของเครื่องจักรกลและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เราจะเห็นว่ารูปแบบการเติบโตของภาคเกษตรได้เปลี่ยนจากการขยายตัวเชิงปริมาณ เช่น การขยายพื้นที่เพาะปลูกและการใช้ปัจจัยการผลิตที่เพิ่มมากขึ้น มาเป็นการเติบโตที่มาจากคุณภาพ โดยพัฒนาแหล่งทำการเกษตรให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงพื้นที่ (ปิยพงศ์ เขตปิยรัตน์, 2564) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรถือเป็นหนึ่งในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เจ้าของสวนจัดเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้ได้เข้าชมสวนผลไม้ พร้อมทั้งมีบริการที่พัก กิจกรรม สถานที่ถ่ายรูป และความบันเทิงต่าง ๆ ให้แก่ลูกค้าโดยมีจุดมุ่งหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อให้ลูกค้าที่สนใจได้สัมผัสกับธรรมชาติ วิถีชีวิต และวัฒนธรรมในชนบทผ่านกิจกรรมนันทนาการและการเรียนรู้ต่าง ๆ ดังนี้ การทำสวน เช่น การบำรุงดิน การใช้ปุ๋ย การกำจัดแมลงการขยายพันธุ์พืช การดูแลพืชพรรณ การเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้น แต่ยังสร้างอาชีพให้กับชาวบ้านหรือเกษตรกรในท้องถิ่นที่มีความสนใจอีกด้วย {Praditsangthong, 2022 #1}

รูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ (Agri-tainment) กลายเป็นทางเลือกใหม่ที่นำศึกษาและสอดคล้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ รวมทั้งเป็นการตอบสนองความต้องการด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยของนักท่องเที่ยว ความต้องการสัมผัสประสบการณ์ที่มีความหมายและมีคุณค่า ทั้งนี้ เกษตรกรได้สร้างคำศัพท์ใหม่ๆ เพื่อแสดงถึงความต้องการขยายขอบเขตจากการปลูกและขายผลผลิตทางการเกษตร กล่าวคือ “การท่องเที่ยวเชิงเกษตร” ซึ่งหมายถึงกิจกรรมแรกๆ ที่

เกษตรกรจัดทำขึ้น เช่น การเก็บผลไม้และผักด้วยตัวเอง การเยี่ยมชมสวนสัตว์ และการนั่งรถม้า แนวคิดที่เกี่ยวข้องคือ “ความบันเทิงเชิงเกษตร หรือ Agri-tainment การผสมคำระหว่าง Agricultural และ Entertainment” ซึ่งการพยายามขยายความค่านี้อาจเพิ่มสิ่งดึงดูดต่างๆที่น่าสนใจ เช่น พื้นที่เล่นสำหรับเด็ก ฟาร์มการเรียนรู้เชิงการศึกษา และเขาวงกตข้าวโพดที่ซับซ้อน ในบางกรณี สิ่งดึงดูดใหม่เหล่านี้อาจสร้างรายได้หลักให้กับฟาร์มได้ เช่น โรงกลั่นไวน์ได้พัฒนาจากการผลิตไวน์มาเป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมสำหรับนักท่องเที่ยว ตามที่ Alcalá (2000) ได้กล่าวว่า เกษตรกรต่างกำลังมองหารอยยิ้มและความทรงจำที่ไม่สามารถจับต้องได้มากขึ้น (Mitchell et al., 2007) และปัจจุบันตลาดของการเกษตรมีการแข่งขันทั่วโลก รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพของฟาร์ม และภัยแล้งตามฤดูกาล ล้วนเป็นแรงกระตุ้นให้เกษตรกรแสวงหาวิธีใหม่ในการสร้างรายได้เพื่อสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของตนเอง ในความเป็นจริง การขยายฟาร์มอาจช่วยให้เกษตรกรสามารถดำรงอยู่บนผืนดินของตนและรักษาวิถีชีวิต นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอแนวคิด Agri-tainment นี้มาประยุกต์ใช้เพื่อมุ่งหวังจะชดเชยรายได้จากการทำเกษตรที่ลดลงได้อีกด้วย (Blevins 2003; Mitchell et al., 2007)

จากแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเริ่มได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางหลังจากสถานการณ์โควิด-19 โดยเฉพาะในบริบทของการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน จากงานวิจัยของ Sangnak et al. (2025) ชี้ให้เห็นว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในปัจจุบันได้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ เช่น การเกษตรอัจฉริยะ (smart farming) ระบบไฮโดรโปนิคส์ซึ่งสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่และมีคุณค่าให้แก่นักท่องเที่ยว และยังช่วยเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรรายย่อยในขณะเดียวกัน งานของ Duhamel et al. (2024) ได้ศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในไทยผ่านวิธีวิจัยแบบผสมผสาน และพบว่าปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ทำเลที่ตั้งการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ ความสามารถในการเล่าเรื่องของผลิตภัณฑ์ การใช้สื่อออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์ซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ของนักท่องเที่ยวและความยั่งยืนของธุรกิจ อีกด้านหนึ่ง Sawagvudcharee (2024) เสนอแนวทางการสร้างแบรนด์ท้องถิ่นให้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยใช้กลยุทธ์ Integrated Marketing Communication (IMC) และแบบจำลอง archetype ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน เช่น ความโดดเด่นของผลไม้ วัฒนธรรมพื้นถิ่น และสิ่งแวดล้อม ซึ่งช่วยสร้างภาพจำที่แข็งแกร่งและความผูกพันทางอารมณ์กับนักท่องเที่ยว ทั้งนี้เมื่อพิจารณาร่วมกัน พบว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชนในด้านการวางแผน การพัฒนาเนื้อหา และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระดับฐานรากได้อย่างยั่งยืน

(Sangnak et al., 2025; Duhamel et al., 2024; Sawagvudcharee, 2024) ทั้งนี้ยังมีแนวคิดที่น่าสนใจอีกคือ Amloy et al. (2024) ศึกษาชุมชนเกษตรกรรายย่อยในเขตสงวนชีวมณฑลดอยเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แนวคิด agroecology ผสมกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทำให้ชุมชนแสดงความสามารถในการปรับตัวได้ดี โดยเฉพาะเมื่อได้รับการยอมรับภายใต้ UNESCO biosphere reserve ซึ่งสร้างเครือข่ายความร่วมมือและเสริมพลังสมรรถนะชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรรีนอร์มย์มีความสำคัญต่อประเทศไทยแต่ยังขาดการศึกษาที่เป็นรูปแบบชัดเจน แม้จะมีการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ แต่การศึกษาเฉพาะด้านการท่องเที่ยวที่รวมกิจกรรมเกษตรรีนอร์มย์ทั้งในส่วนของผู้ให้บริการและผู้รับบริการยังมีจำนวนจำกัด และยังไม่ถูกสำรวจอย่างละเอียด แม้ว่าจะมีการพูดถึงเทคโนโลยี (smart farming) การบริหารจัดการ กลยุทธ์การตลาด และการสร้างแบรนด์ในเชิงชุมชน แต่ยังขาดการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรในรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ (Agriculture + Entertainment) ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่รวมกิจกรรมการเกษตรเข้ากับความบันเทิง เช่น การเก็บผลไม้ด้วยตัวเอง การเล่นเกมในฟาร์ม การแสดงวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนาน เหมาะสำหรับครอบครัวและกลุ่มนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ แม้ว่าการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยจะเริ่มพัฒนาในด้านประสบการณ์แล้ว แต่การศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมในลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์อย่างเป็นระบบยังมีจำกัด ทั้งในด้านการวางแผน การออกแบบกิจกรรมนันทนาการ และการประเมินผลกระทบต่อชุมชนและนักท่องเที่ยว การขาดมุมมองในด้านนี้ทำให้โอกาสในการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเกษตรให้สามารถแข่งขันในระดับสากลยังไม่ครบถ้วน ดังนั้นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ในบริบทของประเทศไทย เพื่อออกแบบกิจกรรมการเกษตรที่ให้ทั้งความรู้ ความสนุกสนาน และการมีส่วนร่วม ซึ่งสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ พร้อมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรและนักท่องเที่ยวในด้านอารมณ์และประสบการณ์ได้อย่างแท้จริง จากที่กล่าวมาข้างต้นรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์นั้นมีศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นและเกษตรกร สามารถนำไปสู่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ โดยเน้นการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจแบบยั่งยืน สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจในเรื่องการเกษตรและวัฒนธรรมท้องถิ่นได้ ดังนั้นจึงนำมาสู่คำถามวิจัยที่ว่า แนวโน้มและองค์ประกอบของคุณลักษณะ

รูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์เป็นอย่างไร และข้อสรุปเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับองค์ประกอบของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทยเป็นอย่างไร และมีความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีในแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบใดบ้าง คุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์เป็นอย่างไร องค์ประกอบของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์เป็น และความสัมพันธ์ของรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์กับปัจจัยเชิงสาเหตุเพื่อให้เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ได้ รูปแบบและมีลักษณะอย่างไรดังนั้น จากที่กล่าวมาข้างต้น งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ 2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ และ 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ โดยใช้แนวทางวิจัยเชิงคุณภาพผ่านวิธีวิทยาการสร้างทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory Methodology) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดที่มีรากฐานจากข้อมูลเชิงประจักษ์จริง ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการทบทวนวรรณกรรม เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยเป็นองค์ความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ เป็นต้นและมุ่งเน้นการสำรวจและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อสร้างแบบวัดรูปแบบลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์หลังจากนั้นจะมีการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองสมการโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์จากนักท่องเที่ยวสร้างสรรค์ และนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ของประเทศไทย ผ่านวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ผลลัพธ์จากการศึกษานี้จะสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

2. คำถามในการวิจัย

- 2.1 คุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์เป็นอย่างไร
- 2.2 องค์ประกอบของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์เป็นอย่างไร
- 2.3 ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์เป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์งานวิจัย

- 3.1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์
- 3.2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์
- 3.3 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์

4. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิเคราะห์องค์ประกอบ

H₀: โมเดลตามสมมติฐานด้านคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว และความภักดีต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

H₁: โมเดลตามสมมติฐานด้านคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว และความภักดีต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว ไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

H1: คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment Tourism Characteristics) มีอิทธิพลทางตรงต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Tourism Destination Loyalty)

H2: คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment Tourism Characteristics) มีอิทธิพลทางตรงต่อความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience)

H3: ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) มีอิทธิพลทางตรงต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Tourism Destination Loyalty)

H4: ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment Tourism Characteristics) และ ความภักดีต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Tourism Destination Loyalty)

5. ขอบเขตของการวิจัย

การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และพัฒนา รูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย พร้อมค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอสาระสำคัญตามลำดับ รวมทั้งแนวคิดที่สนับสนุนในการหาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทาง ได้แก่ 1) คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment Tourism Characteristics : ATC) 2) ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience: TFE) และ 3) ความภักดีต่อจุดหมายปลายทาง (Tourist

Destination Loyalty: TDL) ด้วยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย บทความ วารสาร และสื่อสังคมในรูปแบบเอกสารและออนไลน์ของประเทศไทยและต่างประเทศด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ข้อมูลที่ได้นำมาใช้ในการกำหนดคำถามการวิจัย สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละขั้นตอน รวมทั้งการนำไปใช้ในการตรวจสอบตามหลักทฤษฎีสัมเส้า และการอภิปรายผล

5.2 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลักและกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดแนวทางการศึกษาด้วยเทคนิคของการผสมผสานวิธี (Mix Method Research) โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เริ่มจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาวิจัยออกแบบการวิจัยด้วยวิธีวิทยาการสร้างทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งประเภทผู้ให้ข้อมูลเป็นทั้งหมด 3 กลุ่ม คือ 1) ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการเลือกเฉพาะเจาะจง พิจารณาจากความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ จากผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและการบริการ การเกษตร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว จำนวน 20 คน ได้แก่ 1) ตัวแทนจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 5 คน มีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หรือเจ้าหน้าที่ดูแล เก็บเกี่ยวพืชทางการเกษตรและพืชเศรษฐกิจท้องถิ่น 2) นักวิชาการทางการท่องเที่ยวและการบริการ จำนวน 5 คน 3) นักวิชาการการเกษตร จำนวน 2 คน 4) ตัวแทนจากกลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ PGS จำนวน 2 คน 5) ตัวแทนจากสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา (ทกจ.) จำนวน 2 คน 6) ตัวแทนจากสำนักงานพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) จำนวน 1 คน และ 7) ตัวแทนจากสมาคมมัคคุเทศก์ จำนวน 3 คน รวมทั้งหมดเป็น 20 คน

สำหรับกระบวนการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้ศึกษาวิจัยเก็บข้อมูลแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างน้อย 1 ครั้ง โดยอิงตามสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของ {Hair, 2019 #57@@author-year} เสนอไว้ว่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันต้องมีขนาดอย่างน้อย 10 เท่าของตัวแปรที่ศึกษา วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) และวิเคราะห์ความสอดคล้ององค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirm Factor Analysis: CFA) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์

องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยว
เกษตรรีนรมย์ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์

5.3 ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2568 ถึง เดือน สิงหาคม พ.ศ.2568
เป็นระยะเวลา 8 เดือน ผู้วิจัยได้เริ่มต้นด้วยงานวิจัยเชิงคุณภาพร่วมกับงานวิจัยเชิงปริมาณ

6. ประโยชน์ที่ได้รับ

6.1 ผลการวิจัยเห็นถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ของนักท่องเที่ยว
ชาวไทย พร้อมทั้งแสดงความสัมพันธ์ทางสาเหตุจากตัวแปรที่เกี่ยวข้อง อาจได้รับแรงบันดาลใจจาก
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ ความสับสนไหลทางการ
ท่องเที่ยว ข้อมูลเชิงประจักษ์นี้ชี้ให้เห็นว่าจะนำไปสู่ความภักดีต่อจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว
ได้

6.2 ผลการวิจัยได้รับการยืนยันมิติของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ สามารถ
นำไปใช้เป็นแบบวัด (Scale) ในการศึกษาด้านการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในอนาคต

6.3 ปัจจุบันการศึกษาคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์และปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความภักดีต่อจุดหมายปลายทางยังมีน้อยมากหรือยังไม่ถูกสำรวจอย่างละเอียด ผลจากการศึกษา
ครั้งนี้สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดในการวิจัยในอนาคตได้

6.4 รูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์สามารถเป็นประโยชน์ต่อภาคส่วนต่าง ๆ ใน
ลักษณะจตุรภาคี กล่าวคือ ผู้ประกอบการหรือเจ้าของสวนที่ต้องการพัฒนาพื้นที่เกษตรเป็นแหล่ง
ท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ ชุมชน หน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment Tourism) หมายถึง รูปแบบการ
ท่องเที่ยวที่ผสมผสานวิถีเกษตรเข้ากับประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้และเชิงสร้างสรรค์ โดยยึดหลัก
ความยั่งยืน ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคม ภายใต้ 5 องค์ประกอบสำคัญ
ดังนี้ 1) การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม เน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการส่งเสริมภูมิปัญญา
และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยใช้พื้นที่เกษตรเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและวิถีชีวิตของชุมชน 2)
ประสบการณ์สุนทรีย์เกษตรเชิงสร้างสรรค์ มุ่งเน้นให้ผู้เข้าร่วมได้รับประสบการณ์ที่งดงามทั้งด้าน
อารมณ์และสุนทรีย์ ผ่านกิจกรรมเกษตรที่สนุก สร้างสรรค์ และมีคุณค่าทางจิตใจ 3) การบริหาร

จัดการแบบองค์รวมเป็นการจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวเกษตรอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน พัฒนา และ ประเมินผลแบบบูรณาการ โดยให้ความสำคัญกับความยั่งยืนและความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยวในระยะยาว 4) การมีส่วนร่วมของชุมชนและกระจายผลประโยชน์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของคนในท้องถิ่น ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การต้อนรับ และการแบ่งปันรายได้จากการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และ 5) การสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวเกษตรและ มูลค่าเพิ่ม มุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บริการ และประสบการณ์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มจากฐานทรัพยากร เกษตรท้องถิ่น ทำให้การท่องเที่ยวเกษตรมีความโดดเด่น แตกต่าง และสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง

7.2 คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรริเริ่ม (Agri-tainment Tourism Characteristics) หมายถึง องค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริเริ่มในประเทศไทย ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture) 2) การบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management) และ 3) การสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวเกษตรและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation)

7.3 ความลื่นไหลทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) หมายถึง สิ่ง ที่ ออกแบบให้นักท่องเที่ยวมีใจจดจ่อโดยสมบูรณ์ไม่ฟุ้งซ่านสามารถอยู่กับประสบการณ์นั้นได้อย่างเต็ม ที่ เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วหรือช้ากว่าความเป็นจริง และลืมตัวเองระหว่างทำกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่ง ทั้งหมดนี้สร้างความทรงจำที่มีคุณค่าและเป็นประสบการณ์ที่ไม่ซ้ำใคร ประกอบด้วย มีใจจดจ่อ (Focus Attention) การลืมนเวลาไปชั่วขณะ (Time distortion) และการสูญเสียความตระหนักรู้ใน ตัวเอง (Loss of self-consciousness)

7.4 ความจงรักภักดีต่อจุดหมายปลายทาง (Tourist Destination Loyalty) หมายถึง ความผูกพันที่นักท่องเที่ยวมีต่อสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่ง แสดงออกผ่านการเยือนซ้ำและ แนะนำให้คนอื่นไปเที่ยวด้วย ความรู้สึกนี้สามารถเกิดจากประสบการณ์ที่ดีหรือการเชื่อมโยงทาง อารมณ์ที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ ประกอบด้วย การท่องเที่ยวซ้ำ (Revisit) การบอกต่อ (Word of mouth) และ การยินยอมจ่าย (willing to pay)

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา มีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสนุกสนานและบันเทิง
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานราก
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว
6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความภาคภูมิใจต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์

แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เกี่ยวข้องเกี่ยวการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ความหมายและพัฒนาการของแนวคิดการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์

1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์

การท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เป็นการรวมกันของคำว่า “Agriculture” (เกษตรกรรม) และ “Entertainment” (ความบันเทิง) ซึ่งหมายถึงกิจกรรมที่ผสมผสานระหว่างการเกษตรกับกิจกรรมเชิงนันทนาการหรือการท่องเที่ยว เช่น การเก็บผลไม้ ชมฟาร์มสัตว์ การทำอาหารท้องถิ่น ตลาดเกษตร และการเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนเกษตรการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวในชนบทที่ผสมผสานการผลิตทางการเกษตรเข้ากับประสบการณ์พักผ่อนหย่อนใจหรือการศึกษาสำหรับผู้มาเยี่ยมชม (Mitchell & Turner, 2010; Barbieri, 2013)

Mitchell & Turner (2010) ได้ให้ความหมาย การท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ (Agri-tainment) ว่า การผสมผสานระหว่างการเกษตรและความบันเทิง เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีคุณค่า

และยั่งยืน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่มีทรัพยากรทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่โดดเด่นและยังเป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ของเกษตรกรเพื่อสร้างรายได้เสริมจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ทั้งนี้การผสมผสานระหว่างการเกษตรและความบันเทิง เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีคุณค่าและยั่งยืน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่มีทรัพยากรทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่โดดเด่น (Penn State Extension, n.d.) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีศักยภาพในการสร้างสรรค์โอกาสทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนชนบท โดยการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมและสัมผัสถึงวิถีชีวิตที่ไม่เหมือนใคร กิจกรรมที่มักจะถูกจัดขึ้นในบริบทนี้ อาจรวมถึงการเปิดฟาร์มให้คนทั่วไปเข้าชม การจัดงานเทศกาลเก็บเกี่ยวผลผลิต หรือการสร้างประสบการณ์การทำฟาร์มที่ผู้มาเยี่ยมชมสามารถลงมือทำได้จริง อีกทั้งยังเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการเกษตรและการอนุรักษ์ธรรมชาติให้กับผู้เข้าชมทุกวัย โดยBarbieri & Mahoney (2009) เสนอว่าแนวทางนี้มีบทบาทสำคัญในการกระจายความเสี่ยงทางเศรษฐกิจในภาคเกษตรกรรม

1.2 การพัฒนาแนวคิดการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์

การพัฒนาแนวคิดการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เกิดขึ้นในประเทศตะวันตก เช่น สหรัฐอเมริกา และแคนาดา ในฐานะทางเลือกเพื่อเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรในช่วงที่ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ต่อมาถูกพัฒนาให้เป็นกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ในระดับชุมชนและเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจท้องถิ่นการเพิ่มขึ้นของการเกษตรเพื่อความบันเทิงสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มระดับโลกที่มุ่งสู่การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์และยั่งยืนที่เชื่อมโยงผู้คนเข้ากับชีวิตชนบท (Che, Veeck, & Veeck, 2005) ในประเทศไทย แนวคิดนี้ก็เริ่มได้รับความสนใจมากขึ้น โดยมีการนำไปประยุกต์ใช้ในหลายพื้นที่ที่มีความพร้อมทางทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น เกษตรกรและชุมชนต่างๆ ได้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นการเรียนรู้และประสบการณ์ตรง เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมเก็บเกี่ยวผลผลิต ชิมอาหารท้องถิ่นที่ปรุงจากวัตถุดิบสดใหม่จากฟาร์ม และการเข้าร่วมงานฝีมือพื้นบ้าน นอกจากนี้จะช่วยสร้างรายได้เสริมให้กับชุมชนแล้ว กิจกรรมเหล่านี้ยังมีส่วนสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ การเกษตรเพื่อความบันเทิงจึงกลายเป็นสะพานเชื่อมระหว่างคนเมืองกับวิถีชีวิตชนบท อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจและการยอมรับในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ด้วยเหตุนี้ แนวคิด Agri-tainment จึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืน สร้างคุณค่าให้กับทั้งชุมชนและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมเยือน

ประโยชน์ของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ (Agri-tainment) ต่อชุมชน ดังนี้ ด้านเศรษฐกิจ ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและชุมชน โดยการเปิดพื้นที่เกษตรเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเก็บเกี่ยวผลไม้ การเรียนรู้การ

เพาะปลูก หรือซื้อผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นจากเกษตรกรโดยตรง กิจกรรมเหล่านี้ช่วยกระจายรายได้สู่ชนบท และลดการพึ่งพาการผลิตเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว (Schilling et al., 2012; Tew & Barbieri, 2012) ด้านสังคม กิจกรรมการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ยังเสริมสร้างความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นและอัตลักษณ์ชุมชน เช่น การสาธิตการทำอาหารพื้นบ้าน การจัดแสดงวัฒนธรรม และการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติของพื้นที่ สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างรุ่น (Barbieri & Mshenga, 2008; Flanigan et al., 2015) ด้านสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์สนับสนุนแนวคิดการเกษตรยั่งยืน โดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการหันมาใช้วิธีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้ระบบเกษตรอินทรีย์ การอนุรักษ์ดินและน้ำ และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งเพิ่มการตระหนักรู้ในหมู่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ (Veck et al., 2006; Su et al., 2020)

สามารถกล่าวโดยสรุปว่า แนวคิด การท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ คือ การผสมผสานระหว่างการเกษตรและความบันเทิง เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีคุณค่าและยั่งยืน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่มีทรัพยากรทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่โดดเด่น จึงเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวโดยนำกิจกรรมทางการเกษตรมาผสมผสานกับความบันเทิง เช่น การทดลองเก็บยอดชาแบบดั้งเดิมเพื่อเรียนรู้วิธีเลือกใบชาคุณภาพ ให้นักท่องเที่ยวรู้สึกผูกพันกับวัตถุดิบ ใกล้ชิดกับธรรมชาติ การแกะผลไม้เป็นรูปต่างๆ เพลิดเพลินกับความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง เรียนรู้การปลูกข้าวด้วยมือและมีเสียงเพลงพื้นบ้านโดยมีชาวบ้านร้องคลอระหว่างปลูกข้าว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้เสริมให้กับชุมชนโดยเน้นการสร้างประสบการณ์ที่มีความสนุกสนานและความรู้ให้กับนักท่องเที่ยว การเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์นั้น เปิดโอกาสให้ผู้เข้าชมได้สัมผัสวิถีชีวิตของเกษตรกร แต่ยังเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตอาหารและการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น และสร้างความเข้าใจระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยว ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในระยะยาว ทั้งนี้ยังเป็นการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ ยังสามารถสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของเกษตรกรและความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่นได้อีกด้วย กิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของชุมชนเท่านั้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและนักท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

1.3 แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism) ถูกพัฒนาให้เป็นกิจกรรมท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ โดยเน้นการเชื่อมโยงระหว่างนักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้และสัมผัสกับระบบนิเวศเกษตรกับชุมชนที่มีความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว รวมถึงวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศและการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการภายใต้การจัดการที่มีส่วนร่วมจากชุมชนท้องถิ่น เพื่อสร้างจิตสำนึกในการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรจึงเป็นสิ่งที่ประเทศไทยผลักดันให้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาและการอนุรักษ์ เพื่อมุ่งไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เมื่อพูดถึงความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จะหมายถึงการเดินทางที่ไม่เพียงแต่สร้างความเพลิดเพลิน แต่ยังสามารถนำความรู้กลับไปประยุกต์ใช้หรือประกอบอาชีพได้ สิ่งสำคัญคือ การได้กลับไปค้นหา เรียนรู้ เข้าใจ และภาคภูมิใจกับอาชีพเกษตรกรรมซึ่งเป็นรากฐานของแผ่นดินไทย ที่เต็มไปด้วยคุณค่าภายใต้แนวคิดและภูมิปัญญาของบรรพบุรุษและเกษตรกรไทย นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของชาวชนบท ชนบธรรมนิยม วัฒนธรรม ประเพณี รวมถึงรูปแบบกิจกรรมและการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่หลากหลายในท้องถิ่น และได้เพลิดเพลินกับความงามของธรรมชาติ และทัศนียภาพของชุมชน การเยี่ยมชมและซื้อสินค้าทางการเกษตร รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว (Tourism Authority of Thailand, 2002) การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรม สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น เน้นการสร้างความรู้และประโยชน์ต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับชุมชนและเกษตรกรเอง นอกจากนี้ยังเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวที่สร้างรายได้เพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิต ส่งผลให้รายได้สูงขึ้นและคุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม (กรมการท่องเที่ยว, 2562; Nasongkla, 2011; Khermkhan, 2018) รวมถึงการส่งเสริมความสนใจด้านการเกษตรในวงกว้าง (Brune et al., 2020) นักท่องเที่ยวจะได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ซึ่งมีพื้นฐานจากความรับผิดชอบต่อธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น การดูแลสุขภาพของสถานที่ (Nadee, 2018) โดยการดูแลจากชุมชนท้องถิ่น และสามารถพัฒนาขยายเป็นเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่นได้อีกด้วย

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่ผสมผสานผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเข้ากับสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจต่างๆ ช่วยลดการขยายตัวของเมืองและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น (Khotibul et al., 2019) การท่องเที่ยวในท้องถิ่นรูปแบบนี้ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ผู้คนคลายจิตใจและได้สัมผัสประสบการณ์และช่วงเวลาพักผ่อน (TorabiFarsani et al., 2019) ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้รับความนิยมใน

หลายประเทศ เช่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ กรีซ สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น (Noknoi, 2016) และประเทศไทย

ในขณะที่ กรมการท่องเที่ยว (2552) ได้แบ่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรออกตามลักษณะและขนาดของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ 1) การแบ่งตามลักษณะกิจกรรมการเกษตรหลัก สามารถจำแนกออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ การเพาะปลูก, การเลี้ยงสัตว์, การประมง, การเกษตรและป่าไม้, และการเกษตรแบบผสมผสาน 2) การแบ่งตามลักษณะเจ้าของกิจการและการบริหารจัดการ แบ่งได้เป็น 7 ประเภท ได้แก่ โครงการตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมวงศานุวงศ์, การบริหารจัดการโดยภาครัฐ (หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ), องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, องค์กรเอกชน, บริษัทเอกชน, วิสาหกิจชุมชน, และบุคคลทั่วไป 3) การแบ่งตามขนาดของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งตามขนาดพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ขนาดใหญ่ (51 ไร่ขึ้นไป), ขนาดกลาง (21-50 ไร่), และขนาดเล็ก (ไม่เกิน 20 ไร่)

สอดคล้องกับ Taware and ATDC (2020) ได้กำหนดขอบเขตหรือรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรไว้ 8 ประเด็น ได้แก่ 1) ช่องทางที่มีต้นทุนต่ำ อาหาร ที่พักแรม การนันทนาการ และการท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายต่ำ โดยเฉพาะสำหรับนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน แนวคิดการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมนี้มักถูกจำกัดอยู่ในเมืองและกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูง ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก แต่การท่องเที่ยวควรตอบสนองต่อประชากรส่วนใหญ่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของต้นทุน 2) ความน่าสนใจของอุตสาหกรรมเกษตร วิธีชีวิตชนบทดึงดูดความสนใจจากประชากรในเมืองใหญ่ โดยเฉพาะอาหารพื้นเมือง พืชพันธุ์ สัตว์ ผลิตภัณฑ์จากไม้ วัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเกี่ยวข้องกับเกษตรกรและหมู่บ้าน ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวจากเมืองใหญ่ให้มาเยี่ยมชม 3) ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ นักท่องเที่ยวมีความต้องการสูงในการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดโดยชุมชนชนบท โดยประชากรทุกวัยสามารถเข้าร่วมได้ เช่น เด็ก วัยรุ่น วัยกลางคน และผู้สูงอายุ ซึ่งการท่องเที่ยวประเภทนี้มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 4) การใส่ใจสุขภาพ วิธีชีวิตในเมืองใหญ่ที่ทันสมัยมักก่อให้เกิดความเครียดจากการทำงานและการเดินทาง ทำให้ผู้คนแสวงหาวิถีชีวิตที่สงบสุข เช่น อายurved การดูแลสุขภาพและจิตใจ การใช้สมุนไพร และอาหารที่ปราศจากสารพิษ เพื่อบรรเทาความเครียด 5) ความสนใจในธรรมชาติ นักท่องเที่ยวมักแสวงหาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เช่น นก สัตว์ พืชพันธุ์ ภูเขา และน้ำตก ซึ่งแตกต่างจากสภาพแวดล้อมในเมืองใหญ่ ที่นี้เป็นแหล่งความสุขที่หาไม่ได้ในเมือง 6) ที่พักแรมแบบรีสอร์ต สถานที่ที่ห่างไกลจากความพลุกพล่านดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือน 7) การให้ความรู้แก่เด็กนักเรียน: การท่องเที่ยวเชิงเกษตรช่วยให้เด็กนักเรียนในเมืองได้รับ

ความรู้เกี่ยวกับชีวิตชนบทและการเกษตร ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่า และ 8) ความต้องการสงบและสันติ ในชีวิตที่มีความหลากหลาย ผู้คนพยายามทำงานหลายอย่างเพื่อหารายได้และแสวงหาความสะดวกสบาย การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจึงเป็นวิธีการค้นหาสถานที่ที่สงบและสันติที่พวกเขาต้องการ

สำหรับ Adam (2004) และ Taware and ATDC (2020) ได้จำแนกหลักการพื้นฐานของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรออกเป็น 3 ประการ ได้แก่ 1) มีสิ่งที่น่าสนใจที่สามารถชมได้ เช่น สัตว์เลี้ยง นก แปลงปลูกพืชผักสวนครัว อุปกรณ์การเกษตรในอดีต โรงนา และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งเป็นรายละเอียดเล็กน้อยที่นำเสนอให้กับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีวัฒนธรรมประเพณี การแต่งกาย และการแสดงพื้นเมืองที่สามารถนำมาให้ชมเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับการเยี่ยมชม 2) มีสิ่งที่น่าสนใจที่สามารถทำได้ เพื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น การเก็บผลไม้ตามฤดูกาล การตองกิ่งพันธุ์ไม้ การขี่ม้า ชีวควาย การทำอาหาร และการเล่นเกม รวมถึงกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสนุกสนานให้กับนักท่องเที่ยว และ 3) มีสิ่งที่น่าสนใจที่สามารถซื้อได้ สินค้าที่นำมาจำหน่ายนั้น ผู้ประกอบการสามารถนำผลผลิตทางการเกษตรมาแปรรูปเพื่อขายให้นักท่องเที่ยวโดยตรง เช่น น้ำดื่มสมุนไพร น้ำดื่มเย็น ๆ รวมถึงการจำหน่ายอาหาร ขนม ผลิตภัณฑ์จากชุมชน สินค้าหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล (OTOP) และของที่ระลึก เพื่อให้นักท่องเที่ยวจดจำประสบการณ์การท่องเที่ยวในครั้งนี้ได้ตลอดไป

จากการศึกษาของ ชวิน เจริญชัย และ กฤษดา เขียววัฒนสุข (2565) กล่าวว่า ปัญหาจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการตลาดท่องเที่ยวผ่านการใช้เทคโนโลยียกระดับให้การตลาดบนเครือข่ายออนไลน์เป็นวิธีที่สามารถโต้ตอบกับตลาดเป้าหมายได้ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ (อภิษฎา ดินม่วง & กฤษดา เขียววัฒนสุข, 2561) นับว่าเป็นอีกช่องทางที่ช่วยยกระดับให้สามารถเข้าถึงกลุ่มตลาดเป้าหมายได้อย่างสะดวกรวดเร็ว สอดคล้องกับ สุกัญญา คงเขียว และคณะ (2561) ระบุว่า การใช้สื่อออนไลน์ช่วยส่งผลต่อความมั่นใจทางการท่องเที่ยว โดยเป็นสื่อที่ง่ายและทันสมัย สามารถอัปเดตกิจกรรมและความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย นอกจากนี้การเสนอขายในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการผสมผสานระหว่างการกำหนดราคา การส่งเสริมการขาย การบริการทางการท่องเที่ยว ที่ออกแบบสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายที่มีความต้องการเฉพาะ พยายามจูงใจให้เกิดความชื่นชอบในตัวผลิตภัณฑ์และบริการของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสร้างความพึงพอใจและกลับมาใช้ท่องเที่ยวซ้ำ สำหรับเบญจวรรณ บวรกุลภา และคณะ (2566) พบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ใน

เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเกษตร ผ่านองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ประกอบเข้าด้วยกัน โดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการตลาดในด้านผลิตภัณฑ์ มากที่สุด นอกจากนี้ ธนาววัฒน์ ปัทมฤทธิกุล และ ประนิทศ ภูซิด (2567) อธิบายว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การตลาดท่องเที่ยว 2) การขนส่ง 3) ทรัพยากรการท่องเที่ยว และ 4) สิ่งอำนวยความสะดวก

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสนุกสนานและบันเทิง

ความสนุกสนาน ตามที่พจนานุกรมไทยและต่างประเทศได้กำหนดไว้ หมายถึง ความสนุกสนานและความครื้นเครง ซึ่งเกิดจากการรับรู้และประสบการณ์เชิงบวกที่สร้างความเพลิดเพลินและรื่นเริง (Klinger, 1971) นอกจากนี้ยังเป็นประสบการณ์ที่มนุษย์เลือกที่จะมีส่วนร่วมในสถานการณ์สำคัญหรือโดยธรรมชาติ (Bisson & Luckner, 1996) จนเกิดความสนใจ ความพอใจและความสุขในที่สุด (Scanlan et al., 1993) นอกเหนือจากความสนุกสนานแล้ว ความแปลกใหม่และอารมณ์หลากหลายยังมีผลโดยตรงต่อประสบการณ์ (Holbrook & Hirschman, 1982) รวมถึงเจตนาเชิงพฤติกรรม (Jiang Shan et al., 2019) ที่ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า (Glasser, 1991; Read, 2002) เป็นปฏิกิริยาทางอารมณ์เชิงบวกที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและการมีส่วนร่วม (Luoh et al., 2020) ความสนุกสำหรับคนหนึ่งอาจไม่ใช่ความสนุกสำหรับอีกคน และความสนุกในวันนี้อาจแตกต่างจากวันอื่นๆ ความสนุกที่เกิดขึ้นโดยสมัครใจจะเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์รู้สึกดี ผ่อนคลาย และปล่อยให้สถานการณ์เป็นไปตามธรรมชาติไม่รู้สึกรู้สึกลับกับการทำกิจกรรม

ความบันเทิงถูกนิยามโดย Bates และ Ferri ว่าแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ภาวิสัยและอัติวิสัย ในมุมมองภาวิสัย ความบันเทิงหมายถึงกิจกรรมที่ออกแบบมาเพื่อสร้างความสนุกสนานให้กับผู้คน โดยนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับโชคชะตาต่างๆ ของมนุษย์และผสมผสานทักษะเฉพาะตัว Bates and Ferri (2010) ตัวอย่างเช่น การเดินไต่ลวดระหว่างตึกสูงถือเป็นความบันเทิงประเภทหนึ่ง แต่ความบันเทิงนั้นมักมีค่าใช้จ่าย โดยวิธีการให้ความบันเทิงมักถูกออกแบบมาเพื่อจำหน่ายให้กับกลุ่มผู้คนจำนวนมาก เช่น การละเล่น การแข่งขัน กีฬา และการแสดงบนเวที นอกจากนี้ ยังมีความเชื่อว่าผู้ให้ความบันเทิง (Entertainer) มีบทบาทในการกำหนดสถานที่และเวลาในการสร้างความบันเทิง เพื่อให้ผู้ชมทำหน้าที่เพียงผู้เสพ อย่างไรก็ตาม ความเชื่อนี้อาจไม่ถูกต้องนัก เพราะหากมองว่าความบันเทิงเป็นสินค้า ลักษณะการสร้างสรรค์ย่อมต้องอิงตามความพึงพอใจของผู้บริโภค ตามที่ ภาวิณี กาญจนภา (2559) ชี้แจงในด้านการตลาดว่า ความปรารถนาของผู้บริโภคมีบทบาทสำคัญต่อการ

สร้างและพัฒนาสินค้าในองค์กรธุรกิจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคในวงการบันเทิงย่อมมีอิทธิพลต่อผู้ให้ความบันเทิงในการกำหนดแนวทางสินค้าในระดับหนึ่ง

สำหรับมุมมองที่เป็นอัตวิสัย พบว่าความบันเทิงที่ผู้สร้างสรรค์นำเสนอจะถือว่ามีคุณค่าหรือไม่ ขึ้นอยู่กับมุมมองส่วนบุคคล เนื่องจากการสื่อสารบางอย่างภายใต้เงื่อนไขเฉพาะสามารถสร้างความบันเทิงให้กับกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น (Bates & Ferri, 2010) หมายความว่ากิจกรรมหนึ่งอาจทำให้คนกลุ่มหนึ่งรู้สึกสนุกสนาน แต่ไม่ใช่สำหรับอีกกลุ่มหนึ่ง นอกจากนี้ ไม่ว่าจะจะเป็นความบันเทิงในลักษณะภววิสัยหรืออัตวิสัย ผู้บริโภคความบันเทิงต้องละทิ้งเหตุผลและเปิดใจเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการที่สื่อบันเทิงนำเสนอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีจินตภาพที่ไร้ตรรกะ เช่น การชมละครแฟนตาซีที่มีฉากและเครื่องแต่งกายที่ไม่เคยมีอยู่ในโลกแห่งความจริง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการค้นพบว่าอารมณ์ 5 ประการมักเกิดขึ้นระหว่างการใช้บริโภคความบันเทิง ได้แก่ (1) ความตื่นตัว เกิดจากการเผชิญกับสิ่งที่กระตุ้นความรู้สึกตื่นตัวหรือความตื่นตัว เช่น การชมภาพยนตร์แอคชั่น หรือการเข้าร่วมกิจกรรมที่ท้าทาย เช่น การเล่นกีฬา หรือการชมการแสดงที่มีการดำเนินเรื่องอย่างรวดเร็ว (2) ความกลัวตามด้วยความผ่อนคลาย อารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคประสบกับความตึงเครียดหรือความกลัวในช่วงเริ่มต้นของการสัมผัสกับสิ่งที่ท้าทายหรือน่ากลัว แต่หลังจากนั้นมีการผ่อนคลายหรือคลายความตึงเครียดนั้นออกไป เช่น การชมภาพยนตร์หรือการเล่นเกมแนวสยองขวัญที่ทำให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัวหรือประหม่าตลอดเรื่อง แต่เมื่อสิ้นสุดหรือเหตุการณ์คลี่คลาย ความรู้สึกนั้นจะลดลงและนำไปสู่การผ่อนคลาย (3) ความเศร้า อารมณ์นี้เกิดขึ้นจากการเผชิญกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ในความบันเทิงที่มีเนื้อหาสะเทือนใจหรือเศร้าโศก เช่น การชมภาพยนตร์ที่มีตอนจบเศร้า หรือการฟังเพลงที่สะท้อนความเจ็บปวด (4) ความสุข เป็นอารมณ์ที่เกิดจากการได้รับประสบการณ์ความบันเทิงที่ตรงกับความคาดหวังของผู้บริโภค เช่น การชมการแสดงที่สนุกสนานหรือการฟังเพลงที่โปรดปราน (5) ความรู้สึกภาคภูมิใจ อารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้สึกดีใจและพึงพอใจกับสิ่งที่ตนเองได้ทำหรือประสบความสำเร็จ ซึ่งมักเกิดจากการทำสิ่งที่มีคุณค่า การได้รับการยอมรับ หรือการทำอะไรที่สามารถสร้างผลกระทบดี ๆ ต่อผู้อื่นหรือสังคม ดังนั้นความบันเทิงจึงไม่เพียงเกี่ยวข้องกับความรู้สึกสนุกสนาน แต่ยังเชื่อมโยงกับอารมณ์อื่นๆ ที่ควรค่าแก่การพิจารณาอีกด้วย

3. ทฤษฎีเศรษฐกิจฐานราก

3.1 แนวคิดเศรษฐกิจฐานราก (Grassroots Economic Development)

เน้นการพัฒนาชุมชนโดยให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของชุมชน (Pretty, 1995) โดยการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนจะช่วยลดการพึ่งพาทายนอกและเพิ่มความสามารถในการพึ่งพาตนเอง (Kretzmann & McKnight, 1993) นอกจากนี้ การสร้างและเสริมสร้างสถาบันในชุมชน เช่น กลุ่มออมทรัพย์และกลุ่มผู้ผลิต มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพชุมชน (Flora & Flora, 2008) การพัฒนาอย่างยั่งยืนจึงต้องครอบคลุมทั้งมิติด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ (Sachs, 2015) รวมถึงการส่งเสริมความสามารถของชุมชนในการจัดการตนเองเพื่อความมั่นคงในระยะยาว (Chambers, 1997) นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากยังส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันและการแลกเปลี่ยนความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างชุมชนต่าง ๆ สามารถช่วยเพิ่มพูนศักยภาพและทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งยังช่วยสร้างความเข้มแข็งในการเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่ประสบความสำเร็จ

ทั้งนี้การพัฒนาที่มีศูนย์กลางชุมชนนี้ยังสามารถนำไปสู่การฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ ช่วยให้ชุมชนมีอัตลักษณ์ที่ชัดเจนและสามารถใช้เป็นจุดขายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นอกจากนี้ การสนับสนุนให้เกิดการสร้างนวัตกรรมในชุมชนจะช่วยให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของชุมชนเอง

จึงสามารถกล่าวโดยสรุปว่า ทฤษฎีเศรษฐกิจฐานรากเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจจากภายในชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ และการสร้างสถาบันในชุมชน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของชุมชน ซึ่งเป็นแนวทางที่สามารถประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจในหลายบริบท รวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศไทยด้วยการนำทฤษฎีเศรษฐกิจฐานรากมาใช้ในการพัฒนาจะเป็นก้าวสำคัญในการสร้างสังคมที่เข้มแข็งและยั่งยืน โดยการเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างอนาคตที่ดีขึ้นสำหรับตนเองและชุมชนของตนเอง

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) เริ่มต้นขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2542-2543 โดย คำนี้ถูกคิดค้นขึ้นโดย คริสปิน เรย์มอนด์ (Crispin Raymond) และ เกร็ก ริชาร์ด (Greg Richards) มุ่งหวังเพื่อหาคำนิยามสำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมีโอกาสเข้าร่วมสัมผัสประสบการณ์ และเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยประสบการณ์เหล่านี้สามารถนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันและการทำงานหลังการเดินทางได้อีกด้วย ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ว่า “การท่องเที่ยวเป็นโอกาสที่มอบให้กับผู้เดินทางในการพัฒนาศักยภาพและความคิดสร้างสรรค์ของตน ผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ที่ได้สัมผัสจริง” (Richards, 2000)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้รับการนำเสนออีกครั้งโดยองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ซึ่งได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ "เมืองสร้างสรรค์" (Creative City) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ ในปีพ.ศ. 2547 UNESCO ได้สนับสนุนนโยบาย ส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมทั่วโลก โดยการเสนอ “เครือข่ายเมืองสร้างสรรค์” (The Creative Cities Network) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industries) ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความร่วมมือใหม่ในระดับนานาชาติระหว่างภาคประชาชนเอกชน สาธารณะ และประชาคม การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่นี้ช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมกับวิถี วัฒนธรรมทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ของท้องถิ่นนั้น ๆ ต่อมาในปีพ.ศ. 2551 การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้รับการนิยามใหม่ในการประชุมนานาชาติครั้งแรกที่เมืองซานตาเฟ ประเทศ สหรัฐอเมริกา โดยมีการนิยามใหม่ว่า “การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นความผูกพันและประสบการณ์ที่แท้จริง ซึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้านศิลปะ มรดกทางวัฒนธรรม หรือคุณลักษณะเฉพาะของ พื้นที่” (Wurzburger et al., 2009) ความแตกต่างจากนิยามแรก คือ การให้ความสำคัญกับความ ผูกพันระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้าน (Host and Guests) ผ่านประสบการณ์ที่แท้จริง โดย การมีส่วนร่วมเรียนรู้ศิลปะและมรดกวัฒนธรรม นำไปสู่การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและความรู้อย่าง แท้จริง ในขณะที่นิยามแรกมุ่งเน้นที่การพัฒนาศักยภาพและความคิดสร้างสรรค์ของนักท่องเที่ยวผ่าน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเฉพาะของพื้นที่ ซึ่งสุดท้ายจะให้นักท่องเที่ยวมีความประทับใจและความ เข้าใจที่ลึกซึ้งในพื้นที่ที่ได้เยี่ยมชม (สุดแดน วิสุทธิลักษณ์ และคณะ, 2555)

นักท่องเที่ยวสร้างสรรค์ (Creative Tourist) มีบทบาทสำคัญในด้านการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ เนื่องจากได้รับประสบการณ์ตรงจากการเดินทางและมีพฤติกรรมบริโภคที่หลากหลาย

อย่างไรก็ตาม ผลงานวิจัยที่ชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังไม่เพียงพอ มีเพียงการตั้งสมมติฐานจากการวิเคราะห์นิยาม ความหมาย และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ใน การนี้คุณลักษณะของนักท่องเที่ยวสร้างสรรค์ ดังนี้ มีความเต็มใจที่จะก้าวออกจากรูปแบบ การท่องเที่ยวแบบเดิม และมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ประสบการณ์และวัฒนธรรมใหม่ ๆ นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังชอบค้นหาทางเลือกใหม่และยินดีที่จะเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่เคยไปมาก่อน พวกเขามองหาประสบการณ์ที่แท้จริงในวันหยุดพักผ่อน และมีส่วนร่วมในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากชุมชน ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะของตนเอง และ คาดหวังประสบการณ์ที่เปิดโอกาสให้มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับคนในชุมชน (Salman & Uygur, 2010)

จึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2542-2543 มี จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสประสบการณ์และเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่ง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ คำนิยามล่าสุดจากการประชุมนานาชาติในปี พ.ศ. 2551 เน้นที่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม รวมถึงความผูกพันระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของ บ้าน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวสร้างสรรค์มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และค้นหาแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ พร้อมทั้งต้องการมีประสบการณ์ที่แท้จริงและมีปฏิสัมพันธ์กับคนในชุมชน

4.1 แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์

4.1.1 นิยามแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์

แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ (Experience Tourism) เกิดจากการ ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยมี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด (Schmitt, 2003) Karwacki (2011) ได้กล่าวถึง Canada Tourism Commission นิยามการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ว่าเป็นการเดินทางที่มอบความทรงจำ จากเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยเผยให้เห็นเรื่องราวส่วนตัวผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า พร้อมกับการสร้างความ เชื่อมโยงทางอารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ สำหรับ Davar (2010) กล่าวถึงการประชุม Roundtable ของรัฐมนตรีในแคนาดา (2010) ที่ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ว่า

- 1) การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีผล ต่อประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งมนุษย์ต้องสร้างความหมายให้สัมพันธ์กับประสบการณ์นั้น
- 2) การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์เชื่อมโยงไปถึงวิวัฒนาการที่ปรับเปลี่ยนให้ เหมาะสมกับความต้องการและประสบการณ์ทางเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่

3) การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ส่งเสริมนักท่องเที่ยวให้มีส่วนร่วมและเสนอแนะกิจกรรมที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม ชุมชน และพื้นที่โดยรอบ

4) การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์แตกต่างจากการท่องเที่ยวแบบมวลชน ซึ่งมุ่งเน้นไปที่โปรแกรมการท่องเที่ยวและวันหยุดที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลน้อย

5) คุณภาพและความทรงจำจากประสบการณ์การท่องเที่ยวเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้ท่องเที่ยวและผู้จัดการการท่องเที่ยว

6) การเปลี่ยนแปลงจากวันหยุดที่เร่งรีบไปสู่วันหยุดที่มีประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์มุ่งเน้นที่การสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายและมีคุณค่าสำหรับนักท่องเที่ยวมากกว่าการเน้นแค่การเยี่ยมชมสถานที่หรือกิจกรรมเพียงอย่างเดียว (Pine & Gilmore, 1999) โดยประสบการณ์ที่ดีจะเชื่อมโยงความรู้สึก อารมณ์ และความทรงจำของนักท่องเที่ยวเข้ากับสิ่งที่ได้สัมผัสในระหว่างการเดินทาง (Csikszentmihalyi, 1990) ซึ่งช่วยสร้างความประทับใจและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่พื้นที่ท่องเที่ยว (Tussyadiah, 2014) ทฤษฎีนี้ยังเน้นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ (MacCannell, 1976) โดยการสร้างประสบการณ์ที่มีความเฉพาะตัว (authentic experience) และเชื่อมโยงกับบริบทท้องถิ่น จะช่วยเสริมสร้างความยั่งยืนทางการท่องเที่ยว (Richards, 2011) ในขณะที่แนวคิดของ Jennings (2006) ระบุว่า การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ คือการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของพื้นที่และนักท่องเที่ยว รวมถึงทัศนคติของคนในชุมชน สอดคล้องกับ ณรงค์ พลธิราช and ปริญญา นาคปฐม (2560) ได้ให้นิยามการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์คือการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวขนาดเล็กและผู้ประกอบการท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้และสัมผัสเอกลักษณ์ท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม ผ่านการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าประการ ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การดมกลิ่น การลิ้มรส และการสัมผัส

4.1.2 ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์

การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์สามารถวิเคราะห์ได้จากองค์ประกอบต่าง ๆ โดย Davar (2010) ได้จำแนกลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ออกเป็น 12 ข้อหลัก ดังนี้

- 1) นำเสนอวิถีชีวิตของคนท้องถิ่นและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ทางศิลปะและความงาม
- 2) ส่งเสริมบทบาทและสร้างประสบการณ์ในเชิงบวก
- 3) มีวิธีการสร้างการปฏิสัมพันธ์และเครื่องมือที่หลากหลาย โดยใช้กระบวนการการเรียนรู้เป็นตัวสนับสนุน
- 4) มีการวิเคราะห์แนวคิดและเรื่องราวอย่างระมัดระวัง เพื่อสร้างความประหลาดใจให้กับนักท่องเที่ยว
- 5) ให้นักท่องเที่ยวได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 อย่างเต็มที่
- 6) จัดกลุ่มนักท่องเที่ยวให้มีขนาดเล็ก เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด
- 7) ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวจะเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้นำเที่ยว โดยการตีความหรือผ่านสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีเฉพาะในท้องถิ่น นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
- 8) สร้างความทรงจำจากประสบการณ์ที่สามารถสัมผัสได้
- 9) กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีความเรียบง่ายและดำเนินการอย่างระมัดระวัง โดยในแหล่งท่องเที่ยวควรมี 1 หรือ 2 กิจกรรม เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่
- 10) มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้นำเที่ยวต้องมีความรู้ที่สามารถถ่ายทอดให้นักท่องเที่ยวได้
- 11) การพัฒนาและสร้างกิจกรรมเพื่อมอบความตื่นเต้นให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การทำอาหารท้องถิ่น พร้อมกับเล่าตำนานหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอาหารเหล่านั้น
- 12) นักท่องเที่ยวจะต้องได้รับความประทับใจอย่างสูงสุด

การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ (experiential tourism) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์กับเจ้าของพื้นที่ (Jennings, 2006) การเดินทางประเภทนี้มีเป้าหมายเพื่อแสวงหาประสบการณ์ (Experiential Tourists) ที่แท้จริงเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต รวมถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน (Perreault et al., 1977) นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวหรือชุมชนที่พวกเขาสนใจ โดยมีความปรารถนาเข้าร่วมกิจกรรมและปฏิบัติตนเสมือนอยู่ในชุมชน เรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนท้องถิ่นตามที่ชุมชนอนุญาต นอกจากนี้ยังมีนักท่องเที่ยวที่ต้องการใช้ชีวิตแบบคนท้องถิ่น (Existential Tourists) โดยการฝังตัวเองในวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของผู้คนในพื้นที่ ใช้เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น และพยายามดำเนินชีวิตให้คล้ายคลึงกับคนท้องถิ่น เช่น การปฏิบัติตน การ

รับประทานอาหาร และการพูดภาษาท้องถิ่น จากการนิยามนี้ ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ได้มากมาย และมีพื้นที่ต่าง ๆ ที่รอคอยให้นักพัฒนาเข้ามาศึกษา วางแผน และจัดการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ที่มีศักยภาพต่าง ๆ

นอกจากนี้จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยได้ค้นพบ ปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ที่สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ เช่น

1. ปัจจัยองค์ประกอบทรัพยากรการท่องเที่ยวตามแนวคิดของ Dickman (1997) มี 5 ด้าน ได้แก่ ความดึงดูดใจ (Attraction) ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) ที่พัก (Accommodation) และกิจกรรม (Activity)

2. ปัจจัยศักยภาพการท่องเที่ยวตามแนวคิดของ World Economic Forum (2013) ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ คุณภาพการบริการ (Service Quality) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ด้านสารสนเทศ (ICT Infrastructure) การขนส่ง (Transportation) ราคา (Price) ทรัพยากรมนุษย์เพื่อการบริการ (Human Resources) ความปลอดภัย (Safety) และทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม (Natural and Cultural Resources)

3) ปัจจัยโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวตามแนวคิดของ Lumsdon and Page (2004) มี 8 ด้าน ได้แก่ สิ่งที่มีให้บริการ (Availability) การเข้าถึง (Accessibility) ข้อมูลข่าวสาร (Information) เวลา (Time) การเอาใจใส่นักท่องเที่ยว (Customer Care) ความสะดวกสบาย (Comfort) ความปลอดภัย (Safety) และความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Environmental Friendliness) โดยปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

4.1.3 ประสบการณ์ท่องเที่ยวสู่การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดและเป็นช่องทางที่ทำให้เราเข้าใจและเรียนรู้จากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจากการท่องเที่ยวสามารถเกิดขึ้นในหลายรูปแบบ ช่วยสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นและเพิ่มความหลากหลายทางประสบการณ์ชีวิตได้

1) การสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่น การเยี่ยมชมหมู่บ้านหรือชุมชนท้องถิ่น ทำให้เรามีโอกาสสัมผัสกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากที่เราเคยรู้จัก ไม่ว่าจะเป็นการดูหรือลองทำการผลิตสินค้าพื้นบ้าน เช่น การทอผ้าของชาวบ้าน การทำอาหารพื้นเมือง หรือการเข้าร่วมในกิจกรรมท้องถิ่น เช่น การร่วมงานเทศกาลพื้นบ้าน หรือกิจกรรมประเพณีต่าง ๆ ทำให้ผู้ท่องเที่ยวได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิต วิธีการทำงาน และความเชื่อของชุมชนนั้น ๆ เช่น

การไปเยี่ยมชมชุมชนชาวเขาในภาคเหนือของไทย เช่น ชาวเขาเผ่าม้งในจังหวัดเชียงใหม่ หรือไปสัมผัสกับวิถีชีวิตของชาวบ้านที่ทำเกษตรกรรมอินทรีย์ในภาคกลางของไทย

2) การเรียนรู้ภาษาถิ่นและประเพณี ภาษาและประเพณีเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมของแต่ละประเทศและชุมชน การท่องเที่ยวสามารถเปิดโอกาสให้ผู้เดินทางได้เรียนรู้และสัมผัสกับภาษาถิ่นและประเพณีที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน การเรียนรู้ภาษาถิ่นช่วยให้การสื่อสารกับคนท้องถิ่นเป็นไปอย่างราบรื่น และช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ท่องเที่ยวกับคนในท้องถิ่น เช่นในประเทศไทยมีหลายภาษาถิ่นที่มีเอกลักษณ์ เช่น ภาษาเหนือ ภาษาใต้และภาษาอีสาน การได้เรียนรู้และใช้ภาษาท้องถิ่นทำให้ผู้ท่องเที่ยวรู้สึกเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมของพื้นที่นั้น ๆ มากขึ้น

3) การสัมผัสศิลปะและการแสดงพื้นบ้าน การชมการแสดงศิลปะท้องถิ่น เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถสัมผัสถึงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของพื้นที่นั้น ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง การแสดงเหล่านี้สะท้อนถึงประเพณี ศาสนา ความเชื่อ และเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของชนชาติ

4) การท่องเที่ยวที่เน้นความยั่งยืนและการอนุรักษ์วัฒนธรรม การท่องเที่ยวที่เน้นความยั่งยืน (Sustainable Tourism) ไม่เพียงแค่นำมาซึ่งการปกป้องสิ่งแวดล้อม แต่ยังช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีเป้าหมายในการรักษาและส่งเสริมการรักษาวรรณธรรมดั้งเดิม โดยที่ไม่ทำลายหรือเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตท้องถิ่น

5) การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมผ่านการทำอาหาร การท่องเที่ยวที่เน้นการทำอาหารพื้นเมืองเป็นอีกวิธีหนึ่งซึ่งช่วยแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างผู้ท่องเที่ยวกับเจ้าของพื้นที่ การทำอาหารเป็นศิลปะที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละพื้นที่อย่างชัดเจน การเรียนรู้วิธีการทำอาหารพื้นเมืองจากเจ้าของท้องถิ่นหรือเชฟท้องถิ่นไม่เพียงแต่เป็นการรับประทานอาหารอร่อย ๆ แต่ยังเป็นการเรียนรู้เรื่องราวและภูมิหลังของอาหารนั้น

6) การท่องเที่ยวทางศาสนาและจารีตประเพณี การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ทางศาสนา เช่น วัด ศาสนสถาน หรือการเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาในแต่ละพื้นที่ เป็นการทำความเข้าใจในประเพณีและศรัทธาของคนในท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและจารีตประเพณีไม่เพียงแต่ให้ความรู้ด้านศาสนา แต่ยังเป็นการสร้างการเชื่อมโยงทางจิตวิญญาณระหว่างผู้ท่องเที่ยวกับชุมชนท้องถิ่น

ดังนั้น การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์จึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความพึงพอใจและความทรงจำที่ดีแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนและสิ่งแวดล้อม (Oh et al., 2007) การพัฒนาแนวทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ยังต้องคำนึงถึงการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ในสังคม เช่น ชุมชนท้องถิ่น ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ที่แท้จริงและมีคุณค่าสำหรับนักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการออกแบบและนำเสนอประสบการณ์ท่องเที่ยวจะช่วยเสริมสร้างคุณภาพภูมิใจในวัฒนธรรมและทรัพยากรท้องถิ่น อีกทั้งยังสนับสนุนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไปในอนาคต การสร้างประสบการณ์ที่หลากหลายและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจแตกต่างกันยังเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาเยี่ยมชมอีกครั้ง การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างประสบการณ์เสมือนจริงหรือการให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวสามารถเพิ่มความน่าสนใจและความเข้าใจในสถานที่นั้น ๆ ได้อย่างมาก การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ไม่เพียงแต่สร้างความสุขและความทรงจำที่มีความหมายแก่นักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืนให้กับพื้นที่ท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ในบริบทของการท่องเที่ยวชนบท วัฒนธรรมท้องถิ่น (authentic rural cultural experiences) มีบทบาทสำคัญในการสร้างความผูกพันทางสถานที่ (place attachment) โดยประสบการณ์แท้จริงที่นักท่องเที่ยวได้รับจากสถาปัตยกรรมพื้นบ้าน งานฝีมือ อาหารพื้นถิ่น หรือกิจกรรมประเพณี เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเป็นตัวตนของสถานที่ (place identity) และความผูกพันที่เกิดจากการใช้สถานที่ (place dependence) ซึ่งนำไปสู่ความภักดีต่อพื้นที่ (tourist loyalty) และมีผลผ่านจิตใต้สำนึกของการมีส่วนร่วม (involvement) ที่มีนัยสำคัญ (Li, Zhang, & Liu, 2022) ในแง่นี้ ความดื่มด่ำ (involvement) และความแท้จริงของวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของความตั้งใจที่จะกลับมาเยือนอีกครั้ง (Li et al., 2022) งานวิจัยเดียวกันยังพบว่าความดื่มด่ำช่วยเพิ่ม emotional identification กับจุดหมายปลายทาง ทำให้เกิดการสร้างความผูกพัน และส่งผลต่อพฤติกรรมที่ต้องการกลับไปซ้ำ (Li et al., 2022) อีกด้านหนึ่ง งานศึกษาทางภูมิศาสตร์สังคมชี้ว่า ลักษณะทางกายภาพวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมชุมชน การใช้พื้นที่จริง และมิติทางอารมณ์ของผู้คน ช่วยเสริมสร้างการมีปฏิสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับบริบททั้งทางกายภาพและสังคม (sense of place) และ การสร้างความผูกพันทางสถานที่ ผ่านการใช้งานเชิงรุกและความสำคัญทางสังคมของพื้นที่ (Pérez, López, & García, 2020) ขณะที่งานวิเคราะห์แบบ systematic

review ชี้ว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น (local residents' participation) และการรักษาคุณค่าของชีวิตชุมชน (community values) ช่วยเสริมความแท้จริงของหมู่บ้าน และเพิ่มความเชื่อมโยงทางอารมณ์ของนักท่องเที่ยวต่อจุดหมาย (Li & Ismail, 2024) นอกจากนี้ งานด้านการรับรู้ต่ออาหารท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์ในภูมิภาค ยังระบุว่าอาหารท้องถิ่นช่วยกระตุ้นการมีปฏิสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับบริบททั้งทางกายภาพและสังคมและสร้างความผูกพันซึ่งนำไปสู่การสร้างความผูกพันทางสถานที่ และการส่งเสริมภาพลักษณ์ของปลายทาง (Figueiredo & Couto, 2022)

จึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า ทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์มุ่งสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากกว่าการเยี่ยมชมสถานที่ โดยเชื่อมโยงความรู้สึกและอารมณ์ของนักท่องเที่ยวกับประสบการณ์ในการเดินทาง ช่วยสร้างความประทับใจและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่พื้นที่ท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการเรียนรู้วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมส่งเสริมความยั่งยืนทางการท่องเที่ยว การพัฒนาควรสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชน ผู้ประกอบการ และภาครัฐ เพื่อสร้างประสบการณ์ที่แท้จริง การใช้เทคโนโลยีและการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวช่วยดึงดูดให้กลับมาเยี่ยมชมอีกครั้ง และยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว

5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว

5.1 ทฤษฎีความสิ้นไหล (Flow)

ทฤษฎีความสิ้นไหลเป็นแนวคิดที่อธิบายถึงภาวะที่ผู้คนมีใจจดจ่อและดื่มด่ำกับกิจกรรมต่างๆ จนเกิดความเพลิดเพลินและความพึงพอใจ สร้างประสบการณ์ที่ดื่มด่ำในกลุ่มผู้รับบริการ ซึ่งจะช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจ ทฤษฎีนี้ชี้ให้เห็นถึงวิธีที่ผู้คนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวัน และสามารถแยกแยะการรับรู้ที่ไม่สำคัญออกไป เพื่อเข้าสู่สภาวะความสิ้นไหลได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากมุมมองของ “ทฤษฎีความสิ้นไหล” ของนักจิตวิทยา Csikszentmihalyi (1990) อธิบายว่าความรู้สึกสิ้นไหลเกิดขึ้นเมื่อนุชย์ทำกิจกรรมที่สัมพันธ์กับทักษะที่มีซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจ และความยากของกิจกรรมมีความเหมาะสม ทำให้รู้สึกสิ้นไหลมากกว่ากิจกรรมที่ยากเกินไปหรือง่ายเกินไป เพราะอาจนำไปสู่ความเบื่อหน่ายหรือวิตกกังวลที่จะทำให้กิจกรรมนั้นสำเร็จ ความสิ้นไหลสามารถแบ่งออกเป็น 8 มิติ ได้แก่ 1) ความรู้สึกและการมีส่วนร่วมในสิ่งที่ทำได้ 2) การมุ่งเน้นไปที่สิ่งที่ต้องการทำ 3) เป้าหมายที่ชัดเจน 4) การได้รับคำวิจารณ์หรือผลสะท้อนทันที 5) ความสามารถในการกระทำแบบไร้ความกังวล 6) ความรู้สึกที่สามารถควบคุมได้ด้วยตนเอง 7) ความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองอย่างอิสระ และ 8) ความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับภาวะที่มึนตึ๋มและวิธีการวัดภาวะนี้อย่างหลากหลาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการจากสาขาจิตวิทยา การตลาด ระบบสารสนเทศ และการจัดการการศึกษา รวมถึงประสบการณ์การท่องเที่ยวด้วย นักจิตวิทยา นักวิชาการด้านระบบสารสนเทศ และนักวิชาการด้านการจัดการศึกษา มักตีความคำว่า “ประสบการณ์ที่ลื่นไหล” ว่าเป็น “ประสบการณ์ที่มึนตึ๋ม” ทั้งนี้ Liu Yan et al. (2016) ได้ค้นพบว่า ในประสบการณ์ของผู้ใช้เว็บไซต์ท่องเที่ยว ภาวะที่มึนตึ๋มถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการซื้อสินค้า ในบริบทของการบริโภคการท่องเที่ยวผ่านระบบออนไลน์ มีรายงานที่ยืนยันว่า ประสบการณ์ที่มึนตึ๋มของผู้ใช้บริการบริษัทนำเที่ยวออนไลน์มีผลกระทบเชิงบวกต่อความพึงพอใจและความตั้งใจในการบริโภค งานวิจัยของ Song Mengmeng และคณะ (2019) ระบุว่า ประสบการณ์ที่มีลักษณะที่มึนตึ๋ม (immersive experience) มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคในชุมชนเสมือนจริงของแบรนด์ต่าง ๆ สอดคล้องกับการศึกษาในบริบทของการท่องเที่ยว ซึ่งพบว่าประสบการณ์ที่มึนตึ๋มส่งผลดีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Ayazlar, Yuksel, & Atila, 2018) และเพิ่มระดับความภักดีต่อสถานที่ท่องเที่ยว (Meng & Han, 2019) ขณะเดียวกัน การใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวเสมือนจริงก็สามารถส่งเสริมความตั้งใจของผู้ใช้ในการใช้งานต่อเนื่องได้อย่างมีนัยสำคัญ (Melo et al., 2022)

ในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการสร้างประสบการณ์ที่มึนตึ๋ม Pratisto และคณะ (2022) ได้วิเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี immersive ในภาคการท่องเที่ยว โดยชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มการใช้งานในสถานที่จริง รวมทั้งความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ ผู้ให้บริการด้านการเดินทางอาจพิจารณานำเทคโนโลยีดังกล่าวมาใช้เพื่อส่งเสริมจุดหมายปลายทาง และออกแบบระบบสนับสนุนที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของประสบการณ์ที่มึนตึ๋ม ซึ่งการปรับแต่งประสบการณ์ในลักษณะนี้มีแนวโน้มที่จะส่งผลเชิงบวกต่อความพึงพอใจและความภักดีของผู้เยี่ยมชมผ่านการสร้างประสบการณ์ที่มีส่วนร่วม น่าประทับใจ และจดจำได้ (Pratisto et al., 2022) ทั้งนี้ความสนุกสนานสามารถเชื่อมโยงกับความลื่นไหลได้อย่างลงตัว เพราะความลื่นไหลคือหนทางในการจัดระเบียบความคิดและสร้างสรรค์ประสบการณ์ที่น่าจดจำ (Kim, Jung, & Kim, 2015) เมื่อบุคคลมีส่วนร่วมในความท้าทายที่ตรงกับทักษะและความสามารถของตน (Csikszentmihalyi, 1990) เกิดความรู้สึกสนุกสนานอย่างแท้จริงและสามารถที่มึนตึ๋มไปกับกิจกรรมนั้นได้อย่างเต็มที่ จนลืมไปว่ากำลังมีเวลาเดินผ่านไปไม่หยุดนิ่ง โดยมีแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญ (Csikszentmihalyi, 2020; Csikszentmihalyi & Larson, 2014; Hoffman & Novak, 1996)

5.2 ประสบการณ์แห่งความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience)

ประสบการณ์แห่งความสั่นไหว (Flow Experience) เป็นแนวคิดที่สำคัญในการอธิบายพฤติกรรมและความรู้สึกของนักท่องเที่ยวในระหว่างการเดินทาง ซึ่งแนวคิดนี้ถูกริเริ่มโดย Csikszentmihalyi (1990) ที่อธิบายถึงสถานะที่บุคคลมีสมาธิจดจ่อสูง รู้สึกท้าทายแต่ยังสามารถควบคุมได้ และมีความพึงพอใจในกิจกรรมนั้นๆ ประสบการณ์นี้เป็นสถานะที่ทำให้บุคคลสามารถหลุดพ้นจากความกังวลและเวลา ผ่านการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และเป็นธรรมชาติในกิจกรรมที่ตนกำลังทำอยู่ ในบริบทของการท่องเที่ยว ความสั่นไหวสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เดินทางพบกับกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจและความสามารถของตนเอง เช่น การเดินป่า การสำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่น

การมีประสบการณ์สั่นไหวยังช่วยเพิ่มความพึงพอใจและความทรงจำที่ยาวนานต่อประสบการณ์ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวหลายคนมองหา การสร้างสรรค์สถานการณ์ที่เอื้อต่อประสบการณ์สั่นไหวจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวควรคำนึงถึง เพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่มีคุณค่าและน่าจดจำแก่ผู้มาเยือน

บริบทการท่องเที่ยว

ในบริบทการท่องเที่ยว พบว่า ประสบการณ์แห่งความสั่นไหว สามารถส่งเสริมได้แก่ อารมณ์บวก ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ต้องการความร่วมมือจากนักท่องเที่ยวอย่างลึกซึ้งและการเชื่อมโยงกับธรรมชาติอย่างใกล้ชิด การที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับสภาพแวดล้อมที่แท้จริงและเรียนรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศจะส่งเสริมสร้างความรู้สึกลึกซึ้งและความรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีความหมายและน่าท้าทายยังช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง ซึ่งส่งผลให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกว่าคุณค่าและเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่นั้น ในท้ายที่สุด การส่งเสริมให้เกิดประสบการณ์แห่งความสั่นไหว ในการท่องเที่ยวไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความสุขและความพึงพอใจในระหว่างการเดินทางเท่านั้น แต่ยังสร้างความทรงจำที่ยั่งยืนและความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการในระยะยาว

งานวิจัยและปัจจัยสำคัญ

ในขณะเดียวกัน งานวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ immersive performance พบว่า องค์ประกอบต่างๆ เช่น ความแท้จริง (authenticity) การมีปฏิสัมพันธ์ (interactivity) และ

ความรู้สึกปรากฏตัว (presence) ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การเกิดประสบการณ์ลึ้นไหล (Zhu, 2025) นอกจากนี้ การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบยังชี้ให้เห็นว่าแนวคิดความลึ้นไหล นั้นมีความเกี่ยวข้องกับ มิติทางอารมณ์ความเสี่ยง การมีส่วนร่วม และอิทธิพลทางจิตวิทยาที่ซับซ้อนซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมที่พวกเขามีส่วนร่วมด้วยการที่นักท่องเที่ยวรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์นั้น ไม่เพียงแต่เพิ่มความพึงพอใจในขณะนั้น แต่ยังสร้างความทรงจำที่ยั่งยืนและความรู้สึกผูกพันที่ลึกซึ้งกับสถานที่หรือกิจกรรมที่เข้าร่วม การวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า การสร้างประสบการณ์ที่มีคุณภาพในด้านนี้ ไม่เพียงแต่ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความสุขและความสนุกสนาน แต่ยังเสริมสร้างความเข้าใจและการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย ทั้งนี้แนวทางการส่งเสริมประสบการณ์ลึ้นไหลในวงการการท่องเที่ยวจึงควรให้ความสำคัญกับการออกแบบกิจกรรมที่มีความหมายและสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านอารมณ์ สังคม หรือการพัฒนาตนเอง ซึ่งจะเป็นการสร้างคุณค่าและผลกระทบที่ยั่งยืนให้กับทั้งนักท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

บทบาทในด้านจิตใจ

ทั้งนี้ ประสบการณ์แห่งความลึ้นไหลยังมีบทบาทเชิงเปลี่ยนผ่านในด้านจิตใจของนักท่องเที่ยว โดยมีอิทธิพลต่อการสร้างประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิต (transformative experiences) ซึ่งตอบโจทย์แนวโน้มของการท่องเที่ยวในอนาคต (Seeler & Schänzel, 2019)

6. แนวคิดเกี่ยวกับความภักดีในจุดหมายปลายทาง

6.1 แนวคิดความภักดีในจุดหมายปลายทาง

ความภักดีในจุดหมายปลายทาง (Destination Loyalty) ถือเป็นแนวคิดสำคัญที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว โดยแสดงออกผ่านความตั้งใจที่จะกลับมาเยือนอีกครั้งและการแนะนำจุดหมายปลายทางให้กับผู้อื่น (Qu et al., 2015) ความภักดีนี้ได้รับอิทธิพลจากหลากหลายปัจจัย โดยเฉพาะ “ภาพลักษณ์ของจุดหมายปลายทาง” (destination image) ซึ่งมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านความพึงพอใจ (satisfaction) ต่อความภักดี (Bigné et al., 2014) นอกจากนี้ยังมีการวิจัยที่ระบุว่า ความพึงพอใจทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างคุณค่าที่รับรู้ (perceived value) กับความภักดี โดยหากนักท่องเที่ยวรู้สึกว่าคุณค่าที่ได้รับคุ้มค่ามาก จะมีแนวโน้มที่จะกลับมาเยือนอีกครั้ง (Xue et al., 2023)

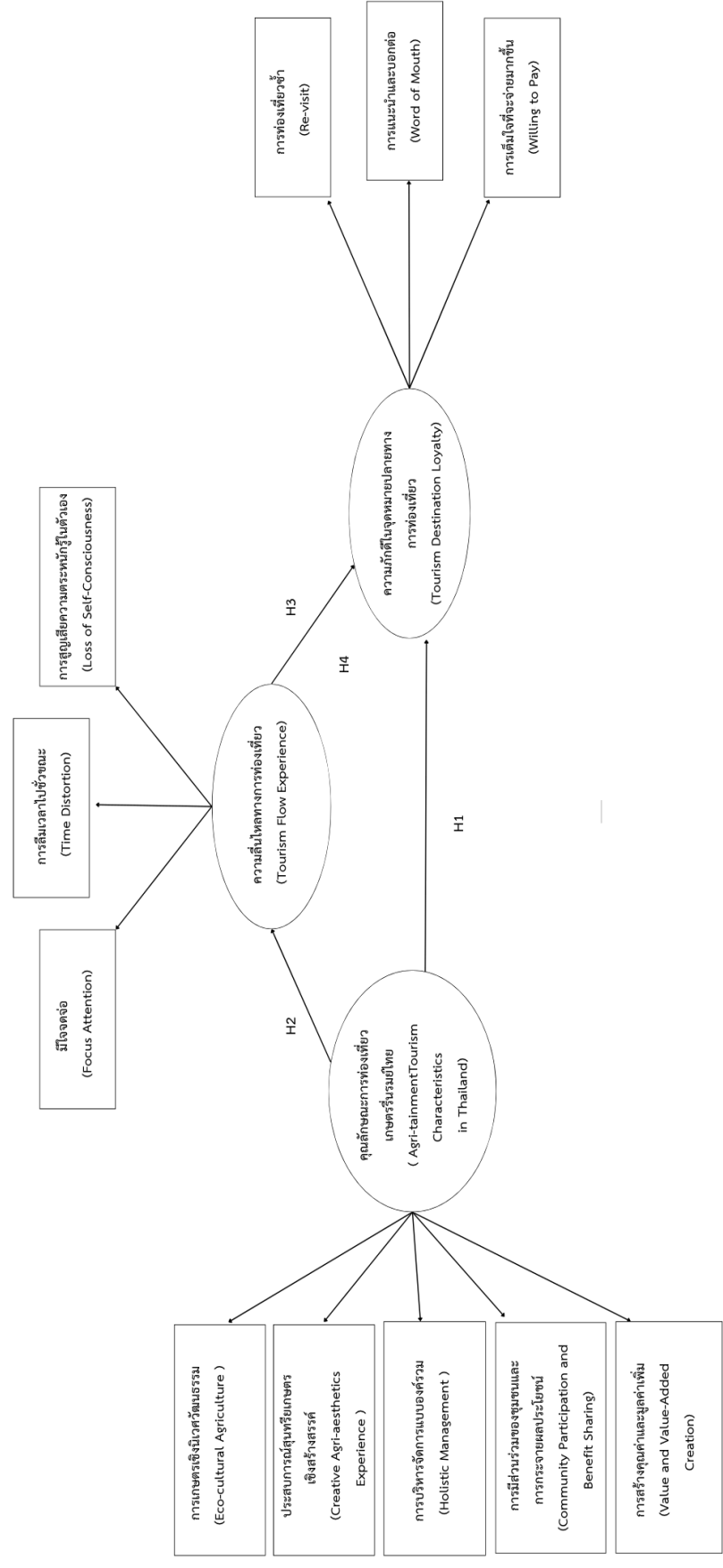
ความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับจุดหมายปลายทาง (tourist-destination relationship) ก็มีความสำคัญ โดยความรู้สึกผูกพันและการมีส่วนร่วมสามารถเสริมสร้างระดับความภักดีได้ (Mao & Zhang, 2014) ล่าสุด Lee & Xue (2020) ยังเสนอว่าแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและภาพลักษณ์ที่ดีในระยะยาวมีผลต่อการสร้างความภักดีที่ยั่งยืนในหมู่นักท่องเที่ยวเช่นกัน. การเสริมสร้างความภักดีในจุดหมายปลายทางนั้นไม่เพียงเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับในขณะที่เยือนเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับวิธีที่จุดหมายปลายทางนั้นสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวในระยะยาวด้วย การให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความผูกพันที่ยั่งยืน เช่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นที่ช่วยสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีและโซเชียลมีเดียเพื่อเชื่อมต่อนักท่องเที่ยวที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างความภักดี การสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจและการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องสามารถกระตุ้นความสนใจและความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งระหว่างจุดหมายปลายทางและนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี. การสร้างความภักดีในจุดหมายปลายทางเป็นการสร้างความคุณค่าและประสบการณ์ที่น่าจดจำให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งจะนำไปสู่การแนะนำต่อและการกลับมาเยือนซ้ำในอนาคต ความภักดีนี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความยั่งยืนและความสำเร็จของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระยะยาว

ในการนี้ยังสอดคล้องกับการนำเสนอแนวคิดของ Baloglu (2001) กล่าวว่า ความภักดีของลูกค้าสามารถสร้างผลตอบแทนที่มีค่าอย่างมาก เป็นส่วนสำคัญในกลยุทธ์หลักขององค์กรต่าง ๆ มีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของความภักดีในเชิงพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยเฉพาะในบริบทของการเดินทางและการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง แต่กลับมีการศึกษาความภักดีของนักท่องเที่ยวต่อจุดหมายปลายทางน้อยมาก สำหรับ Chi and Qu (2008) ได้แสดงให้เห็นว่า ภาพลักษณ์ของจุดหมายปลายทาง มีผลต่อการเลือกปลายทางของนักเดินทางในกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงการประเมินการเดินทางและการตั้งเป้าหมายในอนาคต ภาพลักษณ์ที่ดีมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพที่รับรู้ ความพึงพอใจ และความตั้งใจกลับไปยังปลายทางเดิม Bigne et al. (2001) และ Chi and Qu (2008) ชี้ให้เห็นว่า ประสบการณ์การเดินทางที่น่าพอใจทำให้เกิดภาพลักษณ์เชิงบวก ส่งผลให้ลูกค้ามีความภักดีมากขึ้นเมื่อภาพลักษณ์ของจุดหมายปลายทางมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความตั้งใจเชิงพฤติกรรมผ่านคุณภาพ ทัศนคติ และความพึงพอใจ ที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมตามลำดับ หากภาพลักษณ์ดีเท่าไร ความน่าจะเป็นที่นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวซ้ำมีมากขึ้น นอกจากนี้ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพ การพึงพอใจ และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวมีการศึกษาอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลามากกว่า 20 ปี พบว่าทัศนคติมีความเชื่อมโยงกับ

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากราคาที่จ่ายไป ซึ่งแตกต่างจากคุณภาพการบริการและระดับความพึงพอใจ การวิจัยเชิงประสบการณ์ชี้ให้เห็นว่าทัศนคติมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในอนาคต และพฤติกรรมในปัจจุบันอย่างชัดเจน (Beckham & Veldkamp, 1995)

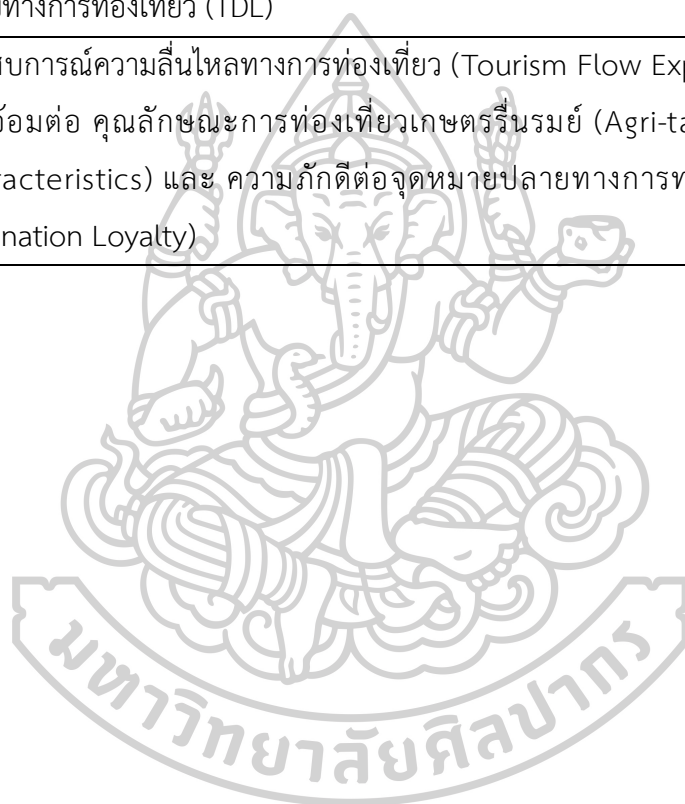
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 การพัฒนาสมมติฐานการวิจัยการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมนม
ที่มา: การสังเคราะห์วรรณกรรมจากผู้วิจัย

ตารางที่ 1 สรุปสมมติฐานการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

H1	คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ไทย (ATC) มีอิทธิพลต่อความภักดีในจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (TDL)
H2	คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ไทย (ATC) มีอิทธิพลต่อประสบการณ์ความลื่นไหลทางการท่องเที่ยว (TFE)
H3	ประสบการณ์ความลื่นไหลทางการท่องเที่ยว (TFE) มีอิทธิพลต่อความภักดีในจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (TDL)
H4	ประสบการณ์ความลื่นไหลทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อ คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment Tourism Characteristics) และ ความภักดีต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Tourism Destination Loyalty)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ 2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ และ 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ผู้ศึกษาวิจัยได้ออกแบบและพัฒนากระบวนการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) สำหรับการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามระเบียบวิธีการวิจัย และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้ศึกษาวิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อกำหนดคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ด้วยการวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ทฤษฎีสถานฐานราก (Grounded Theory) ตรวจสอบด้วยวิธีทฤษฎีสามเส้า เพื่อสร้างข้อสรุปเชิงทฤษฎี เน้นการศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคม เป็นการปฏิบัติเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบของการรวบรวมข้อมูลออกเป็นหมวด (Categories/Themes) และเชื่อมโยงหมวดเหล่านั้นให้เป็นข้อสรุปเชิงทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เป็นการวิเคราะห์เพื่อสำรวจและระบุดองค์ประกอบร่วม (Common Factor) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง และวิเคราะห์ด้วยวิธีวิทยาการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) จากนั้นเรียบเรียงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ และนำมาพัฒนาเป็นโมเดลเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Structure Equation Modeling Analysis: SEM) เพื่อพัฒนาและการขับเคลื่อนรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์

ทั้งนี้ผู้ศึกษาวิจัยสามารถอธิบายรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยอย่างละเอียดของทั้ง 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อกำหนดคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์

การวิจัยเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ เพื่อตอบวัตถุประสงค์งานวิจัย ข้อที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้

1.1.การวิจัยเอกสาร (Documentary Research)

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารในรูปแบบต่าง ๆ ที่นักวิชาการหรือบุคคลอื่นได้บันทึกและตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งถือเป็นข้อมูลระดับทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีด้านการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ คุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว ความจงรักภักดีจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการที่ประกอบไปด้วย การรวบรวมเอกสาร การคัดเลือกเอกสาร และการวิเคราะห์เอกสาร ในขั้นตอนการรวบรวมเอกสาร ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการวิจัย ผู้วิจัยจะเริ่มต้นด้วยการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ผลงานวิจัย และบทความทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ จากนั้นผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกเอกสารแต่ละประเภท โดยใช้หลักการพิจารณาจากชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ของงานวิจัย แนวคิดทฤษฎี ผลการศึกษา รวมถึงความน่าเชื่อถือ (Creditability) และความเป็นตัวแทนของเอกสาร (Representativeness) ด้วยวิธีการคัดเลือกอย่างเจาะจง

หลังจากนั้น ข้อมูลที่ได้จากเอกสารต่างๆ จะถูกนำมาสังเคราะห์ วิเคราะห์ และตีความโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรรีนรมย์ คุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว ความจงรักภักดีจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ก่อนวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจำนำคลิปลเสียงสัมภาษณ์เชิงลึกมาแปลงเป็นเอกสาร โดยอิงจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการของ Yin, (2003) ที่เสนอวิธีการเทียบเคียงรูปแบบ (Pattern Matching) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การลดข้อมูล (Data Reduction) เป็นวิธีการลดจำนวนข้อมูลดิบที่ปรากฏ โดยคัดเลือกเฉพาะข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัย 2) การจัดรูปข้อมูล (Data Display) เป็นวิธีการจัดกลุ่มตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยเพื่อพิจารณาข้อมูลที่มีความคล้ายคลึงกัน เพื่อยืนยันความถูกต้องและพิจารณาความแตกต่างของข้อมูลนั้นในการวิเคราะห์ข้อสรุปการวิจัย และ 3) การร่างข้อสรุปและการยืนยัน (Conclusion

Drawing and Verification) เป็นวิธีการตีความและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ถูกรวบรวมตามแนวความคิดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2 การวิจัยแบบวิธีวิทยาการสร้างทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory)

ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In -depth interview) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant observation) และการวิเคราะห์เอกสาร (Document analysis) โดยเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) (Patton, 1999) ประกอบด้วย ตัวแทนเกษตรกร ผู้เชี่ยวชาญด้านการเกษตร ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านอาหาร ด้านการเพาะปลูก ด้านการออกแบบและสร้างสรรค์ และด้านการรับรองมาตรฐาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวม 20 คน ได้แก่ 1) ตัวแทนจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 5 คน 2) นักวิชาการทางการท่องเที่ยวและการบริการ จำนวน 5 คน 3) นักวิชาการการเกษตร จำนวน 2 คน 4) ตัวแทนจากกลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ PGS จำนวน 2 คน 5) ตัวแทนจากสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา (ททจ.) จำนวน 2 คน 6) ตัวแทนจากสำนักงานพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) จำนวน 1 คน และ 7) ตัวแทนจากสมาคมค้าทุเรียน จำนวน 3 คน รวมเป็น 20 คน

1.3. การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับการวิจัย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับการจัดเก็บข้อมูล คือตัวแทนเกษตรกร ผู้เชี่ยวชาญด้านการเกษตร ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านอาหาร ด้านการเพาะปลูก ด้านการออกแบบและสร้างสรรค์ และด้านการรับรองมาตรฐาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 20 คน โดยอ้างอิงจากแมคคินิลแลนด์ (Macmillan, 1971) โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 2 แสดงการลดระดับของความคลาดเคลื่อนของผู้ให้ข้อมูล

จำนวนผู้ให้ข้อมูลหลัก	ระดับความคลาดเคลื่อน	อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อน
1-5	1.20-0.70	0.5
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-29	0.46-0.44	0.02

ที่มา: Thomas T. Macmillan. (1971). The Delphi Technique, Paper Presented at the annual meeting of the California Junior Colleges Associations Committee on Research and Development. Monterey: California.

จากตารางดังกล่าวข้างต้น แสดงจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแทนเกษตรกร ผู้เชี่ยวชาญด้านการเกษตร การท่องเที่ยวเชิงเกษตร อาหาร การเพาะปลูก การออกแบบและสร้างสรรค์ และการรับรองมาตรฐาน รวมทั้งหมด 20 คน โดยมีระดับค่าความคลาดเคลื่อนไม่น้อยกว่า 0.50 ซึ่งใช้เทคนิคการวิเคราะห์ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) ในการคัดเลือกค่าที่สูงกว่า 0.50 ขึ้นไปเท่านั้น

1.4. กระบวนการเก็บข้อมูล

สำหรับกระบวนการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเก็บข้อมูล โดยได้พิจารณาเกี่ยวกับข้อสรุปของแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้ถูกรวบรวมจากการวิเคราะห์เอกสาร เพื่อสร้างเป็นแนวคำถามการสัมภาษณ์ (Interview Guide) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ร่วมกับการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ผู้วิจัยประสานงานติดต่อผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อขอสัมภาษณ์และเก็บข้อมูล ภายในระยะเวลา 1 เดือนในช่วงผู้ให้สัมภาษณ์สะดวกรวมถึงวันหยุดวันเสาร์และวันอาทิตย์ ทั้งนี้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบการประยุกต์การสร้างทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลมาตีความปราศจากเน้นการพรรณนา เพื่อหาคำอธิบายสำหรับปรากฏการณ์ในขอบเขตที่จำกัด เพื่อนำไปสร้างแนวความคิดแบบใหม่ หรือข้อสรุปเชิงทฤษฎีจากการเก็บรวบรวม โดยจะต้องวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสมมติฐานชั่วคราวที่ผ่านการเก็บรวบรวมมาเชื่อมโยง ข้อมูลเหล่านั้นเข้าด้วยกัน บางข้อคำถามจะมีการเก็บข้อมูลใหม่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้สมมติฐานหรือทฤษฎีที่สร้างขึ้นจะถึงจุดอิ่มตัว (Theoretical Saturation) ต่อมาผู้วิจัยจะสังเคราะห์และจำลองข้อสรุปเชิงทฤษฎีในรูปแบบของภาพจำลองทางความคิด (Conceptual Model) (ระชานนท์ ทวีผล, 2558)

ผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องแจ้งและขออนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ก่อนที่จะเริ่มการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยควรนัดหมายสถานที่ วัน และเวลาก่อนการสัมภาษณ์กลุ่มจะเริ่มขึ้น ในช่วงเริ่มต้นการสนทนา ผู้วิจัยควรสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกเป็นส่วนตัวและสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ พร้อมทั้งแสดงหลักฐานเพื่อรักษา

ความลับส่วนบุคคล และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ข้อมูลที่ได้จะถูกนำไปใช้เป็นตัวแบบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาและเพื่อแลกเปลี่ยนในวงการวิชาการ ผู้ประกอบการรายอื่นและผู้ที่สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ (ประสพชัย พสุนนท์ & พิทักษ์ ศิริวงศ์, 2556) หลังจากที่ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ทำการถอดเทปบทสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ และนำเสนอข้อมูลวิจัยผ่านการเขียนบรรยายการวิเคราะห์ โดยใช้การตีความหมายในระดับกว้าง พร้อมทั้งเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อสร้างมโนทัศน์และทฤษฎี โดยการจัดกลุ่มมโนทัศน์และพัฒนาหมวดหมู่ต่างๆ ให้มีรายละเอียดมากขึ้น เพื่อวิเคราะห์และเชื่อมโยงข้อมูลในรูปแบบเงื่อนไขที่หลากหลาย หมวดหมู่ของมโนทัศน์จะกลายเป็นเงื่อนไขในการพัฒนามโนทัศน์ให้เป็นข้อสรุปเชิงทฤษฎี ซึ่งข้อสรุปเชิงทฤษฎีที่ได้รับจะถูกนำเสนอในรูปแบบของแบบแผน (Pattern) ที่เรียกว่าทฤษฎีฐานราก เป็นวิธีวิทยาแบบหนึ่งของการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีแนวความคิดของการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ และทำความเข้าใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์และการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ จำเป็นที่ต้องเข้าใจในกระบวนการที่บุคคลได้สร้างความหมายในสิ่งต่าง ๆ ตามโลกทัศน์ของตนเอง (พิทักษ์ ศิริวงศ์, 2547)

1.5 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยใช้เทคนิคสามเส้า (Triangulation) การตรวจสอบข้อมูลใช้วิธีตรวจสอบแบบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) Marlina, Purwaningsih, Siagian และ Hakim (2024) อธิบายว่าการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูลเป็นกระบวนการที่ใช้ในการยืนยันว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมมีความถูกต้องและสามารถเชื่อถือได้ โดยการเปรียบเทียบและตรวจสอบแหล่งข้อมูลในด้านต่าง ๆ เช่น เวลา สถานที่ และบุคคล หากพบว่าข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มีความขัดแย้งกับข้อมูลจากผู้สัมภาษณ์คนใดคนหนึ่ง ผู้วิจัยจะทำการสอบถามผู้ให้ข้อมูลอีกครั้ง โดยเปลี่ยนเวลาและสถานที่ เพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนจากผู้ให้สัมภาษณ์ นอกจากนี้ยังเป็นการยืนยันและสรุปข้อมูลจนกระทั่งข้อมูลไม่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมจนกว่าจะถึงจุดอิ่มตัว หลังจากนั้นจะนำข้อมูลมาจัดกระทำเพื่อสรุปผลในเชิงทฤษฎีอย่างชัดเจน

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ และ วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์

วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) และศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ ด้วยวิธีวิทยาการสกัดองค์ประกอบ (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อเป็นการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กัน

ในองค์ประกอบเดียวกัน (Brown, 2015) ร่วมกับการวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Structural Equation Modeling Analysis) ให้สอดคล้องกับองค์ความรู้ในเชิงทฤษฎีและผลการศึกษาเชิงประจักษ์ โดยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

2.1. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากกรอบแนวคิด จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาการยกรระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ เพื่อพัฒนากรอบแนวคิดในการวิจัย การนิยามศัพท์ของตัวแปร และใช้เป็นแนวทางสำหรับการสร้างข้อคำถามและแบบสอบถามทั้งนี้ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) ผู้วิจัยสร้างจากกรอบแนวคิด จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีด้านการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์คุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว ความภักดีต่อจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนากรอบแนวคิดในการวิจัย และเพื่อกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปร ซึ่งใช้เป็นแนวทางสำหรับการสร้างแบบสัมภาษณ์ และข้อคำถามในแบบสอบถามในการวิจัยต่อไปการจัดทำแบบสอบถามเพื่อใช้เก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ โดยสร้างตัวชี้วัดสำหรับตัวแปรสังเกตที่ศึกษา โดยเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานต่อไป

2.1.2 นำเสนอแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นตามโมเดลการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาคุณุณีนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำและนำความคิดเห็นของอาจารย์ไปปรับปรุงแบบสอบถามให้ดียิ่งขึ้น

2.1.3 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ไปเสนอให้กับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยให้ถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของ การวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญจะทำการพิจารณาเครื่องมือวิจัยอย่างละเอียด

2.1.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยให้มีความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหาของ การวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ข้อคำถามแต่ละข้อที่สอดคล้อง ความชัดเจนของการใช้ภาษาเพื่อให้แบบสอบถามมีความครอบคลุมเหมาะสมกับการวิจัย รวมทั้งพิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมเสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ แก่ผู้ศึกษาวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับปรับปรุงข้อคำถามภายในแบบสอบถามให้เกิดความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญที่ได้ตรวจสอบข้อคำถามต่างให้มีความสำคัญกับการใช้คำหรือ

ความหมายที่มีความเหมาะสม สร้างความเข้าใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถามได้ตรงตามประเด็น ทั้งนี้ค่าดัชนีของเทคนิค IOC เป็นวิธีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของข้อคำถามในลักษณะการประเมิน 3 ระดับ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560) โดยผู้วิจัยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้งนี้ค่าดัชนีของเทคนิค IOC เป็นวิธีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ค่าคะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ค่าคะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ค่าคะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

Σ แทน ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ

R แทน ผลรวมของผลประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน และให้ผลการประเมินเป็น +1

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้การเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องกันตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมาใช้ นับว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนิยามศัพท์ สามารถนำมาใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถามได้ (Rovinelli & Hambleton, 1976) ส่วนข้อที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือทั้งฉบับจากการทดสอบ พบว่า ค่าดังกล่าวอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในด้านของภาษา ลักษณะข้อคำถาม และคัดเลือกข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่เหมาะสมและมีความตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ที่มีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 เท่านั้น หากพบว่าข้อคำถามทุกข้อใช้หลักการพิจารณาค่าความเที่ยง (IOC) ผ่านเกณฑ์ เนื่องจากมีค่าคะแนนที่มากกว่า 0.5 แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามผ่านการพิสูจน์สามารถนำไปจัดทำเป็นแบบสอบถามได้ จากนั้นผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามไปทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบก่อนทดลองใช้ (Try out)

2.2. การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ

ผู้ศึกษาวิจัยนำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดสอบกับกลุ่มอาสาสมัครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างหลัก (Try Out) จำนวน 30 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อคำถาม (Reliability) นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวม นำไปทดสอบความเชื่อมั่นโดยวิธีการใช้โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient: α) เนื่องจากข้อคำถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เกณฑ์กำหนดค่า Corrected item – Total Correlation ต้องไม่ต่ำกว่า 0.7 (Cronbach, 1984) ทั้งนี้ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าแบบสอบถามฉบับนี้ความเชื่อมั่นสูงสามารถนำแบบสอบถามชุดนี้ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (Bland & Altman, 1997) จากนั้นนำผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้งหมด เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและมีความเหมาะสม ตรงประเด็นในการสื่อสารและจึงจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในงานวิจัยนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทั้งนี้จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย 250 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งมีความต้องการข้อมูลที่ต้องการการวิเคราะห์สถิติขั้นสูง เช่น การพัฒนาแบบจำลองสมการโครงสร้างเชิงยืนยัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการวิจัย จากแนวคิดของแฮร์ล แบล็ค, บาร์บิน, และเอนเดอร์สัน (Joseph F Hair et al., 2010) ที่เสนอไว้ว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ต้องมีขนาดอย่างน้อย 10 เท่า ต่อ 1 พารามิเตอร์ ในที่นี้ผู้วิจัยกำหนดใช้ขนาดอย่างน้อย 20 เท่า ต่อ 1 พารามิเตอร์ จากตัวแปรสังเกตได้จากกรอบแนวคิด 11 พารามิเตอร์ 20 เท่า เท่ากับอย่างน้อยจำนวน 220 คน จึงสามารถสรุปจำนวนอาสาสมัครในการเข้าร่วมโครงการวิจัยได้ดังนี้ 1) กลุ่ม Try out จำนวน 30 คน และ กลุ่มอาสาสมัครตอบแบบสอบถาม จำนวน 220 คน รวมเป็นอย่างน้อย 250 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มอาสาสมัครตอบแบบสอบถามได้ในงานวิจัยนี้ ได้จำนวนทั้งหมด 300 คน

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Data Collection) ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Form และกระจายลิงก์แบบสอบถามผ่านช่องทางสังคมออนไลน์ และที่นี้ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในการแจกจ่ายแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยว ระยะเวลาการเก็บข้อมูล 2 เดือน ก่อนตอบแบบสอบถาม ผู้เข้าร่วมวิจัยจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัย ขั้นตอนการเก็บข้อมูล และการรักษาความลับของข้อมูล โดยมีหน้าแรกของแบบสอบถามออนไลน์เป็นเอกสารชี้แจงข้อมูลและการขออนุญาต ผู้เข้าร่วมวิจัยจะต้องยินยอมโดยการคลิกปุ่ม “ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย” ก่อนที่จะสามารถเข้าถึงแบบสอบถามได้ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจะถูกเก็บไว้ในระบบที่มีการป้องกันด้วยรหัสผ่านและการนำเสนอผลการวิจัยจะเป็นการนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ผู้เข้าร่วมวิจัยถอนตัวจากการวิจัยได้ตลอดเวลาโดยการปิดหน้าแบบสอบถามก่อนที่จะส่งคำตอบ ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นมีความเสี่ยงที่ต่ำมาก เนื่องจากเป็นการตอบแบบสอบถามออนไลน์ไม่มีคำถามที่อ่อนไหวหรือก่อให้เกิดความไม่สบายใจ อย่างไรก็ตามหากผู้เข้าร่วมวิจัยไม่สบายใจในการตอบคำถามใด สามารถข้ามคำถามนั้นได้ทันที

2.4. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยหาจำนวนและร้อยละ (Percentage)

2.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายปิดแบบมาตราส่วน (Likert Rating Scale) ประเมินค่าระดับความสำคัญ และมีการแปลความหมายของคะแนนเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) สำหรับการแปลความหมายของคะแนนได้แปลผลออกเป็น 5 ระดับ (สรชัย พิศาลสูตร, 2550) ได้แก่

ระดับ 4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 2.61 – 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 1.81 – 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1.00 – 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

สามารถพิจารณาได้จากสมการ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตรอันตรายภาคขึ้น} &= \text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (5-1)/5 \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

2.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis:

EFA)

เป็นการวิเคราะห์เพื่อสำรวจและระบุองค์ประกอบร่วม (Common Factor) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง ผู้ศึกษาวิจัยจึงตรวจสอบตัวแปรแฝงทุกตัวว่าเป็นอิสระต่อกัน สัมพันธ์กัน และได้รับอิทธิพลจากตัวแปรแฝงร่วมด้วยแบบสอบถาม การตรวจสอบค่าผิดปกติของข้อมูล (Assessment of Outlier) มีผลต่อการวิเคราะห์การถดถอยด้วยวิธี Mahalanobis Distance ด้วยการประมาณค่า Mahalanobis d-squared เป็นค่าแสดงระยะห่างของข้อมูลตัวอย่างกับค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด เรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยสุด แสดงให้เห็นถึงค่าผิดปกติ (Outliers) อย่างมีนัยสำคัญ และพิจารณาคัดเลือกชุดข้อมูล โดยพิจารณาควกับค่าความน่าจะเป็น (p - value) เป็นค่าบางชี้ความน่าจะเป็นของค่า Mahalanobis d-squared ของข้อมูลแต่ละรายที่คำนวณได้ มีค่าความน่าจะเป็นสูงกว่า 0.001 ($p\text{-value} > 0.001$) โดยต้องพิจารณาค่า Mahalanobis d-squared ควบคู่กับความน่าจะเป็นไปเรื่อย ๆ จนกว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีการแจกแจงแบบปกติ และตรวจสอบความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของโครงสร้างด้วยการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha ที่กำหนดเกณฑ์ว่าต้องสูงกว่า 0.7 และค่าความตรงของโครงสร้างพิจารณาจากค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ของข้อคำถามในแต่ละตัวแปรแฝง การทดสอบค่าความอิสระของตัวแปรด้วยค่า Kaiser Meyer Olkin (KMO) เป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) มีเกณฑ์พิจารณาคือ มีค่า KMO ระหว่าง 0 – 1 ค่าจะเท่ากับ 1 เมื่อตัวแปรแต่ละตัว สามารถทำนายตัวแปรอื่นได้ ที่ปราศจากความคลาดเคลื่อนโดยการแปลความหมาย (Hair, Black, & Babin, 2010) มีเกณฑ์การพิจารณาค่า KMO ดังตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าความเหมาะสมขององค์ประกอบ

ระดับค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	ความเหมาะสมขององค์ประกอบ
มากกว่า 0.80 ขึ้นไป	มีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบดีมาก
0.70 – 0.79	มีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบดี
0.60 – 0.69	มีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบปานกลาง
0.50 – 0.59	มีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบน้อย
ต่ำกว่า 0.50	ไม่มีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบ

แสดงค่าน้ำหนักของการวิเคราะห์องค์ประกอบต้องมีค่ามากกว่า 0.50 และค่า Bartlett's Test of Sphericity เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกลุ่มตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ หากค่า Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญทางสถิติสามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรความสัมพันธ์ที่สามารถนำไปวิเคราะห์ต่อได้ (Tobias & Carlson, 1969) โดยการวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบ และการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้เกณฑ์พิจารณาผลลัพธ์ของโมเดลสมการโครงสร้าง เพื่อทดสอบสมมติฐานในการยอมรับหรือปฏิเสธ โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดความเหมาะสม (Goodness of Fit Indices) เพื่อยืนยันความเหมาะสมของโมเดล

นอกจากนี้ การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity ที่มีสมมติฐาน คือ H_0 ตัวแปรต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน และ H_1 ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน หากพบว่าค่าที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติจะยอมรับ H_1 และตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ การคำนวณหาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ด้วยการหมุนแกนด้วยวิธี Varimax ด้วยการกำหนดค่า KMO ควรจะมีค่ามากกว่า 0.5 ค่าสถิติ Bartlett's Test มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. < 0.05) และค่า Eigenvalue ต้องมีค่ามากกว่า 1.0 จึงยอมรับเป็นตัวแปรแฝงได้ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อจัดอันดับความสำคัญของตัวแปรแฝง การหาค่าความแปรปรวน (Total Variance Explained) เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรแฝงและแสดงค่าสถิติของแต่ละตัวแปรแฝงทั้งก่อนและหลังสกัดปัจจัย ประกอบด้วยจำนวนตัวแปรแฝง (Component) ค่าไอเก้น (Eigen Value) เป็นค่าความผันแปรในตัวแปรแฝงที่สามารถอธิบายได้ด้วยค่าตัวแปรทุกตัวในตัวแปรแฝงเดียวกัน ค่าร้อยละของแปรปรวน (Percentage of Variance) และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Accumulative Percentage of Variance)

2.6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis:

CFA)

เป็นวิธีการหาค่าสถิติที่ใช้เป็นการสนับสนุนทฤษฎีเพื่อยืนยันความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของเครื่องมือที่สร้างขึ้น และพิสูจน์สมมติฐานโครงสร้างองค์ประกอบของตัวแปรแต่ละตัว พิจารณาจากค่าน้ำหนักที่แสดงถึงความสัมพันธ์กับองค์ประกอบที่ตรงกับการคาดคะเน สำหรับวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน คือ ตัวแปรสังเกตที่สามารถนำมาใช้วัดตัวแปรแฝงที่มี

ความต่อเนื่อง โดยใช้ขนาดตัวอย่างตามแนวทางของแฮร์, แบล็ค, บาร์บิน, และแอนเดอร์สัน (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2010) ที่เสนอให้พิจารณาจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการนำไปวิเคราะห์ ด้วยวิธี Maximum Likelihood การวิเคราะห์สถิติประเภทสมการโครงสร้างควรกำหนดตัวอย่าง ประมาณ 10 – 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ ควบคู่ไปกับการพิจารณากลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้จะต้อง สามารถแจกแจงเป็นปกติ โดยใช้ค่าสถิติ KMO (Kaiser Meyer Olkin) มีค่าระหว่าง 0 – 1 ค่าจะ เท่ากับ 1 เมื่อตัวแปรแต่ละตัว สามารถทำนายตัวแปรอื่นได้ ที่ปราศจากความคลาดเคลื่อนโดยการ แปรความหมาย (Hair, Black, & Babin, 2010) ตามรายละเอียดในตารางที่ 17 ทั้งนี้สำหรับการ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีเกณฑ์พิจารณาค่าสถิติตัวชี้วัดความเหมาะสมของแบบจำลอง สมการโครงสร้าง โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 4 ค่าสถิติตัวชี้วัดความเหมาะสมของแบบจำลองสมการโครงสร้าง

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	อ้างอิง
ค่าองศาอิสระ (df)	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ >0.05	Bollen (1989); Bryne (2005)
ค่า p-Value	>0.05	Bollen (1989); Bryne (2005)
ค่าไคสแควร์สัมพันธ์(χ^2/df)	<2.00	Hair, Black, Babin and Anderson (2010)
ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI)	>0.90	Hair, Black, Babin and Anderson (2010)
ค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง กลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI)	>0.90	Hair, Black, Babin and Anderson (2010)
ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสอง ของเศษที่เหลือ (SRMR)	<0.08	Hair, Black, Babin and Anderson (2010)
ดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (Sidorkiewicz & Orfin- Tomaszewska)	ระหว่าง 0 - 1	Hair, Black, Babin and Anderson (2010)
ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ ปรับแก้แล้ว (AGFI)	>0.90	Hair, Black, Babin and Anderson (2010)
ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ย	>0.90	Schumacker and Lomax

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	อ้างอิง
กำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR)		(2004)
ดัชนีวัดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA)	ระหว่าง 0 - 1	Schumacker and Lomax (2004)
ค่าดัชนีปริมาณที่เปลี่ยนแปลงจากการเปรียบเทียบ (TLI)	>0.95	Schumacker and Lomax (2004)
ค่าดัชนีความพอดี NFI	>0.95	Schumacker and Lomax (2004)

2.7 การทดสอบแบบจำลองสมการโครงสร้าง

ผู้ศึกษาวิจัยได้ใช้การวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) เป็นการประเมินความสอดคล้องกลมกลืนของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง ด้วยการใช้การปรับโมเดลการวิจัยจนกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และพิจารณาความสมเหตุสมผลของค่าน้ำหนักและทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อตรวจสอบความกลมกลืนของแบบจำลองสมการโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ้นรมย์ เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์ที่ 3 ผู้ศึกษาวิจัยประเมินผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ในแบบจำลอง (Model Estimation) ที่กำหนดตามหลักการของการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง โดยการประมาณค่าพารามิเตอร์และพิจารณาความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการหาค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) ด้วยวิธีภาวะน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood: ML) เนื่องด้วยข้อมูลเป็นอันดับอันตรภาค (Interval Scale) และมีการเรียงลำดับอันดับ (Ordinal Scale) 5 ระดับ รวมทั้งวิธีภาวะน่าจะเป็นสูงสุด สามารถแสดงความสัมพันธ์ต่อกันและความคลาดเคลื่อนจากการวัดของตัวแปรสังเกตได้ เพื่อให้ประมาณค่าพารามิเตอร์เข้าสู่ค่าคงที่น้อยที่สุด ถ้าค่าพารามิเตอร์เริ่มมีค่าใกล้เคียงกับค่าจริงของตัวแปรสังเกตได้ ทำให้แบบจำลองเข้ากันได้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีขึ้น ผู้ศึกษาวิจัยวิเคราะห์ความกลมกลืนของค่าพารามิเตอร์กับข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อหาค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าพารามิเตอร์แต่ละค่าใช้วิธีการทดสอบ 2 ลักษณะ

2.7.1 การทดสอบภาพรวมของแบบจำลอง (Overall Fit Testing) ด้วยการพิจารณาค่าสถิติทดสอบและดัชนีความกลมกลืนตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 5 ดัชนีความกลมกลืนระหว่างแบบจำลองการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	อ้างอิง
ค่าองศาอิสระ (df)	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ >0.05	-
ค่า p-Value	>0.05	-
ค่าไควสแควร์สัมพันธ์(χ^2 /df)	มีค่าระหว่าง 2 - 5	Bollen (1989); Kline (2023)
ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI)	>0.95	Schumacker and Lomax (2004)
ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI)	>0.95	Schumacker and Lomax (2004)
ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI)	>0.90	Hu and Bentler (1999)
ค่าดัชนีความพอดี (NFI)	>0.95	Schumacker and Lomax (2004)
ค่าดัชนีปริมาณที่เปลี่ยนแปลงจากการเปรียบเทียบ (TLI)	>0.95	Schumacker and Lomax (2004)
ดัชนีวัดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA)	<0.05	Schumacker and Lomax (2004)
ดัชนีรากของกำลังสองของเศษเหลือมาตรฐาน (SRMR)	<0.08	Schreiber et al. (2006)

2.7.2 การทดสอบค่าพารามิเตอร์ (Individual Testing) ด้วยการทดสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) ที่พิจารณาจากค่าความเชื่อมั่นเชิงองค์ประกอบ (Composite Reliability: CR) ถึงความสัมพันธ์ภายในที่ดีต่อกัน (Internal Consistency) กำหนดเกณฑ์ที่ไม่น้อยกว่า 0.7 (J.F. Hair et al., 2010) ค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ (The average variance Extracted: AVE) กำหนดความตรงเชิงลู่เข้าไม่น้อยกว่า 0.5 (J.F. Hair et al., 2010) ค่า Cronbach's Alpha Coefficient ของตัวแปรที่เกณฑ์กำหนดไม่น้อยกว่า 0.70 ที่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading: λ) ที่เกณฑ์กำหนดมากกว่า 0.50

(Fornell & Larcker, 1981; J.F. Hair et al., 2010) ค่าสถิติทดสอบ t-test เพื่อหาความแตกต่างจากศูนย์ของพารามิเตอร์แต่ละค่าที่ระดับนัยสำคัญ และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุคูณ (Coefficient of Multiple Determination: R^2) ที่เกณฑ์กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า 0.5 แต่มากกว่า 0.2 (Choi et al., 2016; Rao & Kareem Abdul, 2015) ดังตารางที่ 7

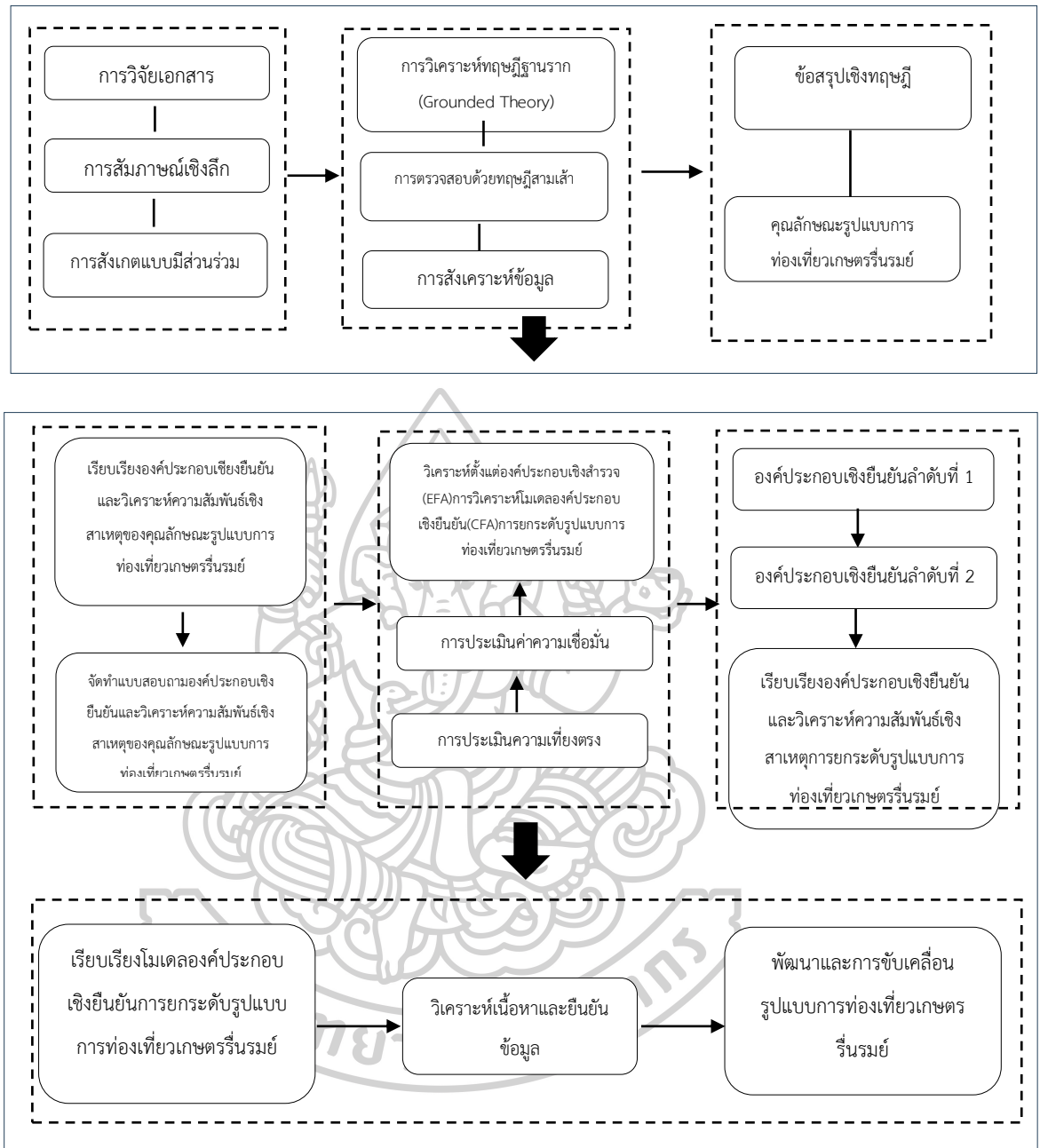
ตารางที่ 6 ดัชนีความกลมกลืนของค่าพารามิเตอร์

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	อ้างอิง
ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (λ)	>0.50	Fornell and Larcker (1981); J.F. Hair et al. (2010)
ค่าสถิติทดสอบ t-test	>1.96, $p < 0.05$ >2.58, $p < 0.01$ >3.29, $p < 0.001$	-
ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุคูณ (R^2)	$R^2 > 0.50$ $R^2 > 0.20$	Choi et al. (2016); Rao and Kareem Abdul (2015)
ค่า Cronbach's Alpha Coefficient (α)	>0.70	-
ค่าความเชื่อมั่นเชิงองค์ประกอบ (CR)	>0.70	J.F. Hair et al. (2010)
ค่าความแปรปรวนที่สกัดได้ (AVE)	>0.50	J.F. Hair et al. (2010)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ ผู้ศึกษาวิจัยได้ใช้การวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) เป็นการประเมินความสอดคล้องกลมกลืนของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง ด้วยการปรับโมเดลการวิจัยจนกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และพิจารณาความสมเหตุสมผลของค่าน้ำหนักและทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

3. ขั้นตอนของการวิจัย

การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ เป็นการศึกษาและพัฒนาที่ผสมผสานระหว่างงานวิจัยเชิงคุณภาพร่วมกับงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยกำหนดกรอบขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยเป็นแนวคิดเชิงขั้นตอน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ขั้นตอนของการวิจัย

จากภาพที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบขั้นตอนของการวิจัย โดยแบ่งขั้นตอนดำเนินงานเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 เริ่มต้นจากการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) ตรวจสอบด้วยวิธีทฤษฎีสามเสา เพื่อสร้างข้อสรุปเชิงทฤษฎี สำหรับขั้นตอนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ในการพัฒนาแบบจำลองสมการโครงสร้างตามแนว

ทางการทดสอบทฤษฎี ผู้วิจัยวิเคราะห์แบบจำลองตามการพัฒนา 4 ขั้นตอนของ Mulaik & Millsap (2000) ได้แก่ 1) วิเคราะห์แบบจำลองไว้ข้อจำกัด 2) การวิเคราะห์แบบจำลองการวัด 3) การวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง และ 4) การทดสอบสมมติฐานที่กำหนด โดยเริ่มวิเคราะห์ตั้งแต่องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) เนื่องจากคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในบริบทประเทศไทยยังไม่มีโครงสร้างของตัวแปรแฝงที่แน่ชัดว่าประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ตัวไหนบ้าง ขั้นตอนต่อไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirm Factor Analysis: CFA) ตามองค์ประกอบหลักในแต่ละด้าน จากนั้นเรียบเรียงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ และนำมาพัฒนาเป็นโมเดลเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Structure Equation Modeling Analysis: SEM) เพื่อพัฒนาและการขับเคลื่อนรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์

4. แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

ตารางที่ 7 แผนการดำเนินงานวิจัย โครงการวิจัยเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์

แผนการดำเนินงานวิจัย โครงการวิจัยเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์				
วัตถุประสงค์การวิจัย	กิจกรรมที่ใช้ในการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	ผลลัพธ์
1) เพื่อศึกษาคูณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์	1.1 กิจกรรมการศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์ และกำหนดตัวแปรสำคัญสร้างเป็นรูปแบบสมมติฐานวิจัย	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	นักวิจัย	ตัวแปรสำคัญสร้างเป็นรูปแบบสมมติฐานวิจัย ข้อมูลและบริบทของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์
	1.2 กิจกรรมการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยใช้วิธีวิทยากาการวิจัยเชิงคุณภาพ การสร้างทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม	แบบสัมภาษณ์เชิงลึก คุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์	กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) จำนวน 20 คน ประกอบด้วย 1) ตัวแทนจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 5 คน มีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ	ข้อสรุปเชิงทฤษฎีคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์ในประเทศไทย

แผนการดำเนินงานวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์				
วัตถุประสงค์การวิจัย	กิจกรรมที่ใช้ในการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	ผลลัพธ์
		วิจัย	<p>เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หรือเจ้าหน้าที่ดูแล เก็บเกี่ยวพืชทางการเกษตรและพืชเศรษฐกิจท้องถิ่น</p> <p>2) นักวิชาการทางการท่องเที่ยวและการบริการ จำนวน 5 คน</p> <p>3) นักวิชาการเกษตร จำนวน 2 คน</p> <p>4) ตัวแทนจากกลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ PGS จำนวน 2 คน</p> <p>5) ตัวแทนจากสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p>	

แผนการดำเนินงานวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์				
วัตถุประสงค์การวิจัย	กิจกรรมที่ใช้ในการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	ผลลัพธ์
		วิจัย	ไทย (ททท.) และ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา (ทกจ.) จำนวน 2 คน 6) ตัวแทนจากสำนักงานพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) จำนวน 1 คน และ 7) ตัวแทนจากสมาคมมัคคุเทศก์ จำนวน 3 คน	
1.3 กิจกรรมเตรียมต้นฉบับของบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ (Preparing Manuscripts for Journal Publication)	ผลการศึกษา วัตถุประสงค์งานวิจัยข้อที่ 1	นักวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	นักวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	1 บทความวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ Tier 1
2) เพื่อวิเคราะห์	2.1 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิง	1.องค์ประกอบเชิงยืนยัน	นักวิจัย	องค์ประกอบเชิงยืนยันของ

แผนการดำเนินงานวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์				
วัตถุประสงค์การวิจัย	กิจกรรมที่ใช้ในการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	ผลลัพธ์
องค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์	สำรวจของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ 2.2 เรียบเรียงองค์ประกอบเชิงยืนยันของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์	ของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์		คุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์
	2.2 กิจกรรมสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและเชิงโครงสร้าง โดยการใช้วิธีสร้างองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์	แบบสอบถาม องค์ประกอบเชิงยืนยัน ของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์	นักวิจัย ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจ IOC จำนวน 5 ท่าน	แบบสอบถามองค์ประกอบเชิงยืนยันของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เที่ยงตรงและเป็นที่ยอมรับ
	2.3 กิจกรรมลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ	แบบสอบถาม องค์ประกอบเชิงยืนยัน	นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ในการ	

แผนการดำเนินงานวิจัย โครงการวิจัยเรื่องการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์				
วัตถุประสงค์การวิจัย	กิจกรรมที่ใช้ในการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	ผลลัพธ์
		ของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์	ท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างน้อย 1 ครั้ง โดยอิงตามสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของ J. Hair et al. (2019)	
3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์	3.1 กิจกรรมวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้น			ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์

ปีการศึกษา	กิจกรรมในแผนการดำเนินงาน (ระยะเวลา 8 เดือน)	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ร้อยละของ กิจกรรมใน ปีงบประมาณ
	กิจกรรมที่ 5 : กิจกรรมสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและเชิงโครงสร้าง โดย การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน				✓	✓				20
	กิจกรรมที่ 6 : กิจกรรมลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย เชิงปริมาณ					✓	✓	✓		20
	กิจกรรมที่ 7 : กิจกรรมวิเคราะห์ผลวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงสำรวจ (EFA) และองค์ประกอบเชิงยืนยัน(CFA) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างเชิง เส้น						✓	✓	✓	20

บทที่ 4

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพและการสัมภาษณ์เชิงลึก

การศึกษาเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์ม การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีวิทยาปรากฏการณ์วิทยา เพื่อการสร้างทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory Methodology) จากการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อสร้างข้อสรุปเชิงทฤษฎี (Podhisita, 2018) ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In -depth interview) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant observation) และการวิเคราะห์แก่นสาร (Thematic Analysis) ซึ่งการวิเคราะห์แก่นสารเป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่กำลังได้รับความนิยมมากขึ้นในปัจจุบัน โดยมีกระบวนการและขั้นตอนที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งนักวิจัยเชิงคุณภาพสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโครงการวิจัยเชิงคุณภาพยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม (จำเนียร จวงตระกูล, อรพินท์ บุญสิน, จารุกัญญา อุดานนท์, & ลัดดาวัลย์ สำราญ, 2024) เพื่อตอบวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 1 โดยสามารถแสดงผลการศึกษารายละเอียด ดังนี้

4.1 ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับการจัดเก็บข้อมูล คือตัวแทนเกษตรกร ผู้เชี่ยวชาญด้านการเกษตร ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านอาหาร ด้านการเพาะปลูก ด้านการออกแบบและสร้างสรรค์ และด้านการรับรองมาตรฐาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 20 คน โดยอ้างอิงจากแมคคินิลแลนด์ (Macmillan,1971) แสดงจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแทนเกษตรกร ผู้เชี่ยวชาญด้านการเกษตร การท่องเที่ยวเชิงเกษตร อาหาร การเพาะปลูก การออกแบบและสร้างสรรค์ และการรับรองมาตรฐาน ด้านเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งหมด 20 คน ดังรายละเอียดผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึกในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 รายละเอียดผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึก

ลำดับ	ผู้ให้ข้อมูลหลัก	นามสมมติ
1	นักวิชาการทางการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	Interviewee 1
2	นักวิชาการทางการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน	Interviewee 2
3	เจ้าของสวนโกโก้ บู ซ็อคโกแลต จังหวัดเชียงราย	Interviewee 3
4	นักวิชาการทางการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	Interviewee 4
5	นักวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์	Interviewee 5
6	เจ้าของและผู้จัดการ Horizon Village จังหวัดเชียงใหม่	Interviewee 6
7	เจ้าของสวนอินทผลัม STA DATE PALM และเกษตรอินทรีย์ จังหวัดร้อยเอ็ด	Interviewee 7
8	เจ้าของสวนทุเรียนจุฬาวดี จังหวัดชุมพร	Interviewee 8
9	นักวิชาการทางการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร	Interviewee 9
10	นักวิชาการทางการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร	Interviewee 10
11	นักวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์	Interviewee 11
12	ตัวแทนสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ PGS ภาคเหนือ	Interviewee 12
13	ตัวแทนสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ PGS ภาคใต้	Interviewee 13
14	ตัวแทนสมาชิกสมาคมคอกุเทศ์เชียงราย	Interviewee 14
15	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	Interviewee 15
16	ตัวแทนสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา	Interviewee 16
17	ประธานสมาคมคอกุเทศ์เชียงราย	Interviewee 17
18	ผู้จัดการไร่รื่นรมย์ เกษตรอินทรีย์และฟาร์มสเตย์ เชียงราย	Interviewee 18
19	Research and Development ไร่รื่นรมย์ เกษตรอินทรีย์และฟาร์มสเตย์ เชียงราย	Interviewee 19
20	เจ้าหน้าที่สำนักงานพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	Interviewee 20

ที่มา: การสังเคราะห์ข้อมูลจากการจัดลำดับผู้ให้ข้อมูลหลักของผู้วิจัย

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทยผู้วิจัยใช้กระบวนการและขั้นตอนการวิเคราะห์แก่นสารหรือ Thematic Analysis สามารถสรุปรายละเอียดดังตารางที่ 10

คุณลักษณะการ ท่องเที่ยวเกษตรนิยม	ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants)																				รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
วิธีการเกษตรแบบดั้งเดิม ที่ยังคงดำเนินอยู่ในพื้นที่ ท้องถิ่น	✓		✓		✓		✓	✓			✓				✓				✓		10
รู้สึกเชื่อมโยงกับ ธรรมชาติในท้องถิ่นมาก ขึ้น	✓			✓			✓				✓			✓					✓		8
การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติใน ชุมชน		✓			✓		✓			✓				✓							6
วิธีที่ชุมชนท้องถิ่นสื่อสาร เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม การเกษตร		✓						✓		✓				✓				✓			8
ประสบการณ์ที่ยั่งยืน และมีความหมายทาง จิตใจ				✓			✓							✓							4
ประสบการณ์ศูนย์วิจัยเกษตรเชิงสร้างสรรค์																					

คุณลักษณะการ	ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants)																				รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
ท่องเที่ยวเกษตรกรรม																					
ประสบการณ์ที่สมดุลและมีคุณค่า								✓			✓			✓			✓				
มีความเป็นมืออาชีพและโปร่งใสในทุกขั้นตอน				✓		✓	✓														
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่															✓		✓	✓			✓
มีความสะดวกสบายและปลอดภัย	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓			13
ความเชื่อมโยงที่ดีระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์วัฒนธรรม							✓	✓					✓		✓						4
การวางแผนและบริหารจัดการที่เน้นความยั่งยืนในระยะยาว	✓		✓					✓						✓		✓					6
เสริมสร้างประสบการณ์				✓		✓				✓		✓	✓		✓		✓		✓		8

คุณลักษณะการ ท่องเที่ยวเกษตรกรรม การท่องเที่ยวที่มีคุณค่า และน่าจดจำ	ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants)																					
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	
การมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายผลประโยชน์																						
ส่วนร่วมในการตัดสินใจ เกี่ยวกับกิจกรรมการ ท่องเที่ยว		✓	✓		✓				✓		✓	✓		✓								7
โอกาสในการพัฒนา ชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน										✓	✓	✓		✓					✓			4
การกระจายให้กับชุมชน ท้องถิ่นในรูปแบบที่เป็น ธรรม	✓		✓			✓		✓			✓	✓				✓						8
การจัดการแหล่ง ท่องเที่ยว และการ ต้อนรับนักท่องเที่ยว อย่างจริงจัง					✓		✓													✓		4
สร้างรายได้และ สนับสนุนเศรษฐกิจของ	✓		✓	✓		✓					✓	✓	✓			✓		✓		✓		11

คุณลักษณะการ ท่องเที่ยวเกษตรนิยม	ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants)																				รวม	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
ชุมชนมีความภูมิใจใน วัฒนธรรมและ ทรัพยากรธรรมชาติของ ตนเอง		✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓		✓	✓			✓						11
การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม																						
ได้รับประสบการณ์ที่มี คุณค่าและเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาตนเอง				✓		✓					✓			✓								4
เรียนรู้สิ่งใหม่ที่มีคุณค่า เกี่ยวกับธรรมชาติและ วัฒนธรรม							✓			✓						✓		✓				4
เพิ่มคุณค่าให้กับ ประสบการณ์การท่องเที่ยว ของเที่ยวของท่านอย่าง มีความหมาย			✓		✓		✓			✓					✓							6
ประโยชน์จากการเรียนรู้ ทักษะใหม่ๆ	✓			✓						✓					✓				✓			6

จากข้อมูลในตารางดังกล่าวผู้วิจัยใช้กระบวนการและขั้นตอนการวิเคราะห์แก่นสารหรือ Thematic Analysis ซึ่งนำเสนอแนวคิดโดย Naeem, Ozuem, Howell & Ranfagni (2023) โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดข้อความอ้างอิง ผู้วิจัยจะทำการกำหนดข้อความอ้างอิง ซึ่งมาจากคำพูดหรือข้อความของผู้ให้ข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนักวิจัยจะเริ่มต้นด้วยการทำความเข้าใจและเข้าใจข้อมูล โดยการศึกษารายละเอียดของเอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์อย่างละเอียด โดยอ่านข้อมูลหลาย ๆ รอบเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาสาระสำคัญหลังจากที่ได้ศึกษาและทำความเข้าใจสาระสำคัญแล้ว นักวิจัยทำการสกัดคำหรือข้อความที่ปรากฏในเอกสารการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นคำพูดหรือคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลออกมาในรูปแบบของวลีหรือประโยคสั้น ๆ ที่เรียกว่าข้อความการอ้างอิง ในลำดับถัดไป นักวิจัยจะนำข้อความการอ้างอิงนี้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไปซึ่งอาจรวมถึงการจัดหมวดหมู่ข้อมูลเพื่อระบุรูปแบบหรือธีมที่ปรากฏในข้อมูลเหล่านั้น การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ นักวิจัยสามารถเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์หรือสนทนา กับทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กระบวนการนี้จะช่วยในการสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังศึกษาและสามารถนำไปสู่การค้นพบใหม่ ๆ ที่มีความหมายและมีประโยชน์ต่อการวิจัยและการนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบที่ชัดเจนและมีเหตุผลในการดำเนินการนี้ ผู้วิจัยจะมีความระมัดระวังและความซื่อสัตย์ในการตีความข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญ ผู้วิจัยต้องรักษาความถูกต้องของข้อมูลและพิจารณามุมมองของผู้ให้ข้อมูลอย่างถี่ถ้วนเพื่อไม่ให้เกิดการบิดเบือนหรือความเข้าใจผิด

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดคำสำคัญ ผู้วิจัยจะนำข้อความการอ้างอิงที่จัดทำขึ้นในขั้นตอนแรกมาทำการกำหนดคำสำคัญ ซึ่งจะใช้เป็นฐานในการดำเนินการต่อไปโดยคำสำคัญเหล่านี้จะต้องสะท้อนถึงเนื้อหาหลักที่ครอบคลุมในงานวิจัยนั้น ๆ อย่างชัดเจนและกระชับมากที่สุด การเลือกคำสำคัญที่เหมาะสมจะช่วยให้สามารถจัดกลุ่มข้อมูลจากการสัมภาษณ์ได้ดียิ่งขึ้นนอกจากนี้ยังช่วยในการจัดหมวดหมู่และระบุแนวโน้มของข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างเป็นขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดรหัส ผู้วิจัยจะนำคำสำคัญที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนที่สองมาทำการกำหนดเป็นรหัส โดยใช้คำ วลี หรือข้อความสั้นๆ ที่แทนความหมายของเนื้อหาที่ได้รับการวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นฐานในการดำเนินการในขั้นถัดไป โดยการกำหนดรหัสนี้มีความสำคัญในการช่วยให้ผู้วิจัยสามารถจัดการกับข้อมูลที่ซับซ้อนให้เป็นระเบียบและเข้าใจได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยในการเปรียบเทียบและสรุปข้อมูลต่างๆ ที่สัมภาษณ์เชิงลึกมาอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดรหัสสอดคล้องกับเนื้อหา และสามารถเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การวิจัยได้ เป็นการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและแม่นยำในขั้นตอนถัดไป

ขั้นตอนที่ 4 การระบุหรือการกำหนดแก่นสาร นักวิจัยจะนำรหัสที่ได้จัดทำขึ้นในขั้นตอนที่สามมาจัดกลุ่มร่วมกัน โดยพิจารณาถึงความเชื่อมโยงและรูปแบบของรหัสที่มีทิศทางเดียวกัน ซึ่งถือเป็นแก่นสารของข้อมูลที่ทำกรวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการตีความและสร้างแนวคิดในขั้นตอนถัดไป

ขั้นตอนที่ 5 การตีความและการสร้างมโนทัศน์ นักวิจัยจะนำแก่นสารที่ได้จัดทำในขั้นตอนที่สี่มาพิจารณาอย่างละเอียด เพื่อทำการตีความและสร้างมโนทัศน์ที่จะใช้ในการดำเนินการในขั้นตอนถัดไป

ขั้นตอนที่ 6 การพัฒนาแนวกรอบมโนทัศน์ นักวิจัยนำมโนทัศน์ที่ได้จากการตีความแก่นสารของข้อมูลมาพัฒนาเป็นแบบจำลองหรือกรอบแนวคิด ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยโครงการนี้ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา รวมถึงการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อทดสอบและยืนยันแนวคิดหรือทฤษฎีที่สร้างขึ้นจากการวิจัยหัวข้อการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจในการดำเนินการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

4.1.1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก ร่วมกับการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม เพื่อศึกษาคูณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ พบว่า คุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์มีความไวต่อทฤษฎี (Theoretical Sensitivity) เป็นข้อมูลที่ส่งเสริมและเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการพัฒนาองค์ประกอบ โดยสามารถสรุปผลเป็นประเด็น 2 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นแนวโน้มนรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย ประเด็นองค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

ประเด็นที่ 1 แนวโน้มของรูปแบบการท่องเที่ยวรีนรมย์ในประเทศไทย

ผลการศึกษา พบว่า ในปัจจุบันการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่นกำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ วัฒนธรรมของชุมชน มรดกภูมิปัญญา การเกษตรอินทรีย์ และการทำเกษตรปลอดภัย จังหวัดที่เป็น เมืองรอง เช่น เชียงราย น่าน นครพนม และชุมพร กำลังเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัส ประสบการณ์ใกล้ชิดกับธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น การท่องเที่ยวในจังหวัดเมืองรองนี้ช่วย กระจายรายได้และลดความเหลื่อมล้ำไปยังพื้นที่ต่างๆ นอกจากนี้ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการ จองออนไลน์และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ช่วยเพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ทางการเกษตรที่หลากหลายรูปแบบ การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์สามารถตอบสนองความต้องการ นักท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทำกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ ซึ่งเป็นการสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างยั่งยืนและทั่วถึง

ประเด็นที่ 2 องค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

จากการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร รีนรมย์ในบริบทของประเทศไทย พบว่า องค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร รีนรมย์ในประเทศไทย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ทั้งหมด 5 กลุ่ม ได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกัน พบว่า คุณลักษณะนี้อธิบายรากฐานของการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ไทย มีการผสมผสานระหว่างเกษตร เชิงนิเวศและมิติทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 1) วิถีเกษตรภูมิปัญญา (Agricultural Wisdom) การ นำเสนอรูปแบบการเกษตรที่มีการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การทำนาขั้นบันได การทำเกษตร ผสมผสานตามแนวทฤษฎีใหม่ หรือการใช้เครื่องมือเกษตรพื้นบ้าน 2) ความหลากหลายทางชีวภาพ ทางการเกษตร (Agri-biodiversity) การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของพันธุ์พืชพื้นถิ่น สาย พันธุ์สัตว์พื้นเมือง และระบบนิเวศเกษตรที่สมบูรณ์ 3) การเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมท้องถิ่น (Local Cultural Connection) การเชื่อมโยงกิจกรรมการเกษตรกับวิถีชีวิต ประเพณี ความเชื่อ และ พิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรของท้องถิ่นที่ถูกนำเสนอเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น พิธีไหว้ผีขุนน้ำ พิธีบูชาแม่โพสพ หรือประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าว เป็นต้น และ 4) เกษตรปลอดภัย และยั่งยืน (Safe and Sustainable Agriculture) การดำเนินกิจกรรมการเกษตรที่คำนึงถึงความ

ปลอดภัยของผู้ผลิตและผู้บริโภค รวมถึงความยั่งยืนของระบบนิเวศ เช่น เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย สารพิษ วนเกษตร หรือเกษตรธรรมชาติ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ในฐานะนักวิชาการ การท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม เป็นการสร้างเศรษฐกิจฐานรากและองค์ความรู้ของชุมชนโดยเฉพาะแนวคิดเรื่องวิถีเกษตร ภูมิปัญญา และความหลากหลายทางชีวภาพ ถือเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่ไม่มีใครลอกเลียนแบบได้ เช่น ภาคเหนือ สามารถนำเสนอเรื่องราวผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีความหมาย นักท่องเที่ยวไม่ได้แค่มาดูแต่ได้เรียนรู้และมีส่วนร่วมอย่างลึกซึ้ง”

(Interviewee 1, interview, 2025, May 30)

“ภูมิปัญญาบ้านเขาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด สมัยก่อนคนเฒ่าคนแก่ทำนาใช้ควายไถนา เครื่องไม้เครื่องมือทางการเกษตรทำเองหมด บางอย่างพ่ออ้อยแม่อ้อยสอนมา ก็สอนลูกสอนหลานเขาต่อ ทุกวันนี้ก็ยังใช้วิธีเดิม ๆ ผสมกับความรู้ใหม่ ๆ เช่น ปลุกข้าวไปโดยปลุกผักไปโดย พืชสมุนไพรพื้นบ้าน สมุนไพรรักษาโรค เช่น ขมิ้นเอามาฝนแล้วทาตอนโดนยุงขบมันลดอักเสบและคันได้ เวลาที่นักท่องเที่ยวมากก็บอกเล่าให้เค้าฟัง บางคนก็อยากมาทำนาเอง ปลุกผักเอง เก็บผักเอง ทำให้เขาเข้าใจวิถีเกษตรเขามากขึ้น”

(Interviewee 3, interview, 2025, May 31)

“เราพยายามสร้างพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้ระบบวนเกษตร เช่น ปลุกพืชอาหารกินได้ ทำปุ๋ยจากเศษอาหาร เศษขยะที่เป็นอินทรีย์ ทุกอย่างต้องเกี่ยวกัน มันจะได้ยั่งยืน ไม่ทำลายธรรมชาติ จะได้มีโอกาสได้เห็นทั้งระบบและอยากให้ทั้งนักท่องเที่ยวและเกษตรกรเข้าใจว่าการทำเกษตรในประเทศไทยไม่จำเป็นต้องพึ่งสารเคมีแต่เป็นการอยู่ร่วมกันระหว่างเรากับธรรมชาติ”

(Interviewee 5, interview, 2025, May 31)

“นักท่องเที่ยวที่มาร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวมักจะประทับใจกับพิธีไหว้ผีขุนน้ำ พิธีบูชาแม่โพสพ กิจกรรมดำนาแบบดั้งเดิม เพราะมันไม่ใช่แค่การปลุกข้าว แต่คือเรื่องราวของความเชื่อ ความผูกพันกับธรรมชาติ และชีวิตจริงของชุมชน เราในฐานะมัคคุเทศก์เราก็มีหน้าที่ถ่ายทอดเล่าเรื่องให้นักท่องเที่ยวเข้าใจว่าการปลุกข้าวพื้นเมืองอย่างไร ใช้น้ำจากลำห้วย หนอง คลอง บึงแล้วเรารักษา”

อย่างไร สาธิตแม้กระทั่งการใช้เครื่องมือทางการเกษตรแบบสมัยก่อน ล้วนให้นักท่องเที่ยวเข้าใจว่ามันคือวัฒนธรรมไม่ใช่เพียงแต่การผลิตอาหาร”

(Interviewee 14, interview, 2025, June 3)

2) ประสบการณ์เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (Creative Agri-aesthetics Experience)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า คุณลักษณะนี้อธิบายลักษณะของประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการท่องเที่ยวเกษตรเรียนรู้ ต้องมีความสร้างสรรค์และสุนทรียภาพ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมเชิงสร้างสรรค์ (Creative Engagement) การออกแบบกิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ เช่น การลงมือทำงานเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การทำอาหารจากผลผลิตและวัตถุดิบจากฟาร์ม หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจากวัสดุธรรมชาติในฟาร์ม 2) สุนทรียภาพทางการเกษตร (Agricultural Aesthetics) การสร้างและนำเสนอความงามของภูมิทัศน์เกษตร พื้นที่เพาะปลูก หรือฟาร์มที่มีการจัดวางอย่างสวยงามเป็นระเบียบ มีองค์ประกอบทางศิลปะและการออกแบบที่กลมกลืนกับธรรมชาติ 3) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (Experiential Learning) การออกแบบประสบการณ์ที่ให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ผ่านการลงมือทำ การสัมผัสประสบการณ์จริง และการแลกเปลี่ยนความรู้กับเกษตรกรหรือคนในชุมชน และ 4) การสร้างความประทับใจเชิงอารมณ์ (Emotional Impression) การสร้างประสบการณ์ที่กระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของนักท่องเที่ยว ทั้งความสุข ความประหลาดใจ ความตื่นเต้น หรือความผ่อนคลาย ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“ในเชิงวิชาการ พบว่าการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในปัจจุบันไม่สามารถใช้รูปแบบเดิม ๆ ได้อีกต่อไป นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่มองหา ‘ประสบการณ์’ มากกว่าการเดินชมสวนเพียงอย่างเดียว รูปแบบที่เปิดโอกาสให้พวกเขามีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ เช่น การสาธิตการแปรรูปโกโก้เป็นช็อคโกแลต หรือการออกแบบบรรจุภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติ ล้วนช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับประสบการณ์และทำให้พื้นที่นั้นกลายเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีชีวิต ซึ่งถือเป็นแนวทางที่ควรได้รับการสนับสนุนอย่างยิ่ง”

(Interviewee 2, interview, 2025, May 30)

“ภารกิจของเราไม่ใช่แค่โปรโมทแหล่งท่องเที่ยว แต่ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง เราทำงานร่วมกับชุมชนในการออกแบบกิจกรรม เช่น การทำผ้ามัดย้อมจากพืช

การทำอาหารพื้นบ้านจากผลผลิตเกษตรตามฤดูกาล ซึ่งนักท่องเที่ยวได้ลงมือทำจริง และมีเกษตรกรหรือคนในพื้นที่เป็นผู้นำกิจกรรม เป็นนักร้องความหมาย นอกจากเกิดการเรียนรู้แล้ว ยังช่วยเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้คนในชุมชนอีกด้วย”

(Interviewee 15, interview, 2025, June 4)

“ทางเราออกแบบพื้นที่ในไร่ของเราให้มีทั้งความร่มรื่นและมีความงามแบบธรรมชาติ แต่มีมุมที่นักท่องเที่ยวจะมองเห็นท้องฟ้า ท้องนาเรียงเป็นชั้น มีบ่อน้ำ และมีไม้ดอกไม้ประดับที่ปลูกแซมไว้มันเป็นความงามแบบบ้านๆที่คนในเมืองเขาชอบ บางคนมาถ่ายภาพ บางคนมานั่งวาดรูป มาอ่านหนังสือ เขาบอกว่ามันผ่อนคลาย เหมือนมารีชาร์ตจิตใจ ผมมองว่าความงามของภูมิทัศน์เป็นจุดขายที่คนทำเกษตรไม่ควรมองข้ามนะครับ”

(Interviewee 18, interview, 2025, June 5)

3) การบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล พบว่า คุณลักษณะนี้อธิบายรูปแบบการบริหารจัดการที่เป็นองค์รวม คำนี้ถึงหลายมิติอย่างสมดุล ดังนี้ 1) การจัดการความสมดุลระหว่างการเกษตรและการท่องเที่ยว (Agro-tourism Balance Management) การบริหารจัดการที่รักษาสมดุลระหว่างการผลิตทางการเกษตรและการให้บริการการท่องเที่ยว โดยไม่ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งส่งผลกระทบต่ออีกฝ่าย 2) การจัดการคุณภาพและมาตรฐาน (Quality and Standard Management) การกำหนดและรักษามาตรฐานคุณภาพทั้งในด้านผลผลิตทางการเกษตรและการให้บริการท่องเที่ยว 3) การจัดการความรู้และนวัตกรรม (Knowledge and Innovation Management) การรวบรวม จัดเก็บ และถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรและการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าและประสิทธิภาพ และ 4) การจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Management) การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน คำนี้ถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรสำหรับคนรุ่นต่อไป ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“หนึ่งในความท้าทายของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เน้นการรักษาสอดคล้องระหว่างการผลิตเพื่อบริโภคกับการให้บริการเพื่อการท่องเที่ยวซึ่งถ้าไม่บริหารจัดการอย่างระมัดระวัง

ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจถูกลดคุณค่าลง เราจึงแนะนำให้ชุมชนใช้แนวทางการจัดการองค์รวม โดยกำหนดมาตรฐานคุณภาพทั้งในด้านผลผลิต เช่น ความสด สะอาด ปลอดภัย และการบริการ เช่น ความประทับใจของนักท่องเที่ยว ความสะอาดของพื้นที่ หรือการสื่อสารอย่างมืออาชีพ ที่สำคัญคือ การส่งเสริมให้ชุมชนมีระบบการจัดการองค์ความรู้ ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดภูมิปัญญาเกษตร หรือการพัฒนากิจกรรมใหม่ ๆ ผ่านนวัตกรรม เช่น แพลตฟอร์มจองกิจกรรมออนไลน์ หรือการใช้ QR code เพื่อแนะนำแปลงปลูก ล้วนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การจัดการมีประสิทธิภาพ และรองรับความยั่งยืนในระยะยาว”

(Interviewee 3, interview, 2025, May 31)

“เราเริ่มต้นจากการเป็นเกษตรกรเพียงอย่างเดียว แต่เมื่อมีนักท่องเที่ยวเริ่มมาเยี่ยมชมบ่อยขึ้น ทำให้เราต้องปรับตัวและวางแผน วันไหนจะเก็บผลผลิตและวันไหนเปิดให้เข้าชม เพื่อไม่ให้เกิดความรบกวน นี่คือนาทีที่เราจำกับคำว่า ‘สมดุล’ อย่างแท้จริง เราให้ความสำคัญกับมาตรฐานอย่างสูง เช่น ผักที่ปลูกต้องปลอดสารเคมี ในด้านบริการ เราฝึกอบรมคนงานให้ดูแลแขก เช่น การพูดจาสุภาพ และมีความรู้ในการอธิบาย ส่วนด้านนวัตกรรม เราได้นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วย เช่น การใช้เซนเซอร์วัดความชื้นในดิน และติดตั้งป้ายความรู้สายพันธุ์ของอินทผลัมเป็นอินโฟกราฟิกตามจุดต่าง ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าใจได้ง่าย สุดท้ายเรายังใส่ใจในเรื่องทรัพยากร โดยดูแลน้ำในบ่อไม่ให้สูญเสีย ปลูกพืชหมุนเวียนเพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน และไม่เปิดพื้นที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับ สิ่งเหล่านี้ทำให้เราสามารถดำเนินงานต่อไปได้โดยไม่ทำร้ายธรรมชาติ และไม่ทำลายวิถีการเกษตรของตัวเองด้วย...”

(Interviewee 6, interview, 2025, June 1)

4) การมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายผลประโยชน์ (Community Participation and Benefit Sharing)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล พบว่า คุณลักษณะนี้อธิบายลักษณะการมีส่วนร่วมของชุมชน และการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Participatory Decision Making) การเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ และกำหนดทิศทางของการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรยั่งยืน 2) การกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม (Equitable Benefit Distribution) การจัดสรรผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมจากการ

ท้องถิ่นเพื่อเกษตรรีนรมย์อย่างเป็นทางการให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน 3) การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน (Community Capacity Building) การพัฒนาทักษะ ความรู้ และความสามารถของคนในชุมชนให้มีศักยภาพในการจัดการและพัฒนาการท้องถิ่นเพื่อเกษตรรีนรมย์ด้วยตนเอง และ 4) การเชื่อมโยงเครือข่ายชุมชน (Community Network Integration) การสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือระหว่างชุมชน สถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อการพัฒนาการท้องถิ่นเพื่อเกษตรรีนรมย์อย่างยั่งยืน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“เรามองว่าการพัฒนาการท้องถิ่นเพื่อเกษตรรีนรมย์จะยั่งยืนได้ ต้องเริ่มจากการเปิดพื้นที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ไม่ใช่แค่รับฟังความเห็น แต่ต้องให้พวกเขามีอำนาจในการร่วมวางแผนร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมรับผลประโยชน์ เราใช้กระบวนการประชาคมหมู่บ้านก่อนเริ่มทุกโครงการ เพื่อให้ทุกฝ่ายได้พูดและเสนอแนวทางร่วมกัน อีกเรื่องที่สำคัญมากคือการกระจายผลประโยชน์ ต้องไม่ตกอยู่ที่แค่เจ้าของพื้นที่หรือผู้จัดการเพียงไม่กี่คน เราส่งเสริมให้มีการตั้งกองทุนชุมชนที่รวบรวมรายได้บางส่วนจากการท่องเที่ยวกลับมาพัฒนาหมู่บ้าน เช่น สนับสนุนทุนการศึกษา หรือฟื้นฟูแหล่งน้ำ ป่าชุมชนนอกจากนี้ เราทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัยเพื่อจัดเวิร์คช็อปฝึกอบรมให้ชาวบ้าน เช่น การเป็นนักสื่อความหมาย การทำการตลาดออนไลน์ หรือการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมทั้งสนับสนุนการสร้างเครือข่ายกับชุมชนใกล้เคียง เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และขยายโอกาสร่วมกันอย่างยั่งยืน”

(Interviewee 16, interview, 2025, June 4)

“10 ปีกว่าที่แล้วตอนที่เริ่มเปิดไร่ให้คนมาเที่ยว ชาวบ้านก็คิดว่าเราคือนักลงทุน นักธุรกิจ น่าจะอยู่ได้ไม่นาน แรกๆจะคุยกันว่าออกแบบพื้นที่ยังไง ให้ไม่ไปรบกวนพื้นที่การผลิตทางการเกษตรของชุมชน แต่สร้างรายได้ไปพร้อมกัน เราจึงพยายามให้คนในพื้นที่ได้มีโอกาสเข้ามาทำงานในไร่ของเรา ทางไร่มองไม่ได้มองว่าเป็นเจ้าของพื้นที่คนเดียว แต่มันคือระบบเศรษฐกิจแบ่งปัน อีกอย่างที่ทำให้สำคัญ คือ การพัฒนาทักษะคนในชุมชน ทางไร้เราจัดเวิร์คช็อปให้ชาวบ้านเรียนรู้เรื่องการจัดการกิจกรรม เช่น การพานักท่องเที่ยวเดินชมสวน พาเก็บผัก ที่เขาสามารถนำไปต่อยอดอาชีพของเขาได้ มีการรวมตัวกันเพื่อสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนไอเดียกับผู้ประกอบการเล็ก ๆ หรือ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับพื้นที่โดยรวม”

(Interviewee 18, interview, 2025, June 5)

5) การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล พบว่าคุณลักษณะนี้อธิบายกระบวนการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์ ดังนี้ 1) การแปรรูปผลิตภัณฑ์และบริการ (Product and Service Transformation) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการทางการเกษตรใหม่ ๆ จากวัตถุดิบทางการเกษตร เช่น อาหารแปรรูป เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์สปา หรือหลักสูตรฝึกอบรมเฉพาะทาง 2) การสร้างแบรนด์และอัตลักษณ์ (Branding and Identity Creation) การพัฒนาแบรนด์และอัตลักษณ์ที่โดดเด่นเฉพาะตัว สะท้อนเรื่องราวและคุณค่าของการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์ในพื้นที่นั้นๆ 3) การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy Integration) การนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้กับการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ และ 4) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่า (Technology and Innovation for Value Creation) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และประสบการณ์ใหม่ ๆ ทางการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแบบนี้ เขาไม่ได้ต้องการแค่พักผ่อน แต่เขาอยาก “ได้ประสบการณ์ที่มีความหมาย” เราจึงร่วมกับเกษตรกรในพื้นที่จัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เช่น สอนทำขนมพุดดิ้งจากมะกรูด หรือแปรรูปผักอินทรีย์เป็นสลัดกระปุกแบบโฮมเมด ทุกกิจกรรม เราเน้นให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกว่าได้เป็นส่วนหนึ่ง และได้ของกลับไปพร้อมความทรงจำ สิ่งเหล่านี้ คือ การสร้างคุณค่าในมุมมองไม่ใช่แค่ของจับต้องได้แต่คือความรู้สึกดี ๆ ที่เขาอยากแชร์ต่อ”

(Interviewee 7, interview, 2025, June 2)

“บทบาทของเราคือการเชื่อมโยงชุมชนกับภาคีต่าง ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนของท้องถิ่น โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านเกษตรและวัฒนธรรม เช่น เชียงใหม่ เชียงราย น่าน แม่ฮ่องสอน เราผลักดันให้มี การแปรรูปผลผลิตเกษตร เช่น การแปรรูปสมุนไพรพื้นบ้านเป็นผลิตภัณฑ์สปาในชุมชน หรือการออกแบบหลักสูตรเวิร์กช็อปเกษตรปลอดสารที่ต่างชาตินิยม นอกจากนี้ เรายังสนับสนุนให้แต่ละพื้นที่มี อัตลักษณ์ของตัวเอง ไม่ใช่การลอกแบบ เราทำงานร่วมกับนักออกแบบ นักเล่าเรื่อง และผู้ประกอบการท้องถิ่น เพื่อให้แบรนด์เกษตรท่องเที่ยวมีเรื่องราวชัดเจน และสามารถนำเสนอในตลาดสากลได้อย่างน่าสนใจ”

(Interviewee 20, interview, 2025, June 6)

ข้อสรุปของการวิเคราะห์คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรริเริ่มของประเทศไทย การศึกษา ซึ่งเป็นไปตามข้อสรุปเชิงทฤษฎีตามวิธีวิทยาการสร้างทฤษฎีฐานราก โดยสามารถนำเสนอแบบจำลองเชิงทฤษฎีที่อธิบายคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรริเริ่มในประเทศไทย 5 มิติที่สำคัญ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวรูปแบบนี้อย่างยั่งยืนต่อไป ดังภาพที่

3

ภาพที่ 2 คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรริเริ่มไทยจากทฤษฎีฐานรากของแนวน้อมและองค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริเริ่มในประเทศไทย
ที่มา: จากการสังเคราะห์ของผู้วิจัย

จากภาพที่ 3 เมื่อพิจารณาจากการทบทวนวรรณกรรมร่วมกับการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ให้ข้อมูลหลักควบคู่กับการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม สามารถสรุปได้ว่า ในมุมมองของผู้ให้ข้อมูลหลักทุกท่านเห็นตรงกันอย่างเป็นเอกฉันท์ สำหรับ ภาษาอังกฤษคำว่า “Agri-tainment” เหมาะสมกับคำว่า “การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์” สำหรับการให้ความหมายเป็นภาษาไทยมากที่สุด ทั้งนี้องค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture) 2) ประสบการณ์สุนทรียเกษตรเชิงสร้างสรรค์ (Creative Agri-aesthetics Experience) 3) ด้านการบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management) 4) การมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายผลประโยชน์ (Community Participation and Benefit Sharing) และ 5) การสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวเกษตรและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation) โดยผู้วิจัยได้สรุปแนวโน้มและองค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย โดยใช้ชื่อว่า “ห้ามิติแห่งการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ไทย”

4.2 ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีระหว่างมิติต่าง ๆ (Theoretical Relationships)

จากการสังเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีระหว่างมิติต่าง ๆ ได้ดังนี้

4.2.1 ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีแบบพึ่งพาขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีที่พึ่งพาท้องประกอบคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทยนั้นสามารถอธิบายได้ว่า ทั้งห้ามิติมีการเชื่อมโยงและส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากองค์ประกอบแรกคือ การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่สะท้อนภูมิปัญญาทรัพยากรธรรมชาติ และอัตลักษณ์ท้องถิ่น อันเป็นเนื้อหาหลักของการท่องเที่ยว ต่อเนื่องไปสู่มิติประสบการณ์สุนทรียเกษตรเชิงสร้างสรรค์ ที่นำความรู้ทางวัฒนธรรมและธรรมชาติมาออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายแก่ผู้เข้าร่วม ทั้งนี้ การดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวทั้งหมดจำเป็นต้องอยู่ภายใต้การบริหารจัดการแบบองค์รวม ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการประสานทรัพยากรบุคลากร และแนวทางการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะในระดับชุมชนที่มีบทบาทสำคัญในมิติการมีส่วนร่วมและการกระจายผลประโยชน์ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการพัฒนาอย่างยั่งยืน สุดท้าย ผลจากการบูรณาการทั้งสี่มิติดังกล่าวจะนำไปสู่มิติการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มของการ

ท่องเที่ยวเกษตร ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่า ทั้งห้ามิติดังกล่าวล้วนมีความสัมพันธ์เชิงพึ่งพาในลักษณะเกื้อหนุนกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ให้เกิดความยั่งยืนในระยะยาว ดังภาพที่ 4

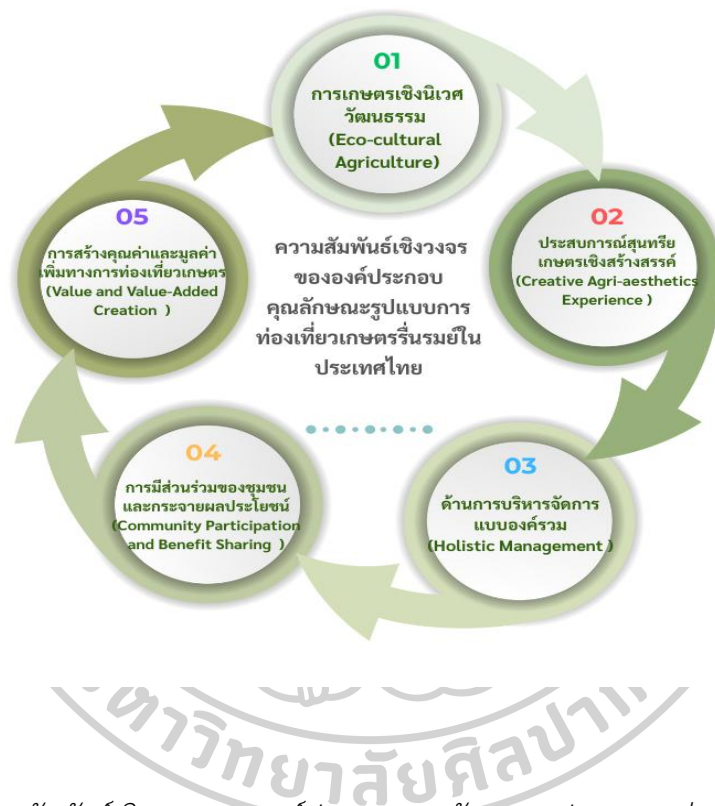

ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีแบบพึ่งพากันของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ไทย
ที่มา: จากการสังเคราะห์ของผู้วิจัย

4.2.2 ความสัมพันธ์เชิงวงจรทางทฤษฎีขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ในประเทศไทย

ความสัมพันธ์เชิงวงจรขององค์ประกอบคุณลักษณะในรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ในประเทศไทยสะท้อนถึงกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยแต่ละมิติมีบทบาทเชื่อมโยงกันในลักษณะของวัฏจักรที่ส่งผลกระทบและเสริมพลังซึ่งกันและกัน โดยเริ่มต้นจากมิติการเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม ซึ่งเป็นจุดตั้งต้นของการสร้างเนื้อหาและบริบททางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการออกแบบประสบการณ์ท่องเที่ยวในมิติประสบการณ์สุนทรีย์เกษตรเชิงสร้างสรรค์ การแปลงความรู้ ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตเกษตรกรรมให้อยู่ในรูปกิจกรรมที่สร้างคุณค่าทางอารมณ์และสุนทรีย์ภาพแก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ การดำเนินงานจำเป็นต้องอยู่ภายใต้กรอบของมิติการบริหารจัดการแบบองค์รวม ซึ่งทำหน้าที่ประสานและจัดการองค์ประกอบต่าง ๆ ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เพื่อ

สร้างกลไกที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในด้านการกระจายผลประโยชน์ กล่าวคือ การสร้างความเป็นเจ้าของ สร้างการยอมรับ และสร้างความเข้มแข็งของฐานรากชุมชนในกระบวนการท่องเที่ยว เมื่อกระบวนการเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างสมดุลและเกื้อหนุนกัน จะนำไปสู่การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยคุณค่าที่เกิดขึ้นนี้จะย้อนกลับมาเสริมความเข้มแข็งของระบบนิเวศเกษตรและทุนวัฒนธรรมในมิติแรก ซึ่งเป็นการปิดวงจรของการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์อย่างเป็นองค์รวมและยั่งยืน ดังภาพที่ 5

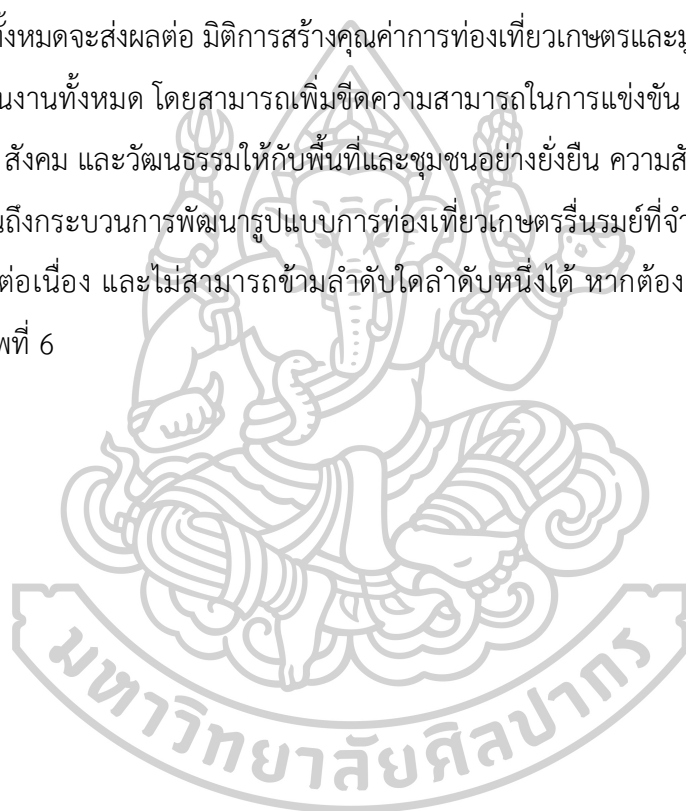
ภาพที่ 4 ความสัมพันธ์เชิงวงจรขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

ที่มา: จากการสังเคราะห์ของผู้วิจัย

4.2.3 ความสัมพันธ์เชิงลำดับทางทฤษฎีขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

ความสัมพันธ์เชิงลำดับขององค์ประกอบในรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทยสามารถอธิบายได้ในกระบวนการพัฒนาที่มีลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากมิติการเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม เป็นจุดเริ่มต้นในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมเกษตรพื้นถิ่น

เพื่อพัฒนาเนื้อหาการท่องเที่ยว ถัดมาคือมิติประสบการณ์สุนทรีย์เกษตรเชิงสร้างสรรค์ การนำองค์ความรู้และบริบททางวัฒนธรรมมาพัฒนาเป็นกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่มีความหมายและสร้างคุณค่าทางอารมณ์ให้แก่นักท่องเที่ยว ลำดับถัดไปคือมิติด้านการบริหารจัดการแบบองค์รวม มีบทบาทในการวางแผน กำกับ ดูแล และบริหารทรัพยากรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การท่องเที่ยวดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสมดุลในด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม ขั้นตอนถัดมาคือมิติการมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายผลประโยชน์ เน้นการมีบทบาทของชุมชนในทุกขั้นตอน เช่น การตัดสินใจ การจัดการ และการได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม เพื่อสร้างความยั่งยืนในระยะยาว และสุดท้ายกระบวนการทั้งหมดจะส่งผลต่อ มิติการสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวเกษตรและมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการดำเนินงานทั้งหมด โดยสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างรายได้ และคุณค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมให้กับพื้นที่และชุมชนอย่างยั่งยืน ความสัมพันธ์เชิงลำดับดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรที่จำเป็นต้องดำเนินการตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง และไม่สามารถข้ามลำดับใดลำดับหนึ่งได้ หากต้องการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่แท้จริง ดังภาพที่ 6

ความสัมพันธ์เชิงลำดับขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

ภาพที่ 5 ความสัมพันธ์เชิงลำดับขององค์ประกอบคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

ที่มา: จากการสังเคราะห์ของผู้วิจัย

บทที่ 5

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

การศึกษาด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณเป็นวิธีวิจัยในลำดับถัดจากขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ใช้ศึกษาหาคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ด้วยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ และการศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในบริบทของประเทศไทยด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อค้นหาข้อมูลและคำแนะนำจากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 20 คน (Macmillan, 1971) จนได้ข้อมูลตั้งต้นของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในบริบทของประเทศไทยจากนั้นจึงนำข้อมูลมาพัฒนาแบบจำลองสมการโครงสร้างตามแนวทางทดสอบทฤษฎี (Testing Theory) ที่เรียกว่า การพัฒนาแบบจำลองสมการโครงสร้างเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ด้วยวิธี Covariance-Based SEM (CB SEM) ที่เป็นการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีภาวะน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Method) เพื่อเป็นการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันในองค์ประกอบเดียวกัน (Brown, 2015) ร่วมกับการวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Structural Equation Modeling Analysis) ให้สอดคล้องกับองค์ความรู้ในเชิงทฤษฎีและผลการศึกษาเชิงประจักษ์

ในการพัฒนาแบบจำลองสมการโครงสร้างผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามขั้นตอนที่กำหนดโดย Mulaik & Millsap (2000) ซึ่งมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์แบบจำลองไร้อัดจำกัด 2) การวิเคราะห์แบบจำลองการวัด 3) การวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง 4) การทดสอบสมมติฐานที่กำหนด การวิเคราะห์เริ่มต้นด้วยองค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) เนื่องจากคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในบริบทของประเทศไทยยังไม่มีโครงสร้างของตัวแปรแฝงที่ชัดเจนและยังไม่มีแบบจำลองการวัดทางทฤษฎีที่รองรับอย่างแน่นอน โดยมุ่งหวังที่จะค้นหาคำตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อที่ 2, 3 และ 4 ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์และการตรวจสอบความสอดคล้องของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ดังกระบวนการต่อไปนี้

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มตัวอย่างการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับตัวแปรในงานวิจัยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) เพื่อสำรวจมิติของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในบริบทของ

ประเทศไทยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ทั้งอันดับที่ 1 และอันดับที่ 2 เพื่อยืนยันมิติของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ของประเทศไทย

การตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองสมการโครงสร้าง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความภักดีต่อจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งจะช่วยระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงและทดสอบสมมติฐานที่กำหนดในแบบจำลองสมการโครงสร้าง ได้แก่ สามมิติแห่งการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ไทย (3 Dimensions of Agri-tainment Characteristics in Thailand), ความลื่นไหลทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience), และความภักดีต่อจุดหมายปลายทาง (Tourism Destination Loyalty) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ในการนี้ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามจากคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ในบริบทของประเทศไทย ที่ได้จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 5 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture) 2) ประสบการณ์สุนทรีย์เกษตรเชิงสร้างสรรค์ (Creative Agri-aesthetics Experience) 3) ด้านการบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management) 4) การมีส่วนร่วมของชุมชนและกระจายผลประโยชน์ (Community Participation and Benefit Sharing) และ 5) การสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวเกษตรและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation) มาจัดทำเป็นกรอบในการจัดทำแบบสอบถาม จากนั้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและพิจารณาแบบสอบถามตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามด้วยวิธีการตรวจสอบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการจะศึกษา (Index of Item-objective congruence: IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 11 ทั้งนี้ผลการตรวจสอบข้อคำถามในแบบสอบถาม พบว่ามีค่าเฉลี่ย IOC ที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน คือ 0.91 ซึ่งเป็นค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่า ข้อคำถามในแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง สามารถนำข้อคำถามนั้นไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญการประเมินค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา IOC

ลำดับ	ประสบการณ์และความสำคัญ	ตำแหน่ง
1	ผศ.ดร.สาขาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยศิลปากร	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ การวิจัย และการท่องเที่ยว
2	ดร.สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัย	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ การวิจัย และการ

ลำดับ	ประสบการณ์และความสำคัญ	ตำแหน่ง
	ราชภัฏเชียงราย	ท่องเที่ยว
3	ดร.สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ การวิจัย และการ ท่องเที่ยว
4	ดร.สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ การวิจัย และการ ท่องเที่ยว
5	ดร.สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ การวิจัย และการ ท่องเที่ยว

ทั้งนี้เมื่อได้คำถามที่เหมาะสมแล้ว ผู้วิจัยทำการสร้างแบบสอบถามการวิจัยเชิงปริมาณออนไลน์ในระบบGoogle Form ด้วยคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด จำนวน 80 ข้อ ดังนี้
คำถาม คัดกรองผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องการมีประสบการณ์การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิง
เกษตรอย่างน้อย 1 ครั้ง จำนวน 1 ข้อ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 25 ข้อ ความ
คิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์ไทย ได้แก่ 1) การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม
(10 ข้อ) 2) ประสบการณ์สุนทรีย์เกษตรเชิงสร้างสรรค์ (10 ข้อ) 3) ด้านการบริหารจัดการแบบองค์
รวม (10 ข้อ) 4) การมีส่วนร่วมของชุมชนและกระจายผลประโยชน์ (10 ข้อ) และ 5) การสร้างคุณค่า
การท่องเที่ยวเกษตรและมูลค่าเพิ่ม (10 ข้อ) รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสับสนไหล
ทางการท่องเที่ยว ได้แก่ 1) มีใจจดจ่อ (5ข้อ) 2) สภาวะบิดเบือน (5 ข้อ) 3) ความสูญเสียความ
ตระหนักรู้ในตัวเอง (5ข้อ) รวมทั้งสิ้น 15 ข้อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความภักดีต่อจุดหมายปลายทาง
ทางการท่องเที่ยว 1) การท่องเที่ยวซ้ำ (5ข้อ) 2) การแนะนำบอกต่อ (5ข้อ) 3) การเต็มใจที่จะจ่ายมาก
ขึ้น (5ข้อ) รวมทั้งสิ้น 15 ข้อ ข้อเสนอแนะ 1 ข้อ

จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อ
ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น จำนวน 30 ชุด พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นดังข้อมูลในตารางที่

12

ตารางที่ 12 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดทดลอง

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น
1.การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม	0.965
2. ประสบการณ์สุนทรีย์เกษตรเชิงสร้างสรรค์	0.975
3. ด้านการบริหารจัดการแบบองค์รวม	0.968

4.การมีส่วนร่วมของชุมชนและกระจายผลประโยชน์	0.977
5. การสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวเกษตรและมูลค่าเพิ่ม	0.980
6. มีใจจดจ่อ	0.944
7. สภาวะบิดเบือน	0.949
8.ความสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง	0.896
9. การท่องเที่ยวซ้ำ	0.953
10.การแนะนำบอกต่อ	0.942
11. การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น	0.925
รวมทั้งหมด	0.994

ผลการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดทดลอง Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.994 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า ชุดแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นและสามารถนำไปใช้ทดสอบหาค่าประกอบเชิงสำรวจได้

5.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรรีนรมย์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักท่องเที่ยวเป็นเพศหญิงมากที่สุด รองลงมาคือเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 69.7 , 26.0 ตามลำดับ มีอายุ 15-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมาอายุระหว่าง อายุ 37 - 47 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.0 ถัดมาคืออายุ 26 - 36 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.7 อายุ 59 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.0 และ อายุ 48 - 58 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ37.0 ถัดมาคือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ12.3ต่อมากคือระดับอนุปริญญา/ปวส คิดเป็นร้อยละ 4.7 และมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ มีรายได้ไม่น้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาคือ10,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.0 ถัดลงมา คือมากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.7 และ 5,001-10,000บาท คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาคือพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ถัดมาคือค้าขาย/อาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 12.7 และ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 12 – 16

ตารางที่ 13 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

N=300

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	78	26.0
หญิง	209	69.7
เพศทางเลือก	13	4.3
รวม	300	100.0

ตารางที่ 14 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ N=300

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15 - 25 ปี	213	71.0
26 - 36 ปี	23	7.7
37 - 47 ปี	42	14.0
48 - 58 ปี	10	3.3
59 ปีขึ้นไป	12	4.0
รวม	300	100.0

ตารางที่ 15 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา N=300

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	6	2.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	132	44.0
อนุปริญญา/ปวส	14	4.7
ปริญญาตรี	111	37.0
สูงกว่าปริญญาตรี	37	12.3
รวม	300	100.0

ตารางที่ 16 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน N=300

รายได้เฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	134	44.7
5,001 - 10,000 บาท	30	10.0
10,001 - 15,000 บาท	57	19.0
15,001 - 20,000 บาท	16	5.3
20,001 - 25,000 บาท	7	2.3
มากกว่า 25,001 บาทขึ้นไป	56	18.7
รวม	300	100.0

ตารางที่ 17 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ N=300

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	165	55.0
รับราชการ	25	8.3
พนักงานบริษัทเอกชน	54	18.0
ค้าขาย/อาชีพอิสระ	38	12.7
อื่น ๆ	18	6.0
รวม	300	100.0

5.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับตัวแปรในงานวิจัย

จากการรวบรวมข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อ 5 มิติการท่องเที่ยว เกษตรอินทรีย์ในประเทศไทย ความสันทนาการทางการท่องเที่ยว และความภาคภูมิใจในจุดหมายปลายทาง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในระดับมากเกือบทุกระดับ โดยมีระดับความคิดเห็นของการแนะนำและบอกต่อ รองลงมาคือ มิติการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value Creation and Value-Added Dimension) ถัดมาคือ การท่องเที่ยวซ้ำ (Re-visit) ลำดับต่อมาคือ มิติการมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายผลประโยชน์ (Community Participation and Benefit Sharing Dimension) ต่อมาคือ มีใจจดจ่อ (Focus Attention) ถัดมาคือ มิติประสบการณ์สุนทรียเกษตรเชิงสร้างสรรค์ (Creative Agri-aesthetics Experience ลำดับถัดไปที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน จำนวน 3 ตัวแปร คือ มิติการบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management Dimension) การใช้เวลาช่วงขณะ

(Time Distortion) และ การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น (Willing to p) ตามลำดับ ผู้เข้าร่วมงานมีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือการสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง (Loss of Self-Consciousness) ดังแสดงในตารางที่ 17 -25 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 18 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว และความภักดีในจุดหมายปลายทางในภาพรวม

ภาพรวม	\bar{x}	S.D	ระดับความคิดเห็น
1.การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture)	3.67	0.88	มาก
2.ประสบการณ์สุนทรียเกษตรเชิงสร้างสรรค์(Creative Agri-aesthetics Experience)	3.74	0.89	มาก
3.การบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management)	3.73	0.88	มาก
4. การมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายผลประโยชน์ (Community Participation and Benefit Sharing)	3.79	0.92	มาก
5.การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation)	3.81	0.90	มาก
6.มีใจจดจ่อ (Focus Attention)	3.77	0.94	มาก
7.การลืมนเวลาชั่วขณะ (Time Distortion)	3.73	0.95	มาก
8. การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง (Loss of Self-Consciousness)	3.72	1.04	มาก
9.การท่องเที่ยวซ้ำ (Re-visit)	3.80	0.91	มาก
10.การแนะนำและบอกต่อ (Word of Mouth)	3.82	0.93	มาก
11.การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น (Willing to p)	3.73	0.97	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.76	0.93	มาก

ตารางที่ 19 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture)

คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย	\bar{x}	S.D	ระดับความคิดเห็น
การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture)			
ECD1 เชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเกษตรและวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.37	1.09	ปานกลาง
ECD2 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านเข้าร่วมให้โอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมของชุมชน	3.51	1.13	มาก
ECD 3 ประทับใจกับการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการเกษตรที่ยั่งยืนและการอนุรักษ์ธรรมชาติ	3.84	1.01	มาก
ECD 4 ทราบเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของท้องถิ่น	3.63	1.06	มาก
ECD 5 กิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้เข้าใจถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรรมและธรรมชาติ	3.74	1.04	มาก
ECD 6 มีโอกาสเรียนรู้และสัมผัสกับวิธีการเกษตรแบบดั้งเดิมที่ยังคงดำเนินอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่น	3.63	1.05	มาก
ECD 7 กิจกรรมที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมทำให้รู้สึกเชื่อมโยงกับธรรมชาติในท้องถิ่นมากขึ้น	3.73	1.06	มาก
ECD 8 การท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรมทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน	3.77	1.02	มาก
ECD 9 ประทับใจกับวิธีที่ชุมชนท้องถิ่นสื่อสารเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมการเกษตร	3.75	1.08	มาก
ECD 10 การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรเชิงนิเวศทำให้ได้รับประสบการณ์ที่ยั่งยืนและมีความหมายทางจิตใจ	3.75	1.05	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	0.88	มาก

ตารางที่ 20 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสบการณ์สุนทรียเกษตรเชิงสร้างสรรค์ (Creative Agri-aesthetics Experience)

คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย	\bar{x}	S.D	ระดับความคิดเห็น
ประ ส บ ก า ร ณ์ ส ุ น ท ร ี ย เก ช ต ร เ ฉ ิง ส ร ้า ง ส ร ร ค์ (Creative Agri-aesthetics Experience)			
CED1 ท่านรู้สึกเพลิดเพลินกับการได้สัมผัสกับความสวยงามของธรรมชาติในพื้นที่เกษตรกรรม	3.88	1.05	มาก
CED 2 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านเข้าร่วมมีองค์ประกอบทางศิลปะที่ทำให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวมีความพิเศษ	3.79	1.02	มาก
CED 3 ท่านได้มีโอกาสสร้างสรรค์หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเกษตรที่มีความเป็นศิลปะ เช่น การทำเครื่องประดับ ของใช้ในชีวิตประจำวันจากธรรมชาติ	3.54	1.15	มาก
CED 4 ท่านมองว่าเกษตรกรรมในแหล่งท่องเที่ยวมีความเชื่อมโยงกับศิลปะและความสวยงามอย่างลึกซึ้ง	3.71	1.04	มาก
CED 5 การได้สัมผัสกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่สร้างสรรค์และแปลกใหม่	3.68	1.11	มาก
CED 6 กิจกรรมการเกษตรในพื้นที่นี้มีความสร้างสรรค์และมีความเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่สามารถพบได้ในที่อื่น	3.72	1.02	มาก
CED 7 การเข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้ทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีความสุนทรีย์และผ่อนคลาย	3.80	1.08	มาก
CED 8 ท่านได้รับแรงบันดาลใจจากกิจกรรมในพื้นที่เกษตรกรรมที่มีการนำเสนอองค์ประกอบทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์	3.73	1.07	มาก
CED 9 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกษตรสร้างสรรค์ทำให้ท่านรู้สึกเชื่อมโยงกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น	3.78	1.09	มาก
CED 10 ประสบการณ์การท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรมนี้ทำให้ท่านสัมผัสได้ถึงความสวยงามและการสร้างสรรค์ที่ไม่เคยทำมาก่อน	3.76	1.07	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.74	0.89	มาก

ตารางที่ 21 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management)

คุณลักษณะการท่องเที่ยวกะเทศรีนรมย์ในประเทศไทย	\bar{x}	S.D	ระดับความคิดเห็น
การบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management)			
HMD1 มีกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในการรักษาความ ยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้	3.63	1.05	มาก
HMD2 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มีการ เชื่อมโยงและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น	3.76	1.03	มาก
HMD3 แหล่งท่องเที่ยวนี้มีการจัดการที่ใส่ใจทั้งด้าน สิ่งแวดล้อมและความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.73	1.04	มาก
HMD4 กิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มีการบริหารจัดการที่ทำ ให้เกิดประสบการณ์ที่สมดุลและมีคุณค่า	3.72	1.02	มาก
HMD5 การบริหารจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มีความเป็นมือ อาชีพและโปร่งใสในทุกขั้นตอน	3.68	1.04	มาก
HMD6 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ช่วยสนับสนุนการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่	3.80	1.05	มาก
HMD7 การบริหารจัดการที่ดีทำให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ นี้มีความสะดวกสบายและปลอดภัย	3.67	1.03	มาก
HMD8 ท่านเห็นความเชื่อมโยงที่ดีระหว่างการพัฒนาการ ท่องเที่ยวและการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในพื้นที่	3.77	1.04	มาก
HMD9 แหล่งท่องเที่ยวนี้มีการวางแผนและบริหารจัดการที่ เน้นความยั่งยืนในระยะยาว	3.73	1.04	มาก
HMD10 การบริหารจัดการที่ดีในพื้นที่นี้ช่วยเสริมสร้าง ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีคุณค่าและน่าจดจำ	3.78	1.01	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	0.88	มาก

ตารางที่ 22 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายผลประโยชน์
(Community Participation and Benefit Sharing)

คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรที่นิยมในประเทศไทย	\bar{x}	S.D	ระดับความคิดเห็น
มิติการมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายผลประโยชน์ (Community Participation and Benefit Sharing Dimension)			
CBS1 ในระหว่างการท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.62	1.06	มาก
CBS2 การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้สร้างโอกาสในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	3.81	1.06	มาก
CBS3 ท่านเห็นว่าผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวมีการกระจายให้กับชุมชนท้องถิ่นในรูปแบบที่เป็นธรรม	3.81	1.02	มาก
CBS4 ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว และการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง	3.76	1.07	มาก
CBS5 ในพื้นที่นี้ การท่องเที่ยวช่วยสร้างรายได้และสนับสนุนเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น	3.84	1.07	มาก
CBS6 นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นได้โดยตรงจากคนในชุมชน	3.87	1.04	มาก
CBS7 ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	3.86	1.08	มาก
CBS8 ผลประโยชน์ที่ได้จากการท่องเที่ยวช่วยเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน	3.79	1.07	มาก
CBS9 ท่านเห็นว่าชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างจริงจังในด้านการศึกษาและการฝึกอบรม	3.76	1.05	มาก
CBS10 การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ทำให้ชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติของตนเอง	3.77	1.13	มาก

ค่าเฉลี่ยรวม	3.79	0.92	มาก
--------------	------	------	-----

ตารางที่ 23 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation)

คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรที่นิยมในประเทศไทย	\bar{x}	S.D	ระดับความคิดเห็น
การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation)			
VCA1 ในการท่องเที่ยวครั้งนี้ ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง	3.76	1.06	มาก
VCA 2 การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรกรรมนี้ทำให้ท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่มีคุณค่าเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรม	3.82	1.01	มาก
VCA 3 แหล่งท่องเที่ยวนี้เพิ่มคุณค่าให้กับประสบการณ์การท่องเที่ยวของท่านอย่างมีความหมาย	3.86	1.02	มาก
VCA 4 การเข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้ทำให้ท่านได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ	3.79	1.04	มาก
VCA 5 ท่านเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวนี้มีการนำเสนอสินค้าหรือบริการที่เพิ่มมูลค่าให้กับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว	3.80	1.03	มาก
VCA 6 แหล่งท่องเที่ยวนี้สามารถสร้างประสบการณ์ที่ทำให้ท่านเกิดความพึงพอใจและภูมิใจ	3.81	1.05	มาก
VCA 7 กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวนี้ช่วยให้ท่านเห็นคุณค่าของการเกษตรและการอนุรักษ์ธรรมชาติในรูปแบบใหม่	3.77	1.04	มาก
VCA 8 แหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้มีการพัฒนาในลักษณะที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่	3.87	1.00	มาก
VCA9 การได้สัมผัสกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมในทริปนี้ทำ	3.81	1.05	มาก

ให้ท่านมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการใช้
ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

VCA 10 ประสบการณ์การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตร 3.80 1.05 มาก
รื่นรมย์นี้ทำให้ชีวิตของท่านมีความหมายและคุณค่ามาก
ยิ่งขึ้น

ค่าเฉลี่ยรวม 3.81 0.90 มาก

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความลื่นไหลทางการท่องเที่ยว

ความลื่นไหลทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience)	\bar{x}	S.D	ระดับความ คิดเห็น
มีใจจดจ่อ (Focus Attention)			
FA1 สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเกษตรช่วยให้มี ใจจดจ่อและจดจ่อกับกิจกรรมได้ดี	3.79	1.05	มาก
FA2 ท่านไม่รู้สึกรู้สึกรบกวนหรือถูกรบกวนจากสิ่งรอบข้าง ระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร	3.72	1.10	มาก
FA 3 ในระหว่างที่ทำกิจกรรมเกษตร ท่านมีความรู้สึก เหมือน “หลุดเข้าไปในช่วงเวลานั้น” หรือไม่ทันสังเกต ว่าเวลาผ่านไปนานแค่ไหน	3.69	1.04	มาก
FA 4 ความเงียบสงบของแหล่งท่องเที่ยวและธรรมชาติ รอบตัวช่วยให้มีใจจดจ่อหรือจดจ่อกับสิ่งที่ทำมากขึ้น	3.77	1.08	มาก
FA 5 เมื่อท่านมีใจจดจ่อในการทำกิจกรรมเกษตร ท่าน รู้สึกดีมากกว่าประสบการณ์โดยรวมเช่น รู้สึกผ่อนคลาย มีความสุข หรือได้อยู่กับตัวเอง	3.86	1.07	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.77	0.94	มาก
การลื่นไหลชั่วขณะ (Time Distortion)			
TD1 ขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร ท่านรู้สึกว่าการ “ผ่านไปเร็วมากกว่าปกติ”	3.73	1.05	มาก

TD2 ท่านมักลืมดูนาฬิกาหรือไม่สนใจว่าใช้เวลาไปนานเท่าไรระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร	3.70	1.10	มาก
TD3 รู้สึกว่าตนเอง “หลุดเข้าไปอยู่ในกิจกรรม” จนไม่รู้ว่าเวลาผ่านไปนานแค่ไหน	3.72	1.09	มาก
TD4 ขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร ท่านไม่ได้รู้สึกว่ายากหรือรีบจบกิจกรรมหรือนับเวลาถอยหลัง	3.75	1.02	มาก
TD5 ประสบการณ์การท่องเที่ยวเกษตรทำให้ท่านลืมเรื่องเวลา และอยู่กับช่วงเวลานั้นอย่างเต็มที่	3.75	1.06	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	0.95	มาก
การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง (Loss of Self-Consciousness)			
LS1 ขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร ท่านไม่รู้สึกกังวลเกี่ยวกับภาพลักษณ์หรือการแสดงออกของตนเอง	3.79	1.05	มาก
LS2 ท่านเป็นตัวของตัวเองโดยไม่รู้สึกอายหรือกลัวการถูกมองจากคนอื่นขณะทำกิจกรรมเกษตร	3.78	1.02	มาก
LS3 ขณะทำกิจกรรม ท่านไม่ได้คิดว่าคนอื่นจะมองฉันอย่างไร	3.87	1.02	มาก
LS4 ท่านผ่อนคลายและเป็นธรรมชาติระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตรโดยไม่ต้องฝืนบุคลิกของตัวเอง	3.73	1.06	มาก
LS5 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกษตรช่วยให้ลืมความกังวลเกี่ยวกับตัวเอง และมีใจจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่จริง	3.78	0.90	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.72	1.04	มาก

ตารางที่ 25 ความคิดเห็นต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความภักดีต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว

ความภักดีต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Tourism Destination Loyalty)	\bar{x}	S.D	ระดับความคิดเห็น
---	-----------	-----	------------------

การท่องเที่ยวซ้ำ (Re-visit)			
RV1 ท่านมีความตั้งใจที่จะกลับมาท่องเที่ยวที่แหล่งท่องเที่ยวเกษตร รีนรมย์แห่งนี้อีกในอนาคต	3.76	1.08	มาก
RV2 หากมีโอกาส ท่านยินดีที่จะมาทำกิจกรรมเกษตรแบบเดิมในสถาน ที่นี้อีก	3.81	1.04	มาก
RV3 ท่านประทับใจจนอยากกลับมาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวเกษตรแห่งนี้ ซ้ำอีก	3.79	1.06	มาก
RV4 ท่านพิจารณาที่จะแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์นี้ให้กับ เพื่อนหรือคนในครอบครัว	3.81	1.01	มากที่สุด
RV5 หากมีตัวเลือกท่องเที่ยวอื่น ท่านยังคงเลือกกลับมาที่แหล่งท่องเที่ยว เกษตรรีนรมย์แห่งนี้	3.81	0.99	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.80	0.91	มาก
การแนะนำและบอกต่อ (Word of Mouth)			
WOM1 ท่านยินดีที่จะแนะนำแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์แห่งนี้ให้กับ เพื่อนหรือครอบครัว	3.77	1.10	มาก
WOM2 มีแนวโน้มที่จะเล่าเรื่องราวหรือแบ่งปันประสบการณ์ท่องเที่ยว เกษตรรีนรมย์ให้คนอื่นฟัง	3.85	1.05	มาก
WOM3 ท่านเชื่อว่าคนรู้จักจะได้รับประสบการณ์ที่ดีหากได้มาท่องเที่ยว เกษตรรีนรมย์เหมือนที่ตัวเองได้รับ	3.83	1.05	มาก
WOM4 มีความตั้งใจจะแสดงความคิดเห็นเชิงบวกเกี่ยวกับแหล่ง ท่องเที่ยวเกษตรนี้ผ่านโซเชียลมีเดียหรือช่องทางออนไลน์	3.78	1.09	มาก
WOM 5 หากมีคนถามเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแนวเกษตร จะพูดถึง สถานที่แห่งนี้เป็นอันดับต้น ๆ	3.86	1.01	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.82	0.93	มาก
การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น (Willing to p)			
WP1 ท่านยินดีที่จะจ่ายเงินมากขึ้นเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร รีนรมย์ที่มีคุณภาพดี	3.69	1.12	มาก
WP2 หากแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์มีการพัฒนาให้ดีขึ้น พร้อมทั้งจะ	3.78	1.08	มาก

จ่ายในราคาที่สูงขึ้น			
WP3 ท่านมองว่าค่าบริการในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรรมย์นั้นคุ้มค่า แม้จะมีราคาสูงกว่าที่อื่นเล็กน้อย	3.67	1.13	มาก
WP4 ท่านเต็มใจจ่ายเพิ่มสำหรับประสบการณ์พิเศษ เช่น กิจกรรมเกษตรแบบเจาะลึก หรือการบริการเฉพาะบุคคล	3.80	1.03	มาก
WP5 ความประทับใจที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเกษตรรีนรรมย์ทำให้รู้สึกว่ “คุ้มค่าที่จะจ่ายแพงขึ้น”	3.71	1.05	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	0.97	มาก

5.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ โดยการตรวจสอบค่าสถิติไคเซอร์ เมเยอร์ ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin: KMO) มีค่าเท่ากับ 0.975 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงให้เห็นว่าชุดข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน มีความเหมาะสมของข้อมูลทั้งหมดในการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้ในระดับดีมาก และจากการทดสอบค่า Bartlett's Test of Sphericity พบว่า ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ พบว่า มีค่า Chi-Square เท่ากับ 18091.27 ค่า df เท่ากับ 1225 และค่า sig. เท่ากับ 0.00 แสดงว่าเมตริกสหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน มีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของตัวแปรและลดจำนวนปัจจัยด้วยวิธีการทางสถิติ Principle Component Factor Analysis และใช้การหมุนแกนในลักษณะของ Varimax Rotation โดยใช้เกณฑ์การเลือกจำนวนปัจจัยที่ผ่านการพิจารณาจากค่า Eigen Value ที่มากกว่า 1 และกำหนดค่า Factor loading ต้องมีค่าสูงกว่า 0.6 ขึ้นไป และผลการวิเคราะห์ พบว่าการจัดกลุ่มปัจจัยได้เป็น 3 มิติโดยจะเรียกว่า “สามมิติแห่งการท่องเที่ยวเกษตรรีนรรมย์ไทย” ประกอบด้วย

การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture)

การบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management)

การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation)

ทั้งนี้ กลุ่มที่ผ่านการจัดกลุ่มนี้มีค่าความเชื่อมั่นผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด โดยมีค่าระหว่าง 0.601 – 0.743 ดังแสดงในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรต่าง ๆ

No.	Factor/Item	Components		
		1	2	3
ECO2	กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านเข้าร่วมให้โอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมของชุมชน	0.647		
ECO3	ท่านประทับใจกับการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการเกษตรที่ยั่งยืนและการอนุรักษ์ธรรมชาติ	0.626		
ECO4	ท่านได้ทราบเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของท้องถิ่น	0.650		
ECO5	กิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้ท่านเข้าใจถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรรมและธรรมชาติ	0.721		
ECO6	ท่านมีโอกาสเรียนรู้และสัมผัสกับวิธีการเกษตรแบบดั้งเดิมที่ยังคงดำเนินอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่น	0.711		
ECO7	กิจกรรมที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมในทริปนี้ทำให้ท่านสามารถเชื่อมโยงกับธรรมชาติในท้องถิ่นมากขึ้น	0.727		
ECO8	การท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรมทำให้ท่านได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน	0.725		
ECO9	ท่านรู้สึกประทับใจกับวิธีที่ชุมชนท้องถิ่นสื่อสารเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมการเกษตร	0.662		
ECO10	การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรมทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่ยั่งยืนและมีความหมายทางจิตใจ	0.617		
CRE1	ท่านเพลิดเพลินกับการได้สัมผัสกับความสวยงามของธรรมชาติในพื้นที่เกษตรกรรม	0.661		
CRE2	กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านเข้าร่วมมีองค์ประกอบทางศิลปะที่ทำให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวมีความพิเศษ	0.637		
CRE7	การเข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้ทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีความสุนทรีย์และผ่อนคลาย	0.619		
CRE8	ท่านได้รับแรงบันดาลใจจากกิจกรรมในพื้นที่เกษตรกรรมที่มีการนำเสนอองค์ประกอบทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์	0.603		

No.	Factor/Item	Components		
		1	2	3
CRE9	การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกษตรสร้างสรรค์ทำให้ท่านเชื่อมโยงกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น	0.663		
HOL3	แหล่งท่องเที่ยวนี้มีการจัดการที่ใส่ใจทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและความต้องการของนักท่องเที่ยว		0.685	
HOL5	การบริหารจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มีความเป็นมืออาชีพและโปร่งใสในทุกขั้นตอน		0.685	
HOL6	การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่นี่ช่วยสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่		0.661	
COM1	ในระหว่างการท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว		0.706	
COM2	การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้สร้างโอกาสในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน		0.692	
COM5	ในพื้นที่นี้ การท่องเที่ยวช่วยสร้างรายได้และสนับสนุนเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น		0.666	
COM7	ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว		0.659	
COM8	ผลประโยชน์ที่ได้จากการท่องเที่ยวช่วยเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน		0.705	
COM9	ท่านเห็นว่าชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างจริงจังในด้านการศึกษาและการฝึกอบรม		0.743	
COM10	การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ทำให้ชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติของตนเอง		0.709	
VAL1	ในการท่องเที่ยวครั้งนี้ ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง		0.654	
VAL2	การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรกรรมนี้ทำให้ท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่มีคุณค่าเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรม		0.601	

No.	Factor/Item	Components		
		1	2	3
VAL3	แหล่งท่องเที่ยวนี้เพิ่มคุณค่าให้กับประสบการณ์การท่องเที่ยวของท่านอย่างมีความหมาย			0.691
VAL4	การเข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้ทำให้ท่านได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ			0.642
VAL7	47.กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวนี้ช่วยให้ท่านเห็นคุณค่าของการเกษตรและการอนุรักษ์ธรรมชาติในรูปแบบใหม่			0.649
VAL8	48.ท่านเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้มีการพัฒนาในลักษณะที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่			0.689
VAL9	49.การได้สัมผัสกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมในทริปนี้ทำให้ท่านมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน			0.697
VAL10	50.ประสบการณ์การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรริมน้ำนี้ทำให้ชีวิตของท่านมีความหมายและคุณค่ามากยิ่งขึ้น			0.628

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรในองค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมน้ำในประเทศไทย

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในองค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมน้ำในประเทศไทย โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) มีค่าระหว่าง 0-1 เป็นขั้นตอนก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ จากการทดสอบพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก มีค่าอยู่ระหว่าง 0.881 – 0.664 แสดงให้เห็นว่าทุกตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กันสูงเกินไป ไม่เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ดังนั้น ตัวแปรในองค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริมน้ำในประเทศไทย จึงมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันต่อไป (Hair et al., 2010) ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร
 รื่นรมย์ในประเทศไทย

Correlations									
	Ecocul ture	Holisti c	Creati ve	Attenti on	Time	Loss	Revisit	Word	Willi ng
Mean	3.74	3.77	3.82	3.77	3.73	3.78	3.80	3.82	3.73
S.D.	0.88	0.91	0.92	0.94	0.95	0.90	0.91	0.93	0.97
Ecocul ture	1								
Holisti c	.857**	1							
Creativ e	.858**	.881**	1						
Attenti on	.833**	.856**	.860**	1					
Time	.793**	.797**	.798**	.879**	1				
Loss	.791**	.823**	.769**	.833**	.801**	1			
Revisit	.711**	.779**	.731**	.823**	.761**	.763**	1		
Word	.735**	.774**	.734**	.772**	.732**	.801**	.831**	1	
Willing	.676**	.674**	.664**	.717**	.701**	.718**	.746**	.838**	1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการ
 ท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์ในประเทศไทย มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
 ดังนั้นผู้วิจัยจึงเข้าสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อแสดงความเที่ยงเชิงโครงสร้างของ
 องค์ประกอบทั้งหมด ดังต่อไปนี้

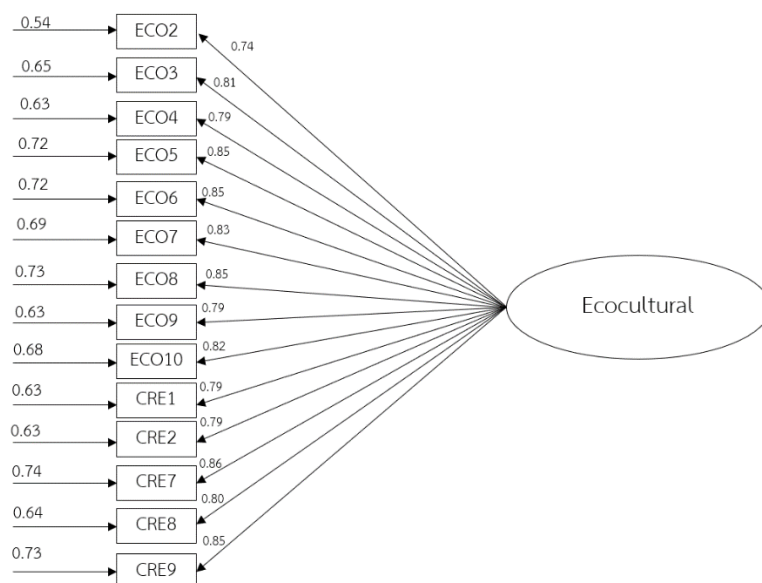
5.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันทั้งอันดับที่ 1 และอันดับที่ 2 เพื่อยืนยันคุณลักษณะการท่องเที่ยวกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

องค์ประกอบหลักที่ 1 คุณลักษณะการท่องเที่ยวกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย (Agri-tainment Tourism Characteristics)

จากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบย่อย มีทั้งหมด 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-culture Agriculture)

องค์ประกอบที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม ปราบกฎผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันดังในภาพที่ 7

Chi-Square =1.94 df = 66, P-value =0.00, RMSEA =0.05

ภาพที่ 6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
-----------	--------------	----------------	--------------

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	128.33	-
df	-	66	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	1.94	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	0.94	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	0.98	ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.95	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.91	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.02	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.05	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.96	ผ่านเกณฑ์
Barlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 28 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม พบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 128.33 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p -value = 0.00 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.94 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.94 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.91 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.05 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 29 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม

การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม	องค์ประกอบภายใน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด CR
Eco-culture	ECO2	0.74	14	0.67	0.97
Agriculture	ECO3	0.81	8		

การเกษตรเชิง นิเวศ วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ภายใน	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวน เฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	ค่าความ เชื่อมั่นของ แบบวัด CR
	ECO4	0.79	10		
	ECO5	0.85	2		
	ECO6	0.85	3		
	ECO7	0.83	6		
	ECO8	0.85	4		
	ECO9	0.79	11		
	ECO10	0.82	7		
	CRE1	0.79	12		
	CRE2	0.79	13		
	CRE7	0.86	1		
	CRE9	0.85	9		

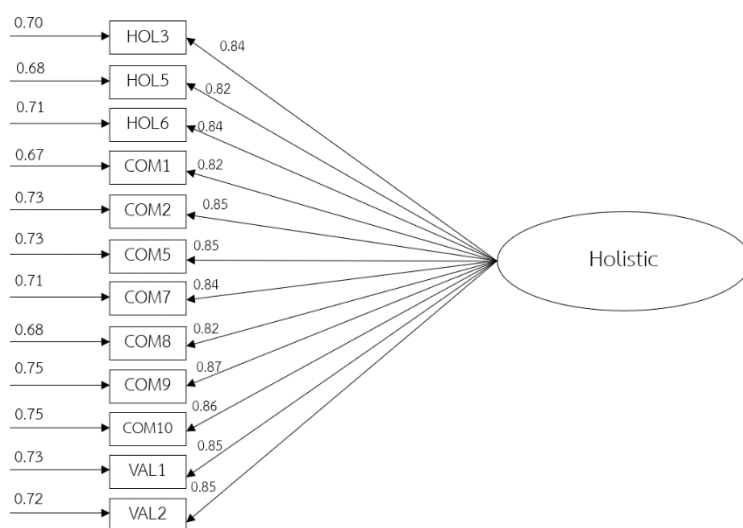
จากภาพที่ 7 และตารางที่ 29 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม มีองค์ประกอบย่อย คือ การเข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้ทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีความสุนทรีย์และผ่อนคลาย (CRE7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.86 องค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าน้ำหนักของตัวแปรในองค์ประกอบมากกว่า 0.40 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม (Hair et al., 2010) และพบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ขององค์ประกอบหลักที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม มีค่าเท่ากับ 0.67 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($AVE \geq 0.50$) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) จากการพิจารณาค่าสถิติขององค์ประกอบหลักที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม มีค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($CR \geq 0.70$) (Bagozzi & Yi, 1998; Hair et al., 2010) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทั้งหมดขององค์ประกอบหลักที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม มีความเชื่อถือได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้ทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีความสุนทรีย์และผ่อนคลาย (CRE7) รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้ท่านเข้าใจถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรรมและธรรมชาติ (ECO5) ท่านมีโอกาสเรียนรู้และสัมผัสกับวิธีการเกษตรแบบดั้งเดิมที่ยังคง

ดำเนินอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่น (ECO6) การท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรมทำให้ท่านได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน (ECO8) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกษตรสร้างสรรค์ทำให้ท่านเชื่อมโยงกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น (CRE9) กิจกรรมที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมในทริปนี้ทำให้ท่านสามารถเชื่อมโยงกับธรรมชาติในท้องถิ่นมากขึ้น (ECO7) การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรมทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่ยั่งยืนและมีความหมายทางจิตใจ (ECO10) ท่านประทับใจกับการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับเกษตรที่ยั่งยืนและการอนุรักษ์ธรรมชาติ (ECO3) ท่านได้รับแรงบันดาลใจจากกิจกรรมในพื้นที่เกษตรกรรมที่มีการนำเสนอองค์ประกอบทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ (CRE8) ท่านได้ทราบเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของท้องถิ่น (ECO4) ท่านรู้สึกประทับใจกับวิธีที่ชุมชนท้องถิ่นสื่อสารเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมการเกษตร (ECO9) ท่านเพลิดเพลินกับการได้สัมผัสกับความสวยงามของธรรมชาติในพื้นที่เกษตรกรรม (CRE1) กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านเข้าร่วมมีองค์ประกอบทางศิลปะที่ทำให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวมีความพิเศษ (CRE2) และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านเข้าร่วมให้โอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมของชุมชน (ECO2) ตามลำดับ

การบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management)

องค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม ปรากฏผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในภาพที่ 2

Chi-Square =88.08, df = 48, P-value =0.00, RMSEA =0.05

ภาพที่ 7 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	88.08	-
df	-	48	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	1.83	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	0.95	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	0.98	ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.96	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.92	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.02	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.05	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.96	ผ่านเกณฑ์
Barlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 30 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 2 มิติการบริหารจัดการแบบองค์รวม พบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 88.08 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.00 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.83 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.92 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.05 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.96 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 31 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม

การบริหาร	องค์ประกอบ	ค่าน้ำหนัก	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวน	ค่าความ
-----------	------------	------------	------------	------------	---------

จัดการแบบ องค์รวม	ภายใน	องค์ประกอบ		เฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	เชื่อมั่นของ แบบวัด CR
H o l i s t i c Management	HOL3	0.84	7	0.71	0.96
	HOL5	0.82	10		
	HOL6	0.84	8		
	COM1	0.85	2		
	COM2	0.85	3		
	COM5	0.85	4		
	COM7	0.84	9		
	COM8	0.82	11		
	COM10	0.86	1		
	VAL1	0.85	5		
	VAL2	0.85	6		

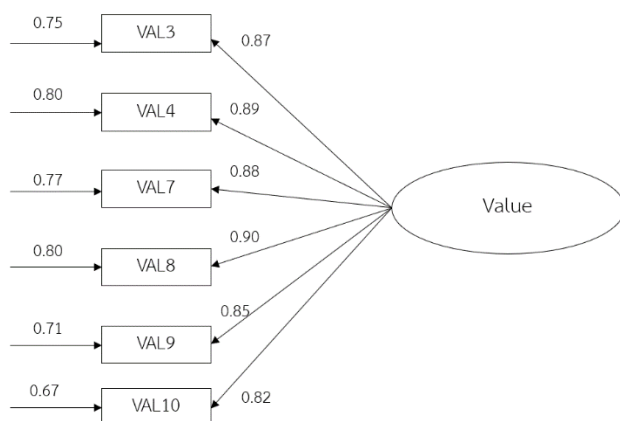
จากภาพที่ 8 และตารางที่ 31 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม มีองค์ประกอบย่อย คือ การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ทำให้ชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติของตนเอง (COM10) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.86 องค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าน้ำหนักของตัวแปรในองค์ประกอบมากกว่า 0.40 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม (Hair et al., 2010) และพบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ขององค์ประกอบหลักที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม มีค่าเท่ากับ 0.71 แสดงว่ามีความเหมาะสม (AVE \geq 0.50) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) จากการพิจารณาค่าสถิติขององค์ประกอบหลักที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม มีค่าเท่ากับ 0.96 แสดงว่ามีความเหมาะสม (CR \geq 0.70) (Bagozzi & Yi, 1998; Hair et al., 2010) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทั้งหมดขององค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม มีความเชื่อถือได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ทำให้ชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติของตนเอง (COM10) รองลงมา คือ ในระหว่างการท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว (COM1) การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้สร้างโอกาสในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (COM2) ในพื้นที่

นี้ การท่องเที่ยวช่วยสร้างรายได้และสนับสนุนเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น (COM5) ในการท่องเที่ยวครั้งนี้ ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง (VAL1) การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรกรรมนี้ทำให้ท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่มีคุณค่าเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรม (VAL2) แหล่งท่องเที่ยวนี้มีการจัดการที่ใส่ใจทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและความต้องการของนักท่องเที่ยว (HOL3) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ช่วยสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ (HOL6) ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (COM7) การบริหารจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความเป็นมืออาชีพและโปร่งใสในทุกขั้นตอน (HOL5) และ ผลประโยชน์ที่ได้จากการท่องเที่ยวช่วยเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน (COM8) ตามลำดับ

การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation)

องค์ประกอบที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม ปราบกฎผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
ดังในภาพที่ 9

Chi-Square =1.85 df = 7, P-value =0.07, RMSEA =0.05

ภาพที่ 8 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
-----------	--------------	----------------	--------------

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	12.96	-
df	-	7	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.07	ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	1.85	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	0.98	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.98	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.95	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.01	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.05	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.91	ผ่านเกณฑ์
Barlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากภาพที่ 9 และ ตารางที่ 32 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 2 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม พบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 12.96 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.07 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.85 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.05 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 33 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

การ สร้าง คุณค่า และ มูลค่าเพิ่ม	องค์ประกอบ ภายใน	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวน เฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	ค่า ความ เชื่อมั่น ของ แบบวัด CR
Value and	VAL3	0.87	4	0.75	0.95
Value -	VAL4	0.89	2		

A d d e d Creation	VAL7	0.88	3		
	VAL8	0.90	1		
	VAL9	0.85	5		
	VAL10	0.82	6		

จากภาพที่ 9 และตารางที่ 33 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีองค์ประกอบย่อย คือ แหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้มีการพัฒนาในลักษณะที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่ (VAL8) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.90 องค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าน้ำหนักของตัวแปรในองค์ประกอบมากกว่า 0.40 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม (Hair et al., 2010) และพบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ขององค์ประกอบหลักที่ 2 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีค่าเท่ากับ 0.75 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($AVE \geq 0.50$) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) จากการพิจารณาค่าสถิติขององค์ประกอบหลักที่ 2 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีค่าเท่ากับ 0.95 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($CR \geq 0.70$) (Bagozzi & Yi, 1998; Hair et al., 2010) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทั้งหมดขององค์ประกอบที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีความเชื่อถือได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

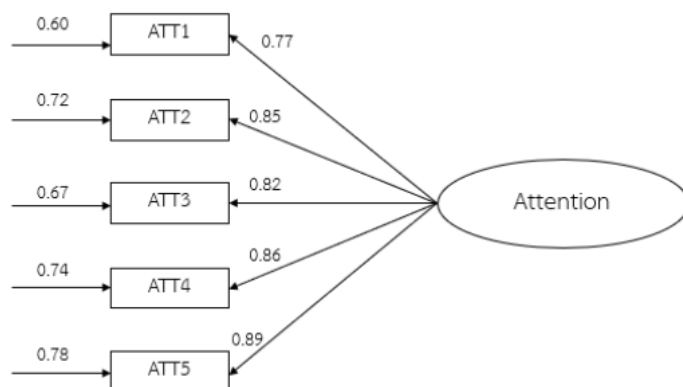
การตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้มีการพัฒนาในลักษณะที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่ (VAL8) รองลงมา ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้ทำให้ท่านได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ (VAL4) กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวนี้ช่วยให้ท่านเห็นคุณค่าของการเกษตรและการอนุรักษ์ธรรมชาติในรูปแบบใหม่ (VAL7) แหล่งท่องเที่ยวนี้เพิ่มคุณค่าให้กับประสบการณ์การท่องเที่ยวของท่านอย่างมีความหมาย (VAL3) การได้สัมผัสกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมในทริปนี้ทำให้ท่านมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (VAL9) และ ประสบการณ์การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรริมน้ำนี้ทำให้ชีวิตของท่านมีความหมายและคุณค่ามากยิ่งขึ้น (VAL10) ตามลำดับ

องค์ประกอบหลักที่ 2 ความสันทนาการทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience)

จากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบย่อย ทั้งหมด 3 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 มีใจจดจ่อ (Focus Attention)

องค์ประกอบที่ 1 มีใจจดจ่อ (Focus Attention) ปรากฏผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง
ยี่นดังในภาพที่ 10

Chi-Square =0.255 , df = 2, P-value = 0.228 , RMSEA =0.000

ภาพที่ 9 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยี่นยี่นองค์ประกอบที่ 1 มีใจจดจ่อ

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยี่นยี่นองค์ประกอบที่ 1 มีใจจดจ่อ

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	0.25	-
df	-	2	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.22	ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	0.128	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	1.00	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	1.00	ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.99	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.00	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.00	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.98	ผ่านเกณฑ์
Barlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากภาพที่ 10 และ ตารางที่ 34 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 1 มีใจจดจ่อ พบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 0.25 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.22 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.12 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.00 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 35 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 1 มีใจจดจ่อ

มีใจจดจ่อ	องค์ประกอบภายใน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	ค่า ความเชื่อมั่นของแบบวัด CR
Attention	ATT1	0.78	5	0.70	0.92
	ATT2	0.85	3		
	ATT3	0.82	4		
	ATT4	0.86	2		
	ATT5	0.89	1		

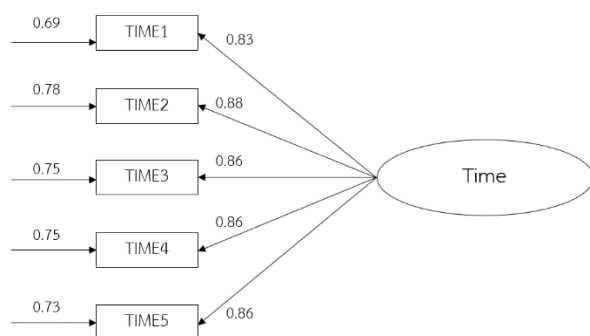
จากภาพที่ 10 และตารางที่ 35 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 มีใจจดจ่อ มีองค์ประกอบย่อย คือ เมื่อท่านมีใจจดจ่อในการทำกิจกรรมเกษตร ท่านรู้สึกดีมากกว่าประสบการณ์โดยรวมเช่น รู้สึกผ่อนคลาย มีความสุข หรือได้อยู่กับตัวเอง (ATT5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.89 องค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าน้ำหนักของตัวแปรในองค์ประกอบมากกว่า 0.40 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม (Hair et al., 2010) และพบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ขององค์ประกอบหลักที่ 1 มีใจจดจ่อ มีค่าเท่ากับ 0.70 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($AVE \geq 0.50$) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) จากการพิจารณาค่าสถิติขององค์ประกอบหลักที่ 1 มีใจจดจ่อ มีค่าเท่ากับ 0.92 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($CR \geq 0.70$) (Bagozzi & Yi, 1998; Hair et al., 2010) ดังนั้นจึงสรุป

ได้ว่าตัวแปรทั้งหมดขององค์ประกอบหลักที่ 1 มีใจจดจ่อ มีความเชื่อถือได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 1 มีใจจดจ่อ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ เมื่อท่านมีใจจดจ่อในการทำกิจกรรมเกษตร ท่านรู้สึกดีมากกว่าประสบการณ์โดยรวมเช่น รู้สึกผ่อนคลาย มีความสุข หรือได้อยู่กับตัวเอง (ATT5) รองลงมาคือ ความเียบสงบของแหล่งท่องเที่ยวและธรรมชาติรอบตัวช่วยให้มีใจจดจ่อหรือจดจ่อกับสิ่งที่ทำมากขึ้น (ATT4) ท่านไม่รู้สึกฟุ้งซ่านหรือถูกรบกวนจากสิ่งรอบข้างระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร (ATT2) ในระหว่างที่ทำกิจกรรมเกษตร เหมือน “หลุดเข้าไปในช่วงเวลานั้น” หรือไม่ทันสังเกตว่าเวลาผ่านไปนานแค่ไหน (ATT3) และ สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเกษตรช่วยให้มีใจจดจ่อและจดจ่อกับกิจกรรมได้ดี (ATT1) ตามลำดับ

2.2 การลืมเวลาชั่วขณะ (Time Distortion)

องค์ประกอบที่ 2 การลืมเวลาชั่วขณะ ปรากฏผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันดังในภาพที่ 5

Chi-Square = 7.463 , df = 5, P-value = 0.188, RMSEA = 0.041

ภาพที่ 10 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 2 การลืมเวลาชั่วขณะ

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบที่ 2 การลืมเวลาชั่วขณะ

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	7.46	-

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
df	-	5	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.18	ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	1.49	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.98	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.97	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.01	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.04	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.90	ผ่านเกณฑ์
Barlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 36 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 2 การล้มเวลาชั่วคราว พบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 7.46 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.18 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.49 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.04 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 37 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 2 การล้มเวลาชั่วคราว

การล้มเวลาชั่วคราว	องค์ประกอบภายใน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด CR
Time	Time1	0.83	5	0.74	0.93
	Time2	0.88	1		

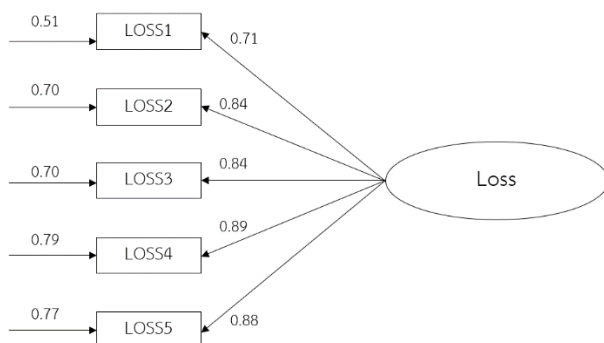
	Time3	0.87	2		
	Time4	0.86	3		
	Time5	0.86	4		

จากภาพที่ 11 และตารางที่ 37 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 การลืมนเวลาชั่วขณะ มีองค์ประกอบย่อย คือ ท่านมักลืมนานาฬิกาหรือไม่สนใจว่าใช้เวลาไปนานเท่าไรระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร (TIME2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.88 องค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าน้ำหนักของตัวแปรในองค์ประกอบมากกว่า 0.40 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม (Hair et al., 2010) และพบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ขององค์ประกอบที่ 2 การลืมนเวลาชั่วขณะ มีค่าเท่ากับ 0.74 แสดงว่ามีความเหมาะสม (AVE \geq 0.50) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) จากการพิจารณาค่าสถิติขององค์ประกอบที่ 2 การลืมนเวลาชั่วขณะ มีค่าเท่ากับ 0.92 แสดงว่ามีความเหมาะสม (CR \geq 0.70) (Bagozzi & Yi, 1998; Hair et al., 2010) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทั้งหมดขององค์ประกอบที่ 2 การลืมนเวลาชั่วขณะ มีความเชื่อถือได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 2 การลืมนเวลาชั่วขณะ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ท่านมักลืมนานาฬิกาหรือไม่สนใจว่าใช้เวลาไปนานเท่าไรระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร (TIME2) รองลงมาได้แก่ รู้สึกว่าตนเอง “หลุดเข้าไปอยู่ในกิจกรรม” จนไม่รู้เวลาที่ผ่านไปนานแค่ไหน (TIME3) ขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร ท่านไม่ได้รู้สึกว่ายากหรือรีบจบกิจกรรมหรือนับเวลาถอยหลัง (TIME4) ประสบการณ์การท่องเที่ยวเกษตรทำให้ท่านลืมนเรื่องเวลา และอยู่กับช่วงเวลานั้นอย่างเต็มที่ (TIME5) และ ขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร ท่านรู้สึกเวลา “ผ่านไปเร็วมากกว่าปกติ” (TIME1) ตามลำดับ

2.3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง (Loss of Self-Consciousness)

องค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง ปรากฏผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันดังในภาพที่ 7

Chi-Square =7.141 , df = 4, P-value = 0.129, RMSEA =0.051

ภาพที่ 11 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	7.14	-
df	-	4	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.12	ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	1.78	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.98	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.96	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.01	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.05	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.88	ผ่านเกณฑ์

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
Barlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 38 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง พบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 7.14 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.12 ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.78 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.96 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.05 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 39 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง

การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง	องค์ประกอบภายใน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด CR
Loss	Loss1	0.71	5	0.69	0.92
	Loss2	0.84	4		
	Loss3	0.84	3		
	Loss4	0.89	1		
	Loss5	0.88	2		

จากภาพที่ 12 และตารางที่ 39 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง มีองค์ประกอบย่อย คือ ท่านผ่อนคลายเป็นธรรมชาติและระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร โดยไม่ต้องฝืนบุคลิกของตัวเอง (LOSS4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.88 องค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าน้ำหนักของตัวเองแปรในองค์ประกอบมากกว่า 0.40 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม

(Hair et al., 2010) และพบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ขององค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง มีค่าเท่ากับ 0.69 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($AVE \geq 0.50$) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) จากการพิจารณาค่าสถิติขององค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง มีค่าเท่ากับ 0.92 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($CR \geq 0.70$) (Bagozzi & Yi, 1998; Hair et al., 2010) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทั้งหมดขององค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง มีความเชื่อถือได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 3 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ท่านผ่อนคลายและเป็นธรรมชาติระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตรโดยไม่ต้องฝืนบุคลิกของตนเอง (LOSS4) รองลงมาได้แก่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกษตรช่วยให้เพิ่มความกังวลเกี่ยวกับตัวเอง และมีใจจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่จริง ๆ (LOSS5) ขณะทำกิจกรรม ท่านไม่ได้คิดถึงว่าคนอื่นจะมองฉันอย่างไร (LOSS3) ท่านเป็นตัวของตัวเองโดยไม่รู้สึกรู้สึกรายหรือกลัวการถูกมองจากคนอื่นขณะทำกิจกรรมเกษตร (LOSS2) และ ขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร ท่านไม่รู้สึกกังวลเกี่ยวกับภาพลักษณ์หรือการแสดงออกของตนเอง (LOSS1) ตามลำดับ

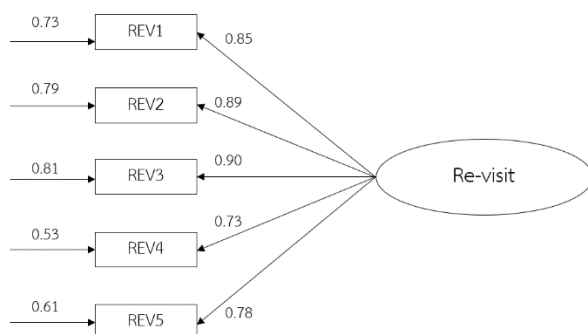
องค์ประกอบหลักที่ 3 ความภักดีในจุดหมายปลายทาง (Tourism Destination Loyalty)

จากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบย่อย มีทั้งหมด 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

การท่องเที่ยวซ้ำ (Re-Visit)

องค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ ปรากฏผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันดังใน

ภาพที่ 13

Chi-Square =3.752, df = 3, P-value = 0.289, RMSEA =0.029

ภาพที่ 12 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ

ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	3.75	-
df	-	3	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.28	ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	1.25	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.98	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.97	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.00	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.02	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.87	ผ่านเกณฑ์
Bartlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 40 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ พบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 3.75 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.28 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.25 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.02 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 41 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ

มิติการเกษตร	องค์ประกอบ	ค่าน้ำหนัก	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวน	ค่า ความ
--------------	------------	------------	------------	------------	----------

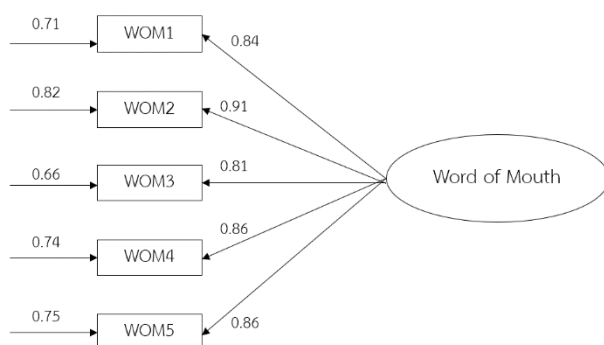
เชิง นิ เว ศ วัฒนธรรม	ภายใน	องค์ประกอบ		เฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	เชื่อมั่น ของ แบบวัด CR
Revisit	REV1	0.86	3	0.70	0.92
	REV2	0.89	2		
	REV3	0.90	1		
	REV4	0.73	5		
	REV5	0.78	4		

จากภาพที่ 13 และตารางที่ 41 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ มีองค์ประกอบย่อย คือ ท่านประทับใจจนอยากกลับมาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวเกษตรแห่งนี้ซ้ำอีก (REV3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.90 องค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าน้ำหนักของตัวแปรในองค์ประกอบมากกว่า 0.40 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม (Hair et al., 2010) และพบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ขององค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ มีค่าเท่ากับ 0.70 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($AVE \geq 0.50$) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) จากการพิจารณาค่าสถิติขององค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ มีค่าเท่ากับ 0.92 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($CR \geq 0.70$) (Bagozzi & Yi, 1998; Hair et al., 2010) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทั้งหมดขององค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ มีความเชื่อถือได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 1 การท่องเที่ยวซ้ำ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ท่านประทับใจจนอยากกลับมาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวเกษตรแห่งนี้ซ้ำอีก (REV3) รองลงมาได้แก่ หากมีโอกาส ท่านยินดีที่จะมาทำกิจกรรมเกษตรแบบเดิมในสถานที่นี้อีก (REV2) ท่านมีความตั้งใจที่จะกลับมาท่องเที่ยวที่แหล่งท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์แห่งนี้อีกในอนาคต (REV1) หากมีตัวเลือกท่องเที่ยวอื่น ท่านยังคงเลือกกลับมาที่แหล่งท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์แห่งนี้อีก (REV5) และ ท่านพิจารณาที่จะแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์นี้ให้กับเพื่อนหรือคนในครอบครัว (REV4) ตามลำดับ

การแนะนำและบอกต่อ (Word of Mouth)

องค์ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ ปรากฏผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันดังในภาพที่ 14

Chi-Square =8.94 df = 4, P-value =0.063, RMSEA =0.064

ภาพที่ 13 การวิเคราะห์หองค้ประกอบเชิงยืนยันองค้ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์หองค้ประกอบเชิงยืนยันองค้ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	2.23	-
df	-	4	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.06	ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	2.23	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	0.98	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.98	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.95	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.16	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.06	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.80	ผ่านเกณฑ์
Bartlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 42 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค้ประกอบเชิงยืนยันขององค้ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ พบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 8.94 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.06 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2.23 ค่าดัชนีวัดความ

สอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.06 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 43 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ

การแนะนำและบอกต่อ	องค์ประกอบภายใน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด CR
Word	WOM1	0.84	4	0.74	0.93
	WOM2	0.91	1		
	WOM3	0.81	5		
	WOM4	0.86	3		
	WOM5	0.87	2		

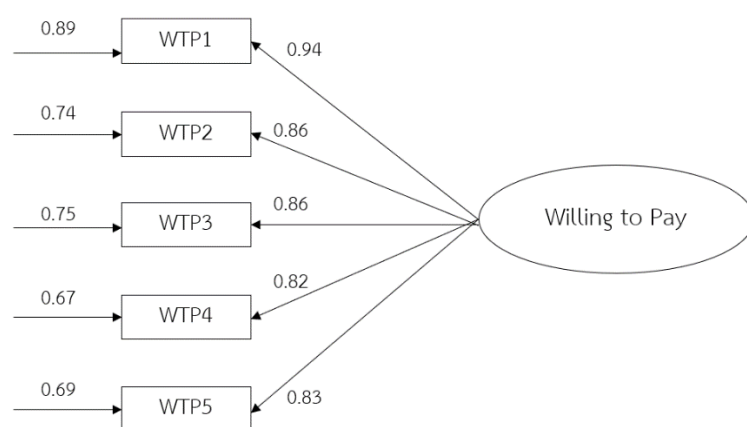
จากภาพที่ 14 และตารางที่ 43 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ มีองค์ประกอบย่อย คือ มีแนวโน้มที่จะเล่าเรื่องราวหรือแบ่งปันประสบการณ์ท่องเที่ยวเกษตรริ้นรมย์ให้คนอื่นฟัง (WOM2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.91 องค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าน้ำหนักของตัวแปรในองค์ประกอบมากกว่า 0.40 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม (Hair et al., 2010) และพบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) องค์ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ มีค่าเท่ากับ 0.74 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($AVE \geq 0.50$) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) จากการพิจารณาค่าสถิติขององค์ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ มีค่าเท่ากับ 0.93 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($CR \geq 0.70$) (Bagozzi & Yi, 1998; Hair et al., 2010) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรทั้งหมดขององค์ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ มีความเชื่อถือได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 2 การแนะนำและบอกต่อ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ มีแนวโน้มที่จะเล่า

เรื่องราวหรือแบ่งปันประสบการณ์ท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ให้คนอื่นฟัง (WOM2) รองลงมาได้แก่ หากมีคนถามเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแนวเกษตร จะพูดถึงสถานที่แห่งนี้เป็นอันดับต้น ๆ (WOM5) มีความตั้งใจจะแสดงความคิดเห็นเชิงบวกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ผ่านโซเชียลมีเดียหรือช่องทางออนไลน์ (WOM4) ยินดีที่จะแนะนำแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์แห่งนี้ให้กับเพื่อนหรือครอบครัว (WOM1) และ เชื่อว่าคนรู้จักจะได้รับประสบการณ์ที่ดีหากได้มาท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์เหมือนที่ตัวเองได้รับ (WOM3) ตามลำดับ

การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น (Willing to pay)

องค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น ปรากฏผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันดังในภาพที่ 15

Chi-Square =1.515 df = 2, P-value =0.469, RMSEA =0.000

ภาพที่ 14 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	1.51	-
df	-	2	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.46	ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	0.758	ผ่านเกณฑ์

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
GFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	1.00	ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.99	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.98	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.00	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.00	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.88	ผ่านเกณฑ์
Barlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 44 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น พบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 1.515 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.46 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.75 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.00 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ตารางที่ 45 การสรุปรวมองค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น

มิติการเกษตร เชิงนิเวศ วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ภายใน	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวน เฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	ค่าความ เชื่อมั่นของ แบบวัด CR
Willing	WTP1	0.94	1	0.75	0.94
	WTP2	0.86	3		
	WTP3	0.86	2		
	WTP4	0.82	5		

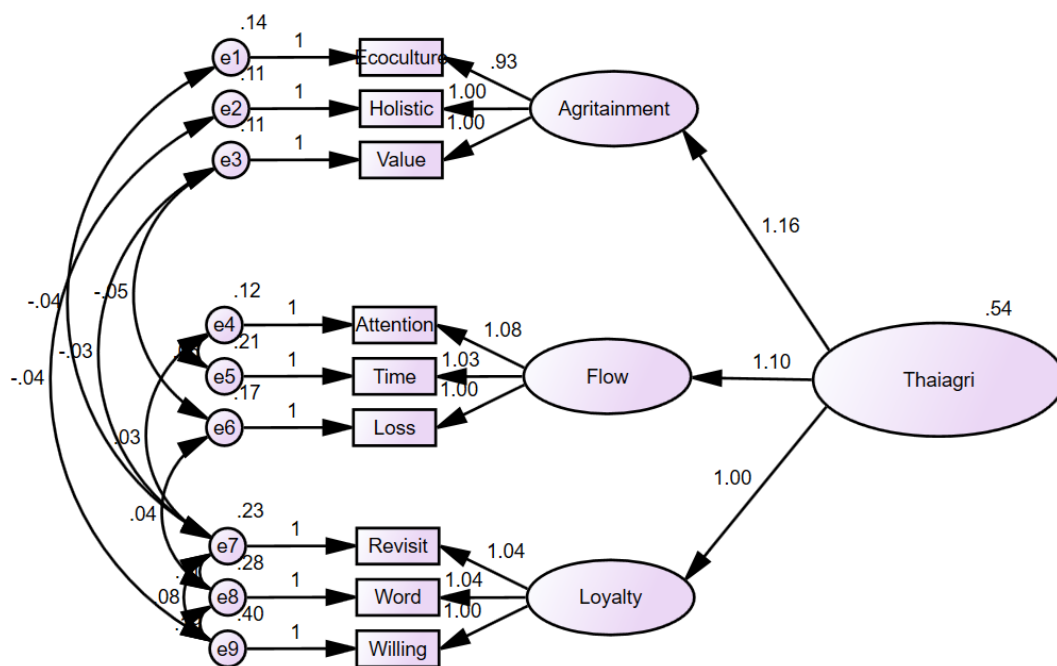
	WTP5	0.83	4		
--	------	------	---	--	--

จากภาพที่ 15 และตารางที่ 45 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น มีองค์ประกอบย่อย คือ ยินดีที่จะจ่ายเงินมากขึ้นเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ที่มีคุณภาพดี (WTP1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.94 องค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าน้ำหนักของตัวแปรในองค์ประกอบมากกว่า 0.40 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม (Hair et al., 2010) และพบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ขององค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.75 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($AVE \geq 0.50$) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) จากการพิจารณาค่าสถิติขององค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.94 แสดงว่ามีความเหมาะสม ($CR \geq 0.70$) (Bagozzi & Yi, 1998; Hair et al., 2010) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทั้งหมดขององค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น มีความเชื่อถือได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 3 การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ยินดีที่จะจ่ายเงินมากขึ้นเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ที่มีคุณภาพดี (WTP1) รองลงมาได้แก่ ท่านมองว่าค่าบริการในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์นั้นคุ้มค่า แม้จะมีราคาสูงกว่าที่อื่นเล็กน้อย (WTP3) หากแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์มีการพัฒนาให้ดีขึ้น พร้อมทั้งจะจ่ายในราคาที่สูงขึ้น (WTP2) ความประทับใจที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าที่จะจ่ายแพงขึ้น (WTP5) และท่านเต็มใจจ่ายเพิ่มสำหรับประสบการณ์พิเศษ เช่น กิจกรรมเกษตรแบบเจาะลึก หรือการบริการเฉพาะบุคคล (WTP4) ตามลำดับ

การวิเคราะห์องค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย ขั้นที่ 2

การวิเคราะห์องค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย ปรากฏผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน แสดงในภาพที่ 16

Chi-Square =33.04 df = 17, p-value =0.01, RMSEA =0.05

ภาพที่ 15 การวิเคราะห์องค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

ตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	33.04	-
df	-	17	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.01	ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	1.94	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	0.97	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.98	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.93	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.01	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.05	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.94	ผ่านเกณฑ์

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
Barlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 46 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ้นรมย์ในประเทศไทย มีองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture) 2) การบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management) 3) การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation) 4) มีใจจดจ่อ (Focus Attention) 5) การลืมนเวลาชั่วขณะ (Time Distortion) 6) การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง (Loss of Self-Consciousness) 7) การท่องเที่ยวซ้ำ (Re-visit) 8) การแนะนำและบอกต่อ (Word of Mouth) และ 9) การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น (Willing to pay) ผลการตรวจสอบพบว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 33.04 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value เท่ากับ 0.01 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.94 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.93 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.01 ดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้น ค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ตารางที่ 47 การสรุปรวมองค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ้นรมย์ในประเทศไทย 9 องค์ประกอบ

องค์ประกอบเชิงยืนยันเกษตรริ้นรมย์	องค์ประกอบภายใน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	ลำดับสำคัญ	ค่าแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ AVE	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด CR
Agri-tainment	Ecocultural	0.90	4	0.77	0.97
	Holistic	0.94	1		
	Value	0.98	2		
	Attention	0.95	3		

	Time	0.95	6		
	Loss	0.95	5		
	Revisit	0.95	7		
	W o r d o f Mouth	0.89	8		
	Willing to pay	0.88	9		

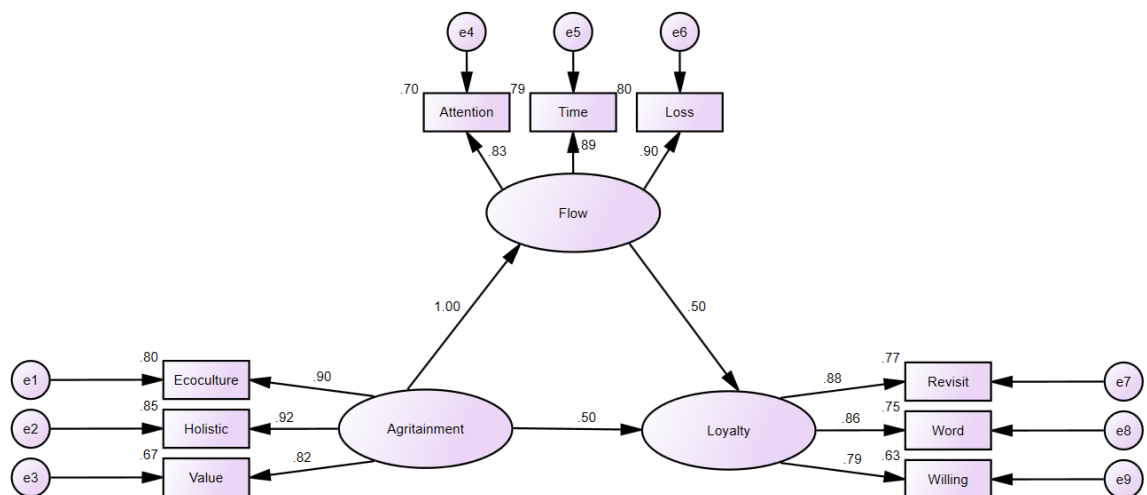
จากภาพที่ 12 และตารางที่ 47 พบว่า องค์กรประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย 9 องค์กรประกอบ มีองค์กรประกอบหลัก ได้แก่ การบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic) มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบเท่ากับ 0.93 รองลงมาคือ การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value) มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบเท่ากับ 0.93 มีใจจดจ่อ (Attention) มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบเท่ากับ 0.93 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-Cultural) มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบเท่ากับ 0.91 การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง (Loss) มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบเท่ากับ 0.89 การลี้มเวลาชั่วขณะ (Time) มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบเท่ากับ 0.88 การท่องเที่ยวซ้ำ (Re-visit) มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบเท่ากับ 0.85 การแนะนำและบอกต่อ (Word of Mouth) มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบเท่ากับ 0.82 และ การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น (Willing to p) มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบเท่ากับ 0.76

องค์กรประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าน้ำหนักของตัวแปรในองค์กรประกอบมากกว่า 0.40 เป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม (Hair et al., 2010) พบว่า ค่าความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ (AVE) ขององค์กรประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 0.77 แสดงว่ามีความเหมาะสม (AVE \geq 0.50) (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 2010) จากการพิจารณาค่าสถิติขององค์กรประกอบหลักมีค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่ามีความเหมาะสม (CR \geq 0.70) (Bagozzi & Yi, 1998; Hair et al., 2010) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทั้งหมดขององค์กรประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย มีความเชื่อถือได้จากการวิเคราะห์องค์กรประกอบเชิงยืนยัน

5.5 การตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองสมการโครงสร้าง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความภักดีต่อจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย

การวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย (ก่อนปรับโมเดล) ในการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structure Equation Model: SEM) ของโมเดลแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย มีจำนวน 3 ตัวแปรแฝง (Latent Variables) ประกอบด้วยคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment Tourism Characteristics) ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) ความภักดีในจุดหมายปลายทาง (Tourism Destination Loyalty)

โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเหมาะสมของโมเดลสมการเชิงโครงสร้างและทำการปรับโมเดลให้สมบูรณ์ เพื่อให้ค่าสถิติเป็นที่ยอมรับโดยวิธีการเชื่อมตัวแปร (Modification Indices) ทำการตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของโมเดลสมการเชิงโครงสร้างด้วยการพิจารณาค่า น้ำหนักตัวแปร เพื่อทำการตรวจสอบความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้ แสดงในภาพที่ 17

Chi-sq=707.933, Df=29,
Chi-sq/Df=24.411, GFI=.670, AGFI=.488,
CFI=.801, TLI=.753, RMSEA=.280, RMR=.273, rfi=.745, NFI=.795,

Chi-Square =707.93 df = 29, p-value =0.00, RMSEA =0.28

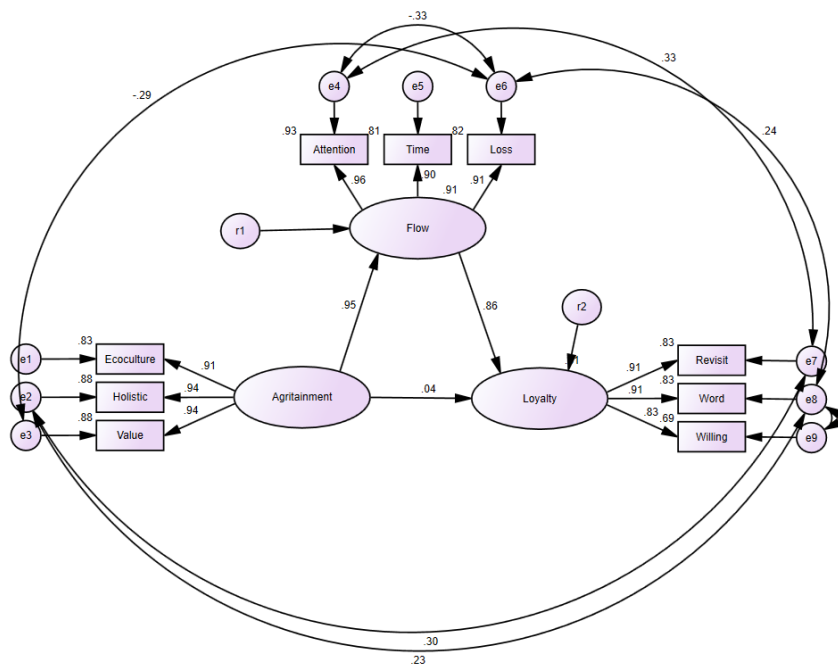
ภาพที่ 16 โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร
 รื่นรมย์ในประเทศไทย (ก่อนปรับโมเดล)

ตารางที่ 48 โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร
 รื่นรมย์ในประเทศไทย (ก่อนปรับโมเดล)

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	707.93	-
df	-	29	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	24.41	ไม่ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	0.67	ไม่ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	0.80	ไม่ผ่านเกณฑ์
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.74	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.48	ไม่ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.27	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.28	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.94	ผ่านเกณฑ์
Bartlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 48 แสดงโมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์ในประเทศไทย (ก่อนปรับโมเดล) ผลการตรวจสอบพบว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 707.93 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value เท่ากับ 0.00 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 24.41 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.80 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.67 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.48 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.28 ดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.74 ดังนั้น ค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าไควสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับโมเดล โดยแสดงผลดังภาพที่ 18

Chi-Square = 23.10, df = 17, p-value = 0.15, RMSEA = 0.35

ภาพที่ 17 โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร
 รื่นรมย์ในประเทศไทย (หลังปรับโมเดล)

ตารางที่ 49 โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร
 รื่นรมย์ในประเทศไทย (หลังปรับโมเดล)

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
χ^2	-	23.10	-
df	-	17	-
p-Value	มากกว่า 0.05	0.15	ผ่านเกณฑ์
(χ^2/df)	มีค่าระหว่าง <2 - 5	1.35	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า 0.90	0.98	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์

ตัวชี้วัด	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่คำนวณได้	ผลการพิจารณา
RFI	ระหว่าง 0 - 1	0.98	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า 0.90	0.95	ผ่านเกณฑ์
RMR	ระหว่าง 0 - 1	0.10	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	ระหว่าง 0 - 1	0.03	ผ่านเกณฑ์
KMO	ค่ามากกว่า 0.05	0.94	ผ่านเกณฑ์
Barlett's Test	ค่าน้อยกว่า 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 49 แสดง ดังตารางสรุปผลทดสอบเส้นอิทธิพลได้ดังตารางที่ 50
 ตารางที่ 50 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตร
 รื่นรมย์ในประเทศไทย

สมมติฐาน	β	b	S.E.	t-test	p-value	ผล การ ทดสอบ
H1: Agri-tainment \rightarrow Flow	0.95	0.99	0.03	29.14	0.00***	สนับสนุน
H2: Flow \rightarrow Loyalty	0.86	0.79	0.15	5.08	0.00***	สนับสนุน
H 3 : A g r i - t a i n m e n t \rightarrow Loyalty	0.04	0.04	0.16	0.25	0.80	ไม่สนับสนุน
H 4 : A g r i - t a i n m e n t \rightarrow Flow \rightarrow Loyalty	0.81	0.78	0.09	9.00	0.00***	สนับสนุน

*** p-Value < 0.001

หมายเหตุ: Agri-tainment หมายถึง การท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์ Flow หมายถึง ประสบการณ์
 ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว Loyalty หมายถึง ความภักดีในจุดหมายปลายทาง

จากตารางที่ 50 แสดงค่าความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยว
 เกษตรรื่นรมย์ในประเทศไทย พบว่า ค่า Standardized estimate, Standard error, และค่า
 Critical value (t) ของตัวแปร ที่อยู่ในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และค่า Standardized
 estimate มีค่า p ต่ำกว่า 0.000 การท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์มีผลต่อประสบการณ์ความสั่นไหว
 ทางการท่องเที่ยวและประสบการณ์ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยวมีผลต่อความภักดีในจุดหมาย

ปลายทาง และการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ไม่มีผลต่อความภักดีในจุดหมายปลายทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากค่า p สูงกว่า 0.00 โดยมีค่าเท่ากับ 0.80

ตารางที่ 51สรุปผลการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ความสัมพันธ์ของตัวแปรแฝง

ตัวแปรตาม	Flow			Loyalty		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
Agritainment	0.95***	-	0.95***	0.04	0.81***	0.86***
Flow	-	-	-	0.86***	-	0.86***
R2	0.91			0.81		

หมายเหตุ: Agritainment หมายถึง การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ Flow หมายถึง ประสบการณ์ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว Loyalty หมายถึง ความภักดีในจุดหมายปลายทาง

DE = อิทธิพลทางตรง (Direct Effect), IE = อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect), TE คือ อิทธิพลโดยรวม (Total Effect)

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 48-51 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย พบว่า ค่าที่ได้ดำเนินการปรับแก้โมเดล (Adjust Model) มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่ยอมรับได้ พิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืน (Fit Index) ค่า $\chi^2 = 23.10$ $df = 17$, $p\text{-value} = 0.15$, $\chi^2/df = 1.35$, $GFI = 0.98$, $CFI = 0.99$, $RFI = 0.98$, $AGFI = 0.95$, $RMR = 0.10$, $RMSEA = 0.03$ โดยพบว่าผลการประมาณค่าหรือผลการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ความสัมพันธ์ของตัวแปรแฝงในแบบจำลองสมการโครงสร้าง ดังนี้ ผลการวิเคราะห์โมเดลแสดงให้เห็นว่า คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment) มีผลโดยตรงต่อประสบการณ์ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (DE = 0.95, $p < .001$) โดยไม่มีผลทางอ้อมผ่านตัวแปรอื่น เนื่องจากไม่มีตัวแปรกลางในเส้นทางนี้ ทำให้ ผลรวมของอิทธิพล (Total Effect: TE) เท่ากับ 0.95 เช่นกัน แสดงว่าคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment) มีอิทธิพลต่อการเกิดประสบการณ์ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) อย่างชัดเจน

สำหรับความภักดีในจุดหมายปลายทาง (Loyalty) พบว่า คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment) ไม่มีผลโดยตรงที่มีนัยสำคัญ (DE = 0.04, $p > .05$) แต่มี ผลทางอ้อม (IE)

ผ่านประสบการณ์ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($IE = 0.81, p < .001$) ทำให้ ผลรวมของอิทธิพลทั้งหมด (TE) ของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment) ต่อ ความภักดีในจุดหมายปลายทาง(Loyalty เท่ากับ 0.86

นอกจากนี้ ยังพบว่า ประสบการณ์ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) มีผลโดยตรงต่อความภักดีในจุดหมายปลายทาง (Loyalty) อย่างมีนัยสำคัญ ($DE = 0.86, p < .001$) ซึ่งหมายความว่านักท่องเที่ยวเกิดความเต็มใจหรืออยู่ในประสบการณ์ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) จะส่งผลโดยตรงต่อความภักดีของพวกเขาต่อแหล่งท่องเที่ยวนั้นในภาพรวม โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรประสบการณ์ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) ได้ร้อยละ 91 ($R^2 = 0.91$) และอธิบายความแปรปรวนของความภักดีในจุดหมายปลายทาง(Loyalty) ได้ร้อยละ 81 ($R^2 = 0.81$) ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูง

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ 2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ และ 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และ วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในการนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาจนแล้วเสร็จ และสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 6.1 สรุปผลวิจัย
- 6.2 อภิปรายผลวิจัย
- 6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

6.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ตามรายละเอียดดังนี้

การสังเคราะห์การสังเคราะห์องค์ประกอบในบริบทอื่นที่เกี่ยวข้อง และหาประเด็นปัจจัยเชิงสาเหตุของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ในบริบทของประเทศไทย โดยการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยเทคนิคการวิจัยเอกสารและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จนได้ร่างแบบสัมภาษณ์คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับการวิจัยคือตัวแทนเกษตรกรผู้เชี่ยวชาญด้านการเกษตร ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านอาหาร ด้านการเพาะปลูก ด้านการออกแบบและสร้างสรรค์ และด้านการรับรองมาตรฐาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ผลการศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์มีความไวต่อทฤษฎี (Theoretical Sensitivity) เป็นข้อมูลที่ส่งเสริมและเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการพัฒนาองค์ประกอบ สามารถกำหนดร่างมิติของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ได้จำนวน 5 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1)

การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture) 2) ประสบการณ์สุนทรีย์เกษตรเชิงสร้างสรรค์ (Creative Agri-aesthetics Experience) 3) ด้านการบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management) 4) การมีส่วนร่วมของชุมชนและกระจายผลประโยชน์ (Community Participation and Benefit Sharing) และ 5) การสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวเกษตรและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation) โดยผู้วิจัยได้สรุปแนวโน้มและองค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ในประเทศไทย โดยใช้ชื่อว่า “ห้ามิติแห่งการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ไทย”

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและประสบการณ์การท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์พบว่า นักท่องเที่ยวเป็นเพศหญิงมากที่สุด โดยส่วนใหญ่มีอายุ 15-25 ปี มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับที่มีต่อ5มิติการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ในประเทศไทย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับที่มีต่อคุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ในประเทศไทย คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรริ่รรมย์ในประเทศไทย ประกอบไปด้วย 5องค์ประกอบ ได้แก่ การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม ประสบการณ์สุนทรีย์เกษตรเชิงสร้างสรรค์ ด้านการบริหารจัดการแบบองค์รวม การมีส่วนร่วมของชุมชนและกระจายผลประโยชน์ และ การสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวเกษตรและมูลค่าเพิ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประทับใจกับการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการเกษตรที่ยั่งยืนและการอนุรักษ์ธรรมชาติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 รองลงมาการท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรมทำให้ท่านได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ถัดมาคือประทับใจกับวิธีที่ชุมชนท้องถิ่นสื่อสารเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมการเกษตรและการท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรเชิงนิเวศทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่ยั่งยืนและมีความหมายทางจิตใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ต่อมาคือกิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้ท่านเข้าใจถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรรมและธรรมชาติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ถัดมาคือกิจกรรมที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมทำให้รู้สึกเชื่อมโยงกับ

ธรรมชาติในท้องถิ่นมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ได้ทราบเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของท้องถิ่นและมีโอกาสเรียนรู้และสัมผัสกับวิธีการเกษตรแบบดั้งเดิมที่ยังคงดำเนินอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ต่อมาคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านเข้าร่วมให้โอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมของชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวกับการเกษตรและวัฒนธรรมท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37ตามลำดับ

ประสบการณ์สุนทรียเกษตรเชิงสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรู้สึกเพลิดเพลินกับการได้สัมผัสกับความสวยงามของธรรมชาติในพื้นที่เกษตรกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 รองลงมาคือ การเข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้ทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีความสุนทรีย์และผ่อนคลายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ถัดมาคือกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านเข้าร่วมมีองค์ประกอบทางศิลปะที่ทำให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวมีความพิเศษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ถัดมาคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกษตรสร้างสรรค์ทำให้ท่านรู้สึกเชื่อมโยงกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ต่อมาคือ ประสบการณ์การท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรมนี้ทำให้ท่านสัมผัสได้ถึงความสวยงามและการสร้างสรรค์ที่ไม่เคยทำมาก่อนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ได้รับแรงบันดาลใจจากกิจกรรมในพื้นที่เกษตรกรรมที่มีการนำเสนอองค์ประกอบทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 กิจกรรมเกษตรในพื้นที่นี้มีความสร้างสรรค์และมีความเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่สามารถพบได้ในที่อื่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ต่อมาคือ มองว่าเกษตรกรรมในแหล่งท่องเที่ยวนี้มีความเชื่อมโยงกับศิลปะและความสวยงามอย่างลึกซึ้งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 การได้สัมผัสกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่สร้างสรรค์และแปลกใหม่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และได้มีโอกาสสร้างสรรค์หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเกษตรที่มีความเป็นศิลปะ เช่น การทำเครื่องประดับ ของใช้ในชีวิตประจำวันจากธรรมชาติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54ตามลำดับ

ด้านการบริหารจัดการแบบองค์รวมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ช่วยสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 รองลงมาคือการบริหารจัดการที่ดีในพื้นที่นี้ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีคุณค่าและน่าจดจำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ถัดมาคือเห็นความเชื่อมโยงที่กระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในพื้นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มีการเชื่อมโยงและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 แหล่งท่องเที่ยวนี้มีการจัดการที่ใส่ใจทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและความ

ต้องการของนักท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวที่มีการวางแผนและบริหารจัดการที่เน้นความยั่งยืนในระยะยาวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ต่อมาคือกิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการที่ทำให้เกิดประสบการณ์ที่สมดุลและมีคุณค่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 การบริหารจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความเป็นมืออาชีพและโปร่งใสในทุกขั้นตอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 การบริหารจัดการที่ดีทำให้กิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความสะดวกสบายและปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และมีกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในการรักษาความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63ตามลำดับ

การมีส่วนร่วมของชุมชนและกระจายผลประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือนักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นได้โดยตรงจากคนในชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 รองลงมาคือชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ถัดมาคือการท่องเที่ยวช่วยสร้างรายได้และสนับสนุนเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ถัดมาคือการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้สร้างโอกาสในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนและเห็นว่าผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวมีการกระจายให้กับชุมชนท้องถิ่นในรูปแบบที่เป็นธรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ผลประโยชน์ที่ได้จากการท่องเที่ยวช่วยเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ทำให้ชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติของตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ถัดมาคือ ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว และการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างจริงจังและเห็นว่าชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างจริงจังในด้านการศึกษาและการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และในระหว่างการท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ตามลำดับ

การสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวเกษตรและมูลค่าเพิ่มโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือแหล่งท่องเที่ยวเกษตรมีการพัฒนาในลักษณะที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวนี้เพิ่มคุณค่าให้กับประสบการณ์การท่องเที่ยวของท่านอย่างมีความหมายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ถัดมาคือการท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรกรรมนี้ทำให้ท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่มีคุณค่าเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 แหล่งท่องเที่ยวนี้สามารถสร้างประสบการณ์ที่ทำให้ท่านเกิดความพึงพอใจและภูมิใจและการได้สัมผัสกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมในทริปนี้ทำให้ท่านมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวนี้มี

การนำเสนอสินค้าหรือบริการที่เพิ่มมูลค่าให้กับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวและท่านเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวนี้มีการนำเสนอสินค้าหรือบริการที่เพิ่มมูลค่าให้กับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 การเข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้ทำให้ท่านได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ถัดมาคือกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวนี้ช่วยให้ท่านเห็นคุณค่าของการเกษตรและการอนุรักษ์ธรรมชาติในรูปแบบใหม่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และในการท่องเที่ยวครั้งนี้ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับที่มีต่อความสิ้นเปลืองทางการท่องเที่ยว

ความสิ้นเปลืองทางการท่องเที่ยวประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ มีใจจดจ่อ การลืมเวลาช่วงขณะ และการสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเองค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

มีใจจดจ่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีใจจดจ่อในการทำกิจกรรมเกษตร ท่านรู้สึกดีมากกับประสบการณ์โดยรวมเช่น รู้สึกผ่อนคลาย มีความสุข หรือได้อยู่กับตัวเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 รองลงมาคือสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเกษตรช่วยให้มีใจจดจ่อและจดจ่อกับกิจกรรมได้ดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ถัดมาคือความเจียบสงบของแหล่งท่องเที่ยวและธรรมชาติรอบตัวช่วยให้มีใจจดจ่อหรือจดจ่อกับสิ่งที่ทำมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ต่อมาคือไม่รู้สึกรำคาญหรือถูกรบกวนจากสิ่งรอบข้างระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และในระหว่างที่ทำกิจกรรมเกษตร ท่านมีความรู้สึกเหมือน “หลุดเข้าไปในเวลานั้น” หรือไม่ทันสังเกตว่าเวลาผ่านไปนานแค่ไหนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ตามลำดับ

การลืมเวลาช่วงขณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร ท่านไม่ได้รู้สึกว่ายากหรือรีบจบกิจกรรมหรือนับเวลาถอยหลังและประสบการณ์การท่องเที่ยวเกษตรทำให้ท่านลืมเรื่องเวลา และอยู่กับเวลานั้นอย่างเต็มที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 รองลงมาคือขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร ท่านรู้สึกว่าเวลาผ่านไปเร็วมากกว่าปกติค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 รู้สึกว่าตนเองหลุดเข้าไปอยู่ในกิจกรรมจนไม่รู้ว่าเวลาผ่านไปนานแค่ไหนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และท่านมักลืมนานาฬิกาหรือไม่สนใจว่าใช้เวลาไปนานเท่าไรระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตรค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ตามลำดับ

การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือขณะทำกิจกรรม ท่านไม่ได้คิดถึงว่าคนอื่นจะมองฉันอย่างไรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 รองลงมาคือขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตร ท่านไม่รู้สึกกังวลเกี่ยวกับภาพลักษณ์หรือการแสดงออกของตนเองค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ถัดมาคือเป็นตัวของตัวเองโดยไม่รู้สึกเขินอายหรือกลัวการถูกมองจากคนอื่นขณะทำกิจกรรมเกษตรและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกษตร ช่วยให้มีสมาธิความกังวลเกี่ยวกับตัวเอง และมีใจจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่จริงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ท่านผ่อนคลายและเป็นธรรมชาติระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตรโดยไม่ต้องฝืนบุคลิกของตัวเองค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับที่มีต่อความภักดีในจุดหมายปลายทาง

ความภักดีในจุดหมายปลายทางประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การท่องเที่ยวซ้ำ การแนะนำและบอกต่อ และการเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

การท่องเที่ยวซ้ำโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหากมีโอกาส ท่านยินดีที่จะมาทำกิจกรรมเกษตรแบบเดิมในสถานที่นี้อีกพิจารณาที่จะแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์นี้ให้กับเพื่อนหรือคนในครอบครัว และหากมีตัวเลือกท่องเที่ยวอื่น ท่านยังคงเลือกกลับมาที่แหล่งท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์แห่งนี้อีกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 รองลงมาคือประทับใจจนอยากกลับมาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวเกษตรแห่งนี้ซ้ำอีกค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และท่านมีความตั้งใจที่จะกลับมาท่องเที่ยวที่แหล่งท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์แห่งนี้อีกในอนาคตค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ตามลำดับ

การแนะนำและบอกต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือหากมีคนถามเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแนวเกษตร จะพูดถึงสถานที่แห่งนี้เป็นอันดับต้น ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 รองลงมาคือ แนวโน้มที่จะเล่าเรื่องราวหรือแบ่งปันประสบการณ์ท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์ให้คนอื่นฟังมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ถัดมาคือเชื่อว่าคนรู้จักจะได้รับประสบการณ์ที่ดีหากได้มาท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์เหมือนที่ตัวเองได้รับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ต่อมาคือความตั้งใจจะแสดงความคิดเห็นเชิงบวกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์หรือช่องทางออนไลน์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และท่านยินดีที่จะแนะนำแหล่งท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์แห่งนี้ให้กับเพื่อนหรือครอบครัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77ตามลำดับ

การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือท่านเต็มใจจ่ายเพิ่มสำหรับประสบการณ์พิเศษ เช่น กิจกรรมเกษตรแบบเจาะลึก หรือการบริการเฉพาะบุคคลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 รองลงมาคือหากแหล่งท่องเที่ยวเกษตรริ่นรมย์มีการพัฒนาให้ดีขึ้น พร้อมทั้งจะจ่ายในราคาที่สูงขึ้นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ต่อมาคือความประทับใจที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเกษตรริ่นรมย์ทำให้รู้สึกว่ “คุ้มค่าที่จะจ่ายแพงขึ้น” ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ท่านยินดีที่จะจ่ายเงินมากขึ้นเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตรริ่นรมย์ที่มีคุณภาพดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และมองว่ค่าบริการในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรริ่นรมย์นั้นคุ้มค่า แม้จะมีราคาสูงกว่าที่อื่นเล็กน้อยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67ตามลำดับ

3.ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

ผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่ จากการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของตัวแปรและลดจำนวนปัจจัยด้วยวิธีการทางสถิติ ทำให้มีปัจจัยที่ผ่านเกณฑ์ในการพิจารณาตามหลักของสถิติ กล่าวคือ 3 องค์ประกอบโดยผู้วิจัยจะเรียกว่ “สามมิติแห่งการท่องเที่ยวเกษตรริ่นรมย์ไทย” ประกอบด้ว

3.1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของการเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม สามารถสกัดตัวแปรได้ทั้งหมด 14 องค์ประกอบ และมีค่าความผันแปร (Initial Eigenvalues) มากกว่า 1 ทุกองค์ประกอบโดยกำหนดค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มากกว่า 0.6 ขึ้นไป สามารถอธิบายได้ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 “กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เข้าร่วมให้โอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมของชุมชน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.647 องค์ประกอบที่ 2 “ประทับใจกับการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการเกษตรที่ยั่งยืนและการอนุรักษ์ธรรมชาติ” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.626 องค์ประกอบที่ 3 “ได้ทราบเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของท้องถิ่น” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.650 องค์ประกอบที่ 4 “กิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้เข้าใจถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรรมและธรรมชาติ” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.721 องค์ประกอบที่ 5 “โอกาสเรียนรู้และสัมผัสกับวิธีการเกษตรแบบดั้งเดิมที่ยังคงดำเนินอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่น” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.711 องค์ประกอบที่ 6 “กิจกรรมเกี่ยวกับเกษตรกรรมทำให้สามารถเชื่อมโยงกับธรรมชาติในท้องถิ่นมากขึ้น” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.727 องค์ประกอบที่ 7 “การท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรมทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.725 องค์ประกอบที่ 8 “ประทับใจกับวิถีที่ชุมชนท้องถิ่นสื่อสารเกี่ยวกับประวัติศาสตร์

และวัฒนธรรมการเกษตร”มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.662 องค์ประกอบที่ 9 “การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรมทำให้ได้รับประสบการณ์ที่ยั่งยืนและมีความหมายทางจิตใจ”มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.617 องค์ประกอบที่ 10 “ผลิตเพลินกับการได้สัมผัสกับความสวยงามของธรรมชาติในพื้นที่เกษตรกรรม”มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.661 องค์ประกอบที่ 11 “กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เข้าร่วมมีองค์ประกอบทางศิลปะที่ทำให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวมีความพิเศษ”มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.637 องค์ประกอบที่ 12 “ได้รับประสบการณ์ที่มีความสุนทรีย์และผ่อนคลาย”มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.619 องค์ประกอบที่ 13 “ได้รับแรงบันดาลใจจากกิจกรรมในพื้นที่เกษตรกรรมที่มีการนำเสนอองค์ประกอบทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์”มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.603 และองค์ประกอบที่ 14 “ได้รับแรงบันดาลใจจากกิจกรรมในพื้นที่เกษตรกรรมที่มีการนำเสนอองค์ประกอบทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์”มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.663

3.2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของการบริหารจัดการแบบองค์รวม สามารถสกัดตัวแปรได้ทั้งหมด 12 องค์ประกอบ และมีค่าความผันแปร (Initial Eigenvalues) มากกว่า 1 ทุกองค์ประกอบโดยกำหนดค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มากกว่า 0.6 ขึ้นไป สามารถอธิบายได้ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 “การจัดการที่ใส่ใจทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและความต้องการของนักท่องเที่ยว” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.685 องค์ประกอบที่ 2 “การบริหารจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความเป็นมืออาชีพและโปร่งใสในทุกขั้นตอน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.685 องค์ประกอบที่ 3 “การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ช่วยสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.661 องค์ประกอบที่ 4 “ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.706 องค์ประกอบที่ 5 “สร้างโอกาสในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.692 องค์ประกอบที่ 6 “การท่องเที่ยวช่วยสร้างรายได้และสนับสนุนเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.666 องค์ประกอบที่ 7 “ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.659 องค์ประกอบที่ 8 “ผลประโยชน์ที่ได้จากการท่องเที่ยวช่วยเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.705 องค์ประกอบที่ 9 “ชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างจริงจังในด้านการศึกษาและการฝึกอบรม” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.743 องค์ประกอบที่ 10 “การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ทำให้ชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติของตนเอง” มีค่าน้ำหนัก

องค์ประกอบ 0.709 องค์ประกอบที่ 11 “ประสบการณ์ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.654 และ องค์ประกอบที่ 12 “ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่มีคุณค่าเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรม” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.601

3.3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม รวม สามารถสกัดตัวแปรได้ทั้งหมด 6 องค์ประกอบ และมีค่าความผันแปร (Initial Eigenvalues) มากกว่า 1 ทุกองค์ประกอบ โดยกำหนดค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มากกว่า 0.6 ขึ้นไป สามารถอธิบายได้ตั้งนี้้องค์ประกอบที่ 1 “แหล่งท่องเที่ยวนี้เพิ่มคุณค่าให้กับประสบการณ์การท่องเที่ยวของท่านอย่างมีความหมาย” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.691 องค์ประกอบที่ 2 “ได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.642 องค์ประกอบที่ 3 “เห็นคุณค่าของการเกษตรและการอนุรักษ์ธรรมชาติในรูปแบบใหม่” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.649 องค์ประกอบที่ 4 “มีการพัฒนาในลักษณะที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.689 องค์ประกอบที่ 5 “การได้สัมผัสกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมในทริปนี้ทำให้ท่านมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.697 และ องค์ประกอบที่ 6 “ชีวิตของท่านมีความหมายและคุณค่ามากยิ่งขึ้น” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.628

ทั้งนี้ กลุ่มที่ผ่านการจัดกลุ่มนี้มีค่าความเชื่อมั่นผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด โดยมีค่าระหว่าง 0.601 – 0.743

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง

องค์ประกอบหลักที่ 1 คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย (3 Dimensions of Agri-tainment Tourism in Thailand)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งขององค์ประกอบหลักการเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม พบว่า ดัชนีความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อยมิติการเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม เมื่อพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลักการปรับโมเดล โดยให้ความคลาดเคลื่อน มีความสัมพันธ์กัน พบว่าค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 128.33 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) มีค่าเท่ากับ 0.00 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2 / df) มีค่าเท่ากับ 1.94 ค่าดัชนีเปรียบเทียบ ความกลมกลืน (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.94 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.91 และค่าประมาณ ความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (RMSEA) มีค่า

เท่ากับ 0.05 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (Hair et al., 2010) แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งขององค์ประกอบหลักการบริหารจัดการแบบองค์รวม พบว่า ดัชนีความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อยการบริหารจัดการแบบองค์รวม เมื่อพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลักการปรับโมเดล โดยให้ความคลาดเคลื่อน มีความสัมพันธ์กัน พบว่าค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 88.08 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) มีค่าเท่ากับ 0.00 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.83 ค่าดัชนีเปรียบเทียบ ความกลมกลืน (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.92 และค่าประมาณ ความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.05 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.96 ซึ่งทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (Hair et al., 2010) แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อยการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม พบว่า ดัชนีความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับหนึ่งขององค์ประกอบหลักการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม เมื่อพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลักการปรับโมเดล โดยให้ความคลาดเคลื่อน มีความสัมพันธ์กัน พบว่าค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 12.96 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) มีค่าเท่ากับ 0.07 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.85 ค่าดัชนีเปรียบเทียบ ความกลมกลืน (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 และค่าประมาณ ความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.05 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ซึ่งทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (Hair et al., 2010) แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

องค์ประกอบหลักที่ 2 ความสันทัดทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience)

2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อยมีใจจดจ่อ พบว่า ดัชนีความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อย มีใจจดจ่อ เมื่อพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลักการปรับโมเดล โดยให้ความคลาดเคลื่อน มีความสัมพันธ์กัน พบว่าค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 0.25 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.22 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.12 ค่าดัชนี

วัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.00 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อยการลี้มเวลาชั่วคราว พบว่า ดัชนีความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อยการลี้มเวลาชั่วคราว เมื่อพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลักการปรับโมเดล โดยให้ความคลาดเคลื่อน มีความสัมพันธ์กัน พบว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 7.46 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.18 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.49 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.04 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อยการสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง พบว่า ดัชนีความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อย การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง เมื่อพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลักการปรับโมเดล โดยให้ความคลาดเคลื่อน มีความสัมพันธ์กัน พบว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 7.14 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.12 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.78 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.96 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.05 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

องค์ประกอบหลักที่ 3 ความภักดีในจุดหมายปลายทาง (Tourism Destination Loyalty)

3.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อยการท่องเทียวซ้ำ พบว่า ดัชนีความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อย การท่องเทียวซ้ำ เมื่อพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลักการปรับโมเดล โดยให้ความคลาดเคลื่อน มีความสัมพันธ์กัน พบว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 3.75 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.28 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.25 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.02 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อยการแนะนำและบอกต่อ พบว่า ดัชนีความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อย การแนะนำและบอกต่อ เมื่อพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลักการปรับโมเดล โดยให้ความคลาดเคลื่อน มีความสัมพันธ์กัน พบว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 8.94 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.06 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2.23 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.06 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อยการเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น ในตัวเอง พบว่า ดัชนีความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับหนึ่งขององค์ประกอบย่อย การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น เมื่อพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลักการปรับโมเดล โดยให้ความคลาดเคลื่อน มีความสัมพันธ์กัน พบว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 1.515 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value = 0.46 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.75 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการ

ประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.00 และดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ดังนั้นค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองขององค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม) 2) การบริหารจัดการแบบองค์รวม) 3) การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม 4) มีใจจดจ่อ 5) การใช้เวลาช่วงขณะ (6) การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง 7) การท่องเที่ยวซ้ำ 8) การแนะนำและบอกต่อ และ 9) การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น ผลการตรวจสอบพบว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 33.04 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value เท่ากับ 0.01 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.94 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.93 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.01 ดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้น ค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ้วรอย

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรตามสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบอิทธิพลเชิงสาเหตุของโมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ้วรอยในประเทศไทยที่ได้พัฒนาขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรริ้วรอยในประเทศไทย (หลังปรับโมเดล) ผลการตรวจสอบพบว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 23.10 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value เท่ากับ 0.15 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.35 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.03 ดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดังนั้น ค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีทั้ง 7 รายการ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงให้เห็นว่าโมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย มีตัวแปรแฝง 3 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม การบริหารจัดการแบบองค์รวม และการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม 2) ความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ มีใจจดจ่อ การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง และ การใช้เวลาช่วงขณะ และ 3) ความภักดีในจุดหมายปลายทาง มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ การท่องเที่ยวซ้ำ การแนะนำและบอกต่อ และการเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น สรุปได้ว่าแบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ในการวัด มีความเที่ยงตรง (Validity) ระดับการยอมรับทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย พบว่าค่า Standardized estimate, Standard error, และค่า Critical value (t) ของตัวแปร ที่อยู่ในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และค่า Standardized estimate มีค่า p ต่ำกว่า 0.000 การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์มีผลต่อความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว และความสั่นไหวทางการท่องเที่ยวมีผลต่อความภักดีในจุดหมายปลายทาง และการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ไม่มีผลต่อความภักดีในจุดหมายปลายทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากค่า p สูงกว่า 0.00 โดยมีค่าเท่ากับ 0.80 โมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย (ก่อนปรับโมเดล) ผลการทดสอบพบว่าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 707.93 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value เท่ากับ 0.00 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 24.41 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.80 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.74 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.48 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.28 ดัชนีวัดค่าความสัมพันธ์ (RFI) มีค่าเท่ากับ 0.74 ดังนั้น ค่าที่แสดงผลผ่านเกณฑ์ แสดงว่าโมเดลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย พบว่า ค่าที่ได้ดำเนินการปรับแก้ไขโมเดล (Adjust Model) มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่ยอมรับได้ พิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืน (Fit Index) ค่า $\chi^2 = 23.10$ $df = 17$, $p\text{-value} = 0.15$, $\chi^2/df = 1.35$, $GFI = 0.98$, $CFI = 0.99$, $RFI = 0.98$, $AGFI = 0.95$, $RMR = 0.10$, $RMSEA = 0.03$ โดยพบว่าผลการประมาณค่าหรือผลการวิเคราะห์เส้นทาง (Path

Analysis) ความสัมพันธ์ของตัวแปรแฝงในแบบจำลองสมการโครงสร้าง ดังนี้ สมมติฐานที่ 1 การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.95 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 สมมติฐานที่ 2 การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์มีอิทธิพลทางตรงต่อความภักดีในจุดหมายปลายทาง มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.04 ซึ่งอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 สมมติฐานที่ 3 ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว มีอิทธิพลทางตรงต่อความภักดีในจุดหมายปลายทาง ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.86 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 และสมมติฐานที่ 4 ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยวมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์และความภักดีในจุดหมายปลายทาง ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.81 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001

จากการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment) มีอิทธิพลโดยตรงอย่างมีนัยสำคัญต่อ ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว (Flow) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมเชิงเกษตรสามารถกระตุ้นให้เกิดภาวะการมีส่วนร่วมและความเต็มใจในประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวได้อย่างชัดเจนขณะเดียวกัน ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว (Flow) ยังมีอิทธิพลโดยตรงต่อ ความภักดีต่อจุดหมายปลายทาง (Loyalty) อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งยืนยันถึงบทบาทสำคัญของประสบการณ์เชิงจิตวิทยาในกระบวนการสร้างความผูกพันและความตั้งใจกลับมาใช้บริการอีกครั้งของนักท่องเที่ยวในทางกลับกัน การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ไม่มีอิทธิพลโดยตรงอย่างมีนัยสำคัญต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทาง ซึ่งสะท้อนว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเพียงอย่างเดียวอาจยังไม่เพียงพอในการสร้างความจงรักภักดีหรือความผูกพันในระยะยาวอย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์พบว่า การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ (Agri-tainment) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อ Loyalty ผ่าน ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว (Flow) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ความสิ้นไหลทางการท่องเที่ยว (Flow) ทำหน้าที่เป็นตัวแปรส่งผ่าน (mediator) ที่สำคัญในกระบวนการเชื่อมโยงประสบการณ์การท่องเที่ยวกับความภักดีของนักท่องเที่ยวโดยสรุป ผลการศึกษานี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการออกแบบกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ให้สามารถสร้างภาวะสิ้นไหลทางการท่องเที่ยวหรือประสบการณ์ที่เต็มใจ เพื่อเสริมสร้างความภักดีในระยะยาวต่อแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ 2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจการ

ยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ 3) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ และ 4) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์มีรายละเอียดดังนี้ การศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวรีนอร์มย์ในประเทศไทยเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการเรียนรู้วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่นกำลังได้รับความนิยม โดยเฉพาะในจังหวัดเมืองรอง เช่น เชียงราย น่าน นครพนม และชุมพร ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวต้องการสัมผัสธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น ช่วยกระจายรายได้และลดความเหลื่อมล้ำ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจองออนไลน์และประชาสัมพันธ์ผ่านโซเชียลมีเดียเพิ่มโอกาสเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเกษตร การท่องเที่ยวเกษตรช่วยตอบสนองความต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ นักท่องเที่ยวกำลังให้ความสนใจกับทรัพยากรธรรมชาติทางวัฒนธรรมที่เป็นนามธรรม (Intangible Cultural Resources) มากขึ้น เช่น วิถีชีวิต บรรยายภาค งานหัตถกรรม และศิลปะ โดยเฉพาะวิถีชีวิตของผู้คน มากกว่าความหรูหรา นอกจากนี้ รูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ยังเน้นการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการมากกว่าการเยี่ยมชมแบบทาง ๆ เหมือนในอดีต (Wisudthiluk et al., 2013; Bubpaphan, 2021) และยังสอดคล้องกับ Phuthong (2020) กล่าวว่า ในปัจจุบันมีการทำธุรกิจในโลกออนไลน์ได้มีการปรับใช้เอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือเพื่อให้ทันโลกที่กำลังเข้าสู่ยุคดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอีกด้วย ทั้งนี้องค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ในประเทศไทย มีทั้งหมด 3 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 การเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agriculture) พบว่า คุณลักษณะนี้เป็นรากฐานสำคัญของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ไทยที่ผสมผสานระหว่างการเกษตรเชิงนิเวศและมิติทางวัฒนธรรม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับ Liu et al. (2024) ได้ทำการศึกษาการจัดการเชิงนิเวศวัฒนธรรมจากอัตลักษณ์วัฒนธรรมทะเลทรายซาฮาราโอไฮโอ และได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมไว้ว่า เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ช่วยให้ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์กับองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ธรรมชาติ สัตว์ มนุษย์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต ผ่านความสัมพันธ์ระหว่าง 3 สิ่ง ได้แก่สภาพแวดล้อมระบบนิเวศ และสภาพแวดล้อมทางสังคมและผู้คน ดังนั้นการนำเสนอวิถีเกษตรภูมิปัญญาไม่เพียงแต่ช่วยรักษาและสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังสร้างความรู้สึกรักผูกพันและความภาคภูมิใจใน

วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น และยังคงคล้องกับ Srathonghak (2022) พบว่า การนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นกิจกรรมที่ชุมชนได้ขยายจากฐานงานเดิม โดยรวมถึงการประมวลข้อมูล การรวบรวมและเรียบเรียง เพื่อผลิตสื่อในรูปแบบต่างๆที่มุ่งหมายเพื่อเผยแพร่หรือกระจายความรู้ให้กับสาธารณะ เพื่อให้เกิดความภูมิใจและผูกพันกับท้องถิ่นของตัวเอง

2.2 การบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management) พบว่า คุณลักษณะนี้อธิบายแนวทางการบริหารจัดการแบบองค์รวม โดยคำนึงถึงมิติต่าง ๆ อย่างสมดุล รวมถึง 1) การจัดการความสมดุลระหว่างการเกษตรและการท่องเที่ยว (Agro-tourism Balance Management) การบริหารจัดการที่รักษาสมดุลระหว่างการผลิตทางการเกษตรและการให้บริการการท่องเที่ยว โดยไม่ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งส่งผลกระทบต่ออีกฝ่าย ซึ่งสอดคล้องกับแก่นแท้ของความสมดุลนี้อยู่ที่การทำให้นั่นใจว่าไม่มีภาคส่วนใดที่บ่อนทำลายภาคส่วนอื่น เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์ร่วมกันซึ่งเสริมสร้างความเป็นอยู่ที่ดีโดยรวมของชุมชนชนบทและสิ่งแวดล้อม (Grillini et al., 2024) 2) การจัดการคุณภาพและมาตรฐาน (Quality and Standard Management) การกำหนดและรักษามาตรฐานคุณภาพทั้งในด้านผลผลิตทางการเกษตรและการให้บริการการท่องเที่ยว ซึ่งหมายถึงการนำมาตราการควบคุมคุณภาพอันเข้มงวดมาใช้ตลอดห่วงโซ่อุปทานทางการเกษตร ตั้งแต่การเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยว ไปจนถึงการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์ตรงตามความคาดหวังของนักท่องเที่ยว (Sriyadi et al., 2021) 3) การจัดการความรู้และนวัตกรรม (Knowledge and Innovation Management) การรวบรวม จัดเก็บ และถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเกษตรและการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาวัตกรรมการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าและประสิทธิภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้และการทดลองอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมให้เกษตรกรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวนำเอาแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดมาใช้ ยอมรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ ที่ตอบสนองความต้องการและความชอบที่เปลี่ยนแปลงไปของตลาด (Gielen et al., 2003) และ 4) การจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Management) การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรสำหรับคนรุ่นต่อไปซึ่งรวมถึงการปรับปรุงการใช้น้ำให้เหมาะสม ลดการพังทลายของดิน ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ และลดปริมาณการปล่อยคาร์บอน ในขณะเดียวกันก็เพิ่มความสวยงามให้กับภูมิทัศน์และรักษาไว้ซึ่งสอดคล้องกับ p et al. (2022) พบว่า มรดกทางวัฒนธรรมการเพิ่มประสิทธิภาพเส้นทางการท่องเที่ยวสามารถลดการสูญเสียและสนับสนุนมาตรการการเว้นระยะห่าง

ทางสังคมเพื่อควบคุมโรค ขณะเดียวกันก็สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในเรื่องของสถานที่ท่องเที่ยว เวลา และงบประมาณได้อีกด้วย

2.3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value and Value-Added Creation) พบว่ากระบวนการสร้างคุณค่าและเพิ่มมูลค่าให้กับการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ดังนี้ การแปรรูปผลิตภัณฑ์และบริการ (Product and Service Transformation) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการทางการเกษตรใหม่ ๆ เช่น อาหารแปรรูป เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์สปา หรือหลักสูตรฝึกอบรมเฉพาะทาง ช่วยเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายให้กับการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ (Tew & Barbieri, 2012; Andéhn & L'Espoir Decosta, 2021) การสร้างแบรนด์และอัตลักษณ์ (Branding and Identity Creation) การพัฒนาแบรนด์และอัตลักษณ์ที่โดดเด่นเฉพาะตัว เพื่อสะท้อนเรื่องราวและคุณค่าของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ในพื้นที่นั้น ๆ เป็นกลยุทธ์สำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยว (Sawagvudcharee, 2024; Andéhn & L'Espoir Decosta, 2021) การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy Integration) การนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้กับการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ (Zhang et al., 2022; Li, 2023) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่า (Technology and Innovation for Value Creation) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ช่วยสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ ทางการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (Gyamfi et al., 2024; Turcu & Turcu, 2017)

2) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์

ความกลมกลืนของแบบจำลองโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ของประเทศไทย เป็นผลลัพธ์ของกระบวนการจากการเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรมเป็นรากฐานสำคัญของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ไทยที่ผสมผสานระหว่างการเกษตรเชิงนิเวศและมิติทางวัฒนธรรมผ่านการนำเสนอวิถีเกษตรภูมิปัญญา รักษาและสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างความรู้สึกรักผูกพันและความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์มีอิทธิพลสำคัญต่อทั้งความถี่ในการท่องเที่ยวและความภักดีต่อจุดหมายปลายทาง โดยเฉพาะความถี่ในการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทางมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับโมเดลด้านเกษตรศูนย์ใน Nuasilko Park (2025) พบว่าประสบการณ์ท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เชิงบวกโดยตรงกับความพึงพอใจและผ่านความพึงพอใจเป็นตัวกลางไปยัง ความตั้งใจกลับมาเยือน (revisit intention) ซึ่งต่อยอดแนวคิดเดียวกับ

Csikszentmihalyi (1990) กล่าวว่า ทฤษฎีความลื่นไหลทางการท่องเที่ยวใช้เพื่ออธิบายประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ลื่นไหลโดยให้ผลถึงความพึงพอใจและความตั้งใจกลับมาเยือนสูง ประสบการณ์ที่ลื่นไหลจะนำไปสู่ความภักดีอย่างมีนัยสำคัญ สามารถสรุปได้ว่า การสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่น่ารื่นรมย์มีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์ในประเทศไทย

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์มีผลโดยตรงและอย่างมีนัยสำคัญต่อประสบการณ์ความลื่นไหลทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายและดื่มด่ำช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมและความสนใจของนักท่องเที่ยว (Hassan et al., 2020; Kim & Thapa, 2018) นอกจากนี้ความลื่นไหลที่เกิดขึ้นยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความภักดีของนักท่องเที่ยวต่อจุดหมายปลายทาง (Chen & Rahman, 2018; Li et al., 2022) ซึ่งตรงกับผลวิจัยที่พบว่าประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและมีการมีส่วนร่วมสูงทำให้เกิดความผูกพันทางจิตใจที่แข็งแกร่งกับสถานที่ท่องเที่ยว (Csikszentmihalyi, 1990; Park et al., 2019) อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์ไม่มีผลโดยตรงต่อความภักดีอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนว่าประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมเกษตรอย่างเดียวอาจยังไม่เพียงพอที่จะสร้างความผูกพันระยะยาวโดยตรง (Zhang et al., 2021) แต่ผลทางอ้อมผ่านความลื่นไหลแสดงให้เห็นว่าการทำให้นักท่องเที่ยวดื่มด่ำกับประสบการณ์มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความภักดี (Sun et al., 2019) ดังนั้น การออกแบบกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรเน้นการสร้างสภาวะ ความลื่นไหลทางการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มคุณค่าและการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

ในยุคที่การพัฒนาเกษตรกรรมไม่ได้หยุดอยู่เพียงการผลิตเพื่อการบริโภคหรือจำหน่าย แต่กลับก้าวข้ามไปสู่การสร้างประสบการณ์ให้กับผู้คน แนวคิดการท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์จึงได้ถูกหยิบยกขึ้นมาพัฒนาและต่อยอด เพื่อเชื่อมโยงภาคเกษตรกับมิติทางวัฒนธรรม สังคม และจิตใจ โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างคุณค่าร่วมและความสุขอย่างยั่งยืนมากกว่าการเป็นเพียง "แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร" ตามแนวทางดั้งเดิม การท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์เป็นมากกว่าเกษตรท่องเที่ยวแนวคิดเกษตรรื่นรมย์เน้นการสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายและคุณค่าทางอารมณ์ ซึ่งผู้เยี่ยมชมไม่ได้เพียงรับรู้กระบวนการผลิตทางเกษตร แต่ได้มีส่วนร่วมในวิถีชีวิตของชุมชนเจ้าของพื้นที่ ทั้งในแง่ของการเรียนรู้ การสัมผัสวิถีวัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตที่มีจังหวะช้าลง สอดคล้องกับธรรมชาติ ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่ยากจะหาได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทั่วไปการได้สัมผัสกับความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชุมชนผ่านกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เช่น การทำงานร่วมกับชาวบ้านในแปลงนาสีเขียว การเข้าร่วมประเพณีท้องถิ่น หรือการลิ้มรสอาหารพื้นบ้านที่ปรุงจากวัตถุดิบสดใหม่ ซึ่งแต่ละกิจกรรมล้วนช่วยสร้างความประทับใจและความเชื่อมโยงที่ลึกซึ้ง นอกจากนี้ การท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์ยังส่งเสริมให้ผู้

เยี่ยมชมนได้เข้าใจถึงความท้าทายและความพยายามของชุมชนในการรักษาวัฒนธรรมและวิถีชีวิตดั้งเดิม การสร้างสรรค์ประสบการณ์ที่มีคุณค่าเช่นนี้ไม่เพียงแต่ช่วยสร้างความสุขให้กับผู้เข้าร่วม แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความยั่งยืนให้กับชุมชน โดยการสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่นผ่านการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น การเชื่อมโยงเกษตรวัฒนธรรม และความรื่นรมย์อย่างองค์รวม การท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์มีลักษณะเฉพาะที่โดดเด่น คือ การผสมผสานองค์ความรู้และวิถีเกษตรเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น ประเพณี อาหาร วิถีชีวิต และภูมิปัญญา โดยไม่แยกออกเป็นส่วน ๆ แต่หลอมรวมกันเป็น “ประสบการณ์องค์รวม” ที่ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมรู้สึกเชื่อมโยงอย่างมีความหมาย ส่งผลให้เกิดความสุข ความพึงพอใจ และความเข้าใจในคุณค่าของชุมชนอย่างลึกซึ้ง จากแหล่งผลิตสู่แหล่งประสบการณ์ การออกแบบและวัดผลความถี่ไหลของประสบการณ์การเปลี่ยนผ่านจากแหล่งผลิตไปสู่แหล่งประสบการณ์จำเป็นต้องอาศัยการออกแบบกิจกรรมอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยเน้นที่การสร้างความถี่ไหลของประสบการณ์ (experience flow) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เข้าร่วมรู้สึกมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ไร้รอยต่อ และได้รับคุณค่าตั้งแต่ต้นจนจบ ประสบการณ์ยิ่งไปกว่านั้น ความถี่ไหลของประสบการณ์นี้สามารถออกแบบให้วัดผลได้ผ่านปัจจัยต่าง ๆ เช่น ระดับความพึงพอใจ ความรู้สึกผูกพันทางอารมณ์ และที่สำคัญคือความภักดี(loyalty) ต่อชุมชนหรือพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งมีแนวโน้มจะส่งผลให้เกิดการกลับมาใช้บริการซ้ำ การบอกต่อ และการมีส่วนร่วมในรูปแบบอื่น ๆ ในระยะยาว

สามารถกล่าวโดยสรุปการท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์จึงไม่ใช่เพียงแนวทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในรูปแบบใหม่ แต่เป็นกรอบแนวคิดเชิงวัฒนธรรมและสังคมที่สร้าง “ประสบการณ์มีความหมาย” โดยเชื่อมโยงเกษตร วัฒนธรรม และความสุขเข้าด้วยกันอย่างมีคุณค่า ซึ่งหากได้รับการออกแบบและจัดการอย่างเป็นระบบ ก็สามารถวัดผลและพัฒนาได้อย่างยั่งยืน และนำไปสู่การสร้างเศรษฐกิจชุมชนและความสัมพันธ์ระหว่างคนกับพื้นที่ในเชิงลึก

6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์ ประกอบด้วย 3 มงค์ประกอบ เรียกว่า “คุณลักษณะการท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์ไทย” ได้แก่ มิติการเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม มิติการบริหารจัดการแบบองค์รวม และมิติการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

6.3.1 ข้อเสนอแนะทางทฤษฎี (Theoretical Implication)

1. พัฒนาแนวคิดการท่องเที่ยวเกษตรรื่นรมย์ให้เป็นกรอบแนวคิดใหม่ (Conceptual Framework) จากการบูรณาการทั้ง 3 มิติ ควรเสนอเป็นกรอบทฤษฎีใหม่ที่สะท้อนความสัมพันธ์ระหว่าง “สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจฐานราก” เสริมสร้างให้ทฤษฎีการท่องเที่ยวอย่าง

ยั่งยืนเพื่อให้มีความสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตท้องถิ่น การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจฐานรากจะช่วยสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรที่มีอยู่ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์จะเป็นเครื่องมือในการสร้างการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ แก่ผู้มาเยือน โดยกระตุ้นให้เกิดความรักและห่วงใยในทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น นอกจากนี้ ควรมีการประเมินผลกระทบในทุกด้านเพื่อให้การพัฒนามีความยั่งยืนในระยะยาว

2. สนับสนุนทฤษฎีการบริหารจัดการชุมชนแบบองค์รวม มิติการบริหารจัดการแบบองค์รวมสอดคล้องกับแนวคิด “Community-based Tourism: CBT” และ “Stakeholder Engagement Theory” ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนแบบจตุรภาคี ประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ชุมชน และนักท่องเที่ยวการจัดการชุมชนในรูปแบบนี้มุ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พร้อมส่งเสริมการสื่อสารที่เปิดกว้างและโปร่งใส การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจากภาคส่วนต่างๆ จะช่วยให้การพัฒนาสอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของชุมชนท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังสามารถลดความขัดแย้งและเพิ่มความเข้าใจระหว่างกลุ่มต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำแนวคิด CBT และทฤษฎีการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาใช้ จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยมีองค์ประกอบสำคัญคือการสร้างความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งจะกระตุ้นให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีค่าในพื้นที่ของตนเอง

3. เพิ่มพูนองค์ความรู้ในด้านการสร้างคุณค่าผ่านประสบการณ์ (Value Co-Creation) การสร้างมูลค่าเพิ่มและคุณค่าร่วม สะท้อนผ่านแนวคิดทางการตลาดสมัยใหม่ (Service-Dominant Logic) ที่มองว่าประสบการณ์คือผลิตภัณฑ์หลักของการท่องเที่ยว โดยไม่ใช่แค่สินค้าหรือกิจกรรมเพียงอย่างเดียวการสร้างคุณค่าผ่านประสบการณ์นี้มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ให้บริการและผู้บริโภคการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้บริการและลูกค้าจะช่วยเสริมสร้างความภักดีและความพึงพอใจในระยะยาว นอกจากนี้ การนำเสนอประสบการณ์ที่หลากหลายและเป็นเอกลักษณ์ยังสามารถสร้างความแตกต่างให้กับธุรกิจการท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าให้กับชุมชนท้องถิ่น ในกระบวนการสร้างคุณค่า ผู้ให้บริการควรเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคมีส่วนร่วมในการออกแบบและพัฒนาประสบการณ์การท่องเที่ยว ดังนี้ การร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม การเรียนรู้วิถีชีวิตท้องถิ่น และการทำงานร่วมกับชุมชนในกิจกรรมต่างๆ โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ

การสื่อสารอย่างต่อเนื่องระหว่างผู้ให้บริการและผู้บริโภคจะช่วยให้สามารถปรับปรุงประสบการณ์ให้ตรงกับความต้องการและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป ด้วยการสร้างคุณค่าร่วมและมูลค่าเพิ่มผ่านประสบการณ์ จะช่วยส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีความยั่งยืนและสร้างผลกระทบเชิงบวกทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (Policy Recommendations)

1. ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรเชิงนิเวศควบคู่กับวัฒนธรรมท้องถิ่นภาครัฐควรกำหนดมาตรฐาน “พื้นที่เกษตรริมนรมย์” ที่เน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการแสดงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ควบคู่กับการส่งเสริมความรู้ด้านเกษตรยั่งยืน เช่น ออร์แกนิก และปลอดภัย เพื่อให้ผู้ประกอบการและเกษตรกรมีความเข้าใจที่ถูกต้องและได้รับเครื่องมือในการปรับปรุงการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ควรจัดกิจกรรมฝึกอบรมและเวิร์คช็อปที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตของชุมชนกับการเกษตรริมนรมย์ เพื่อสร้างความรู้และทักษะที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง นอกจากนี้ การสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนให้การเกษตรเชิงนิเวศในระยะยาว

2. สนับสนุนกลไกความร่วมมือในระดับตำบล/หมู่บ้านจัดตั้ง “คณะกรรมการการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์ระดับชุมชน” เพื่อให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบชัดเจนด้านแผนแม่บท การตลาด การประเมินผล และการดูแลทรัพยากรเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ควรจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ยังควรมีความร่วมมือกับเทศบาล องค์กรพัฒนาเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนอย่างครบถ้วนทั้งในด้านทรัพยากรมนุษย์และงบประมาณ การสร้างระบบติดตามและประเมินผลที่โปร่งใสและมีส่วนร่วมจะช่วยให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรริมนรมย์เป็นไปอย่างยั่งยืนและตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง

3. ให้การสนับสนุนด้านนวัตกรรมมูลค่าเพิ่มของการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์ เช่น การพัฒนาแพลตฟอร์มการจองฟาร์มสเตย์ การทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สำหรับวางแผนเส้นทางการท่องเที่ยวเกษตรริมนรมย์ รวมถึงการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแบบผลิตภัณฑ์เชิงประสบการณ์ (experiential product) ที่สร้างความแตกต่าง เพิ่มมูลค่าทางจิตใจ กระตุ้นความภักดีต่อจุดหมายทางการท่องเที่ยว และสร้างความทรงจำที่แชร์ได้ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาเป็นบทบาทสำคัญในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่ม

ประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลและการตลาด แต่ยังเป็นช่องทางในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชน

4. พัฒนาความรู้และทักษะของผู้ประกอบการในท้องถิ่น เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดอบรมและเวิร์กช็อปที่เน้นการใช้งานจริง รวมถึงการสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและประสบการณ์ในการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรรีนอร์มย์

6.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาหาของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเชิงเกษตรรีนอร์มย์ในบริบทของประเทศไทย ที่แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรรีนอร์มย์ และมีอิทธิพลต่อความลื่นไหลทางการท่องเที่ยว และความภักดีต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว เป็นการศึกษาในลักษณะองค์รวมทั้งประเทศไทย จากข้อค้นพบทำให้เห็นแนวทางในการศึกษาครั้งต่อไป จำนวน 3 แนวทาง ดังนี้

1. การศึกษาความแตกต่างของคุณลักษณะการท่องเที่ยวเชิงเกษตรรีนอร์มย์ตามบริบทภูมิภาคการท่องเที่ยวเชิงเกษตรรีนอร์มย์ในประเทศไทยมีความหลากหลายตามบริบททางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต และรูปแบบการเกษตรที่แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของแต่ละภูมิภาค เช่น ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ จะช่วยให้เราเข้าใจถึงคุณลักษณะที่มีผลต่อประสบการณ์และความภักดีต่อจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น การเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ พฤติกรรมความภักดีต่อจุดหมายปลายทางในแต่ละภูมิภาค เพื่อให้สามารถออกแบบแนวทางการส่งเสริมการตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพการวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรรีนอร์มย์ในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยจะช่วยให้ทราบถึงความต้องการที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว แต่ยังเป็นการสร้างโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อความสนใจเฉพาะกลุ่ม ในภาคกลาง การท่องเที่ยวเชิงเกษตรอาจเน้นไปที่การเรียนรู้วิถีชีวิตชาวนาและการปลูกข้าว ในขณะที่ภาคเหนือสามารถนำเสนอประสบการณ์การเก็บเกี่ยวผลไม้เมืองหนาวและการทำชาเขียว ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีศักยภาพในการนำเสนอการปลูกผักและสมุนไพรพื้นเมือง และภาคใต้สามารถเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับการทำสวนยางพาราและสวนปาล์ม การออกแบบกลยุทธ์

การตลาดที่เน้นความแตกต่างเหล่านี้ จะช่วยสร้างความประทับใจและความภักดีในระยะยาวให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งจะนำไปสู่การกลับมาเยือนซ้ำและการแนะนำต่อไปยังกลุ่มผู้สนใจอื่น ๆ ด้วย

2. การศึกษาบทบาทของประสบการณ์เชิงสัมผัส (Experiential Factors) ในการสร้างความผูกพันทางอารมณ์กับแหล่งท่องเที่ยวคุณลักษณะของการท่องเที่ยวจะมีอิทธิพลต่อความภักดีต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว แต่ในเชิงพฤติกรรมผู้บริโภคประสบการณ์ที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่สร้างความผูกพันทางอารมณ์และความทรงจำเชิงบวก ทั้งนี้ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เชิงสัมผัส เช่น ความสนุก ความประทับใจ ความรู้สึกมีส่วนร่วม กับระดับความภักดีของนักท่องเที่ยวช่วยให้ผู้ประกอบการและนักพัฒนาการท่องเที่ยวออกแบบกิจกรรมและประสบการณ์ที่ตรงกับความต้องการและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมท้องถิ่นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมในพื้นที่ยังสามารถช่วยสร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความภักดีต่อจุดหมายปลายทางในระยะยาว การสร้างสรรค์ประสบการณ์ที่มีคุณค่าและน่าจดจำยังช่วยกระตุ้นให้เกิดการบอกต่อและการกลับมาเยือนซ้ำ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภูมิภาคนั้น ๆ

3. การศึกษากลยุทธ์การสื่อสารการตลาดเพื่อส่งเสริมความภักดีต่อการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์จะมีผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยว แต่การสื่อสารถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างการรับรู้ ความสนใจ และการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ควรเน้นวิเคราะห์กลยุทธ์การสื่อสาร เช่น การเล่าเรื่อง (storytelling) การใช้ผู้มีอิทธิพลทางสังคม (influencer marketing), การประชาสัมพันธ์ผ่านโซเชียลมีเดีย และการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี และกระตุ้นให้เกิดการเดินทางซ้ำ เพื่อวิเคราะห์วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความผูกพันและความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อศึกษาพฤติกรรม การตอบสนองต่อสื่อการตลาดของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย และประเมินผลกระทบของสื่อที่แตกต่างกันต่อการตัดสินใจเดินทางและกลับมาเที่ยวซ้ำนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการออกแบบแผนการตลาดเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์และสร้างฐานนักท่องเที่ยวที่มั่นคง

รายการอ้างอิง

- Adam, K. L. (2004). Entertainment farming and agri-tourism. The National Center for Appropriate Technology (NCAT), Arkansas, USA.
- Akhmadi, H., & Yekti, A. (2021). Impact of Agrotourism development on increasing value added of agricultural products and Farmers' income levels (a study in Karangtengah, Bantul, Yogyakarta). In E3S web of conferences (Vol. 232, p. 02013). EDP Sciences.
- Andéhn, M., & L'Espoir Decosta, J. N. P. (2021). Authenticity and product geography in the making of the agritourism destination. *Tourism Geographies*, 23(3), 467–486.
- Arnstein, S. R. (1969). A ladder of citizen participation. *Journal of the American Institute of planners*, 35(4), 216-224.
- Baloglu, S. (2001). An investigation of a loyalty typology and the multidestination loyalty of international travelers. *Tourism Analysis*, 6(1), 41-52.
- Barbieri, C. (2013). Assessing the sustainability of agritourism in the US: A comparison between agritourism and other farm entrepreneurial ventures. *Journal of Sustainable Tourism*, 21(2), 252–270.
- Barbieri, C., & Mahoney, E. (2009). Why is diversification an attractive farm adjustment strategy? Insights from Texas farmers and ranchers. *Journal of Rural Studies*, 25(1), 58–66.
- Barbieri, C., & Mshenga, P. M. (2008). The role of the firm and owner characteristics on the performance of agritourism farms. *Sociologia Ruralis*, 48(2), 166–183.
- Bates, S., & Ferri, A. J. (2010). What's entertainment? Notes toward a definition. *Studies in Popular Culture*, 33(1), 1-20.
- Bigne, J. E., Sanchez, M. I., & Sanchez, J. (2001). Tourism image, evaluation variables and after purchase behaviour: inter-relationship. *Tourism management*, 22(6), 607-616.

- Bigné, J. E., Sánchez, M. I., & Sanz, S. (2014). Destination image and tourist loyalty: A meta-analysis. *Tourism Management*, 40, 213–223.
<https://doi.org/10.1016/j.tourman.2013.06.006>.
- Bisson, C., & Luckner, J. (1996). Fun in learning: The pedagogical role of fun in adventure education. *Journal of Experiential Education*, 19(2), 108-112.
- Bland, J. M., & Altman, D. G. (1997). Statistics notes: Cronbach's alpha. *BMJ*, 314.
- Bollen, K. A. (1989). *Structural equations with latent variables* (Vol. 210). John Wiley & Sons.
- Brown, T. A. (2015). *Confirmatory factor analysis for applied research*. Guilford publications.
- Bryne, B. (2005). Factor analytic models: Viewing structure of an assessment instrument from three different perspectives. *Journal of Personality Assessment*, 85(1), 17-32.
- Buaraphan, K. (2011). *Qualitative research is not as difficult as you think* (5th ed.). Nakhon Pathom: Institute for Innovative Learning. [in Thai].
- Campos, A. C., Mendes, J., do Valle, P. O., & Scott, N. (2023). Networks and sustainable tourism: A community integration model. *Sustainability*, 15(7), 5856.
- Chambers, R. (1997). *Whose reality counts? Putting the first last*. Intermediate Technology Publications.
- Che, D., Veeck, A., & Veeck, G. (2005). Sustaining production and strengthening the agritourism product: Linkages among Michigan agritourism destinations. *Geographical Review*, 95(3), 380–395.
- Chen, C.-F., & Tsai, M.-H. (2008). Perceived value, satisfaction, and loyalty of TV travel product shopping: Involvement as a moderator. *Tourism management*, 29(6), 1166-1171.
- Chen, J. S., & Rahman, I. (2018). Cultural tourism: An analysis of engagement, cultural identity and loyalty. *Tourism Management Perspectives*, 26, 153–163.
<https://doi.org/10.1016/j.tmp.2017.11.017>.

- Chi, C. G.-Q., & Qu, H. (2008). Examining the structural relationships of destination image, tourist satisfaction and destination loyalty: An integrated approach. *Tourism management*, 29(4), 624-636.
- Choi, S. L., Goh, C. F., Adam, M. B. H., & Tan, O. K. (2016). Transformational leadership, empowerment, and job satisfaction: the mediating role of employee empowerment. *Human resources for health*, 14, 1-14.
- Classen, C., Howes, D., & Synnott, A. (2002). *Aroma: The cultural history of smell*. Routledge.
- Cohen, J. M., & Uphoff, N. T. (1977). Rural development participation: concepts and measures for project design, implementation and evaluation. Retrieved June 10, 2024 from <https://www.cabidigitalibrary.org/doi/full/10.5555/19781842383>.
- Cronbach, L. J. (1984). A research worker's treasure chest. *Multivariate behavioral research*, 19(2-3), 223-240.
- Csikszentmihalyi, M. (2020). *Finding flow: The psychology of engagement with everyday life*. Hachette UK.
- Csikszentmihalyi, M. (1990). *Flow: The psychology of optimal experience*. Harper & Row.
- Csikszentmihalyi, M. (1990). *The domain of creativity*. Sage.
- Csikszentmihalyi, M., & Larson, R. (2014). *Flow and the foundations of positive psychology* (Vol. 10). Springer.
- Davar, C. (2010). *Experiential Tourism and the Cyprus Hotel Experience: A Canadian Perspective, with Suggestions, Ideas, and Opportunities*. Retrieved August 10, 2024 from <http://cyhma.com/images/userfiles/file/pasydixe.pdf>.
- Dickman, S. (1997). *Tourism: An introductory text*. Sydney: Hodder Education.
- Feld, S., & Basso, K. H. (1996). *Senses of place*. James Currey Publishers.
- Figueiredo, E., & Couto, G. (2022). Sense of place and place attachment in tourism: The role of local food and terroir destinations. *Journal of Regional Development*. https://www.researchgate.net/publication/350737861_Sense_of_Place_and_Place_Attachment_in_Tourism.

- Flanigan, S., Blackstock, K., & Hunter, C. (2015). Agritourism from the perspective of providers and visitors: A typology-based study. *Tourism Management*, 50, 106–115.
- Flora, C. B., & Flora, J. L. (2008). *Rural communities: Legacy and change* (3rd ed.). Westview Press.
- Fornell, C., & Larcker, D. F. (1981). *Structural equation models with unobservable variables and measurement error: Algebra and statistics*. CA: Sage.
- Glasser, W. (1991). The quality school. *NASSP Bulletin*, 75(537), 132-134.
- Gohori, O., & van der Merwe, P. (2024). Equitable Benefit Sharing in Community-Based Tourism. *Tourism and Hospitality*, 6(1), 29.
- Goldsmith, R. E., & Emmert, J. (1991). Measuring product category involvement: A multitrait-multimethod study. *Journal of Business Research*.
- Grillini, F., de Ferri, L., Pantos, G. A., George, S., & Veseth, M. (2024). Reflectance imaging spectroscopy for the study of archaeological pre-Columbian textiles. *Microchemical Journal*, 200, 110168.
- Gyamfi, E. K., ElSayed, Z., Kropczynski, J., Yakubu, M. A., & Elsayed, N. (2024). Agricultural 4.0 leveraging on technological solutions: Study for smart farming sector. *arXiv*.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis* (7 ed.). Prentice Hall.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2010). *Multivariate data analysis*. New Jersey, 5(3), 207-219.
- Hair, J. J. F., Black, W. C., & Babin, B. J. (2010). *Multivariate data analysis: A Global perspective*. Pearson Education.
- Hair, J., Black, W., Babin, B., Anderson, R., & Tatham, R. (2019). *Multivariate data analysis*. Cengage learning. Hampshire, United Kingdom, 633.
- Harris-Smith, R., & Palmer, N. (2022). Capacity building for sustainable tourism in rural communities. *Tourism and Hospitality*, 6(1), 10–20.

- Hassan, M., Nadeem, S., & Sharif, A. (2020). Impact of immersive experiences on tourist engagement and loyalty in rural tourism. *Journal of Sustainable Tourism*, 28(6), 789–807. <https://doi.org/10.1080/09669582.2019.1656157>.
- Hoffman, D. L., & Novak, T. P. (1996). Marketing in hypermedia computer-mediated environments: Conceptual foundations. *Journal of marketing*, 60(3), 50-68.
- Holbrook, M. B., & Hirschman, E. C. (1982). The experiential aspects of consumption: Consumer fantasies, feelings, and fun. *Journal of consumer research*, 9(2), 132-140.
- Hu, L. t., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural equation modeling: a multidisciplinary journal*, 6(1), 1-55.
- Jennings, G. (2006). Perspectives on quality tourism experiences: an introduction. In *Quality tourism experiences* (pp. 1-21). Routledge.
- Jiang Shan, J. S., Scott, N., Tao Li, T. L., & Ding PeiYi, D. P. (2019). Chinese tourists' motivation and their relationship to cultural values. *Anatolia*, 30(1), 90-102.
- Karwacki, J. (2011). Haven't been there, done that: How Experiential Tourism is Transforming the Travel Experience Caribbean Sustainable Tourism Conference 2011.
- Khan, A. H. (1981). *Rural development in Bangladesh: The Comilla model and beyond*. Asian Institute of Technology.
- Kim, J., & Thapa, B. (2018). Community participation and sustainable tourism development in rural areas: The role of experience and engagement. *Journal of Hospitality and Tourism Research*, 42(5), 753–777. <https://doi.org/10.1177/1096348016642501>.
- Kline, R. B. (2023). *Principles and practice of structural equation modeling*. Guilford publications.
- Klinger, E. (1971). *Structure and functions of fantasy*. Wiley-Interscience. .
- Kretzmann, J. P., & McKnight, J. L. (1993). *Building communities from the inside out: A*

- path toward finding and mobilizing a community's assets. ACTA Publications.
- Lai, W.-T., & Chen, C.-F. (2011). Behavioral intentions of public transit passengers—The roles of service quality, perceived value, satisfaction and involvement. *Transport policy*, 18(2), 318-325.
- Lee, S. W., & Xue, K. (2020). A model of destination loyalty: Integrating destination image and sustainable tourism. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 25(4), 393–408. <https://doi.org/10.1080/10941665.2020.1713184>.
- Li, B. (2023). The integration of cultural tourism and rural revitalization in big data and the Internet of Things. *Journal of Cultural Management*, 26(2), 157–168.
- Li, W. (2006). Community decision-making: Participation in development. *Annals of Tourism Research*, 33(1), 132–143.
- Li, X., Zhang, Y., & Liu, Z. (2022). Analysis of the mediating role of place attachment in the link between tourists' authentic experiences of involvement in and loyalty to rural tourism. *Sustainability*, 14(19), 12795. <https://doi.org/10.3390/su141912795>.
- Li, Y., & Ismail, M. (2024). Destination authenticity, place attachment, and loyalty: Evaluating tourist experiences at traditional villages. https://www.researchgate.net/publication/366552825_Destination_authenticity_place_attachment_and_loyalty_evaluating_tourist_experiences_at_traditional_villages.
- Lumsdon, L., & Page, S. J. (2004). Progress in transport and tourism research: Reformulating the transport-tourism interface and future research agendas. In: *Tourism and transport. Issues and agenda for the new millennium*. Elsevier.
- Luoh, H.-F., Tsaor, S.-H., & Lo, P.-C. (2020). Cooking for fun: The sources of fun in cooking learning tourism. *Journal of Destination Marketing & Management*, 17, 100442.
- MacCannell, D. (1976). *The tourist: A new theory of the leisure class*. University of California Press.

- Macmillan, T. T. (1971). The delphi technique [Paper Presented] In The annual meeting of the California junior colleges associations committee on research and development, Monterey, California.
- Mao, I. Y., & Zhang, H. Q. (2014). Structural relationships among destination preference, satisfaction and loyalty in Chinese tourists to Australia. *International Journal of Tourism Research*, 16(2), 201–208. <https://doi.org/10.1002/jtr.1918>.
- McLuhan, H. M. (1962). *Understanding new media* UMI].
- Mitchell, M., & Turner, G. (2010). Agri-tainment: A new crop for farmers. *Journal of Food Products Marketing*, 16(4), 373–385.
- Mitchell, M., Damonte, L. T., & Domke-Damonte, D. J. (2007). Agri-Tainment: Combining Agriculture and Entertainment Along the Grand Strand. *The Coastal Business Journal*, 6(1), 2.
- Mulaik, S. A., & Millsap, R. E. (2000). Doing the four-step right. *Structural equation modeling*, 7, 36-73.
- Naeem, M., Ozuem, W., Howell, K., & Ranfagni, S. (2023). A step-by-step process of thematic analysis to develop a conceptual model in qualitative.
- Oh, H., Fiore, A. M., & Jeoung, M. (2007). Measuring experience economy concepts: Tourism applications. *Journal of Travel Research*, 46(2), 119–132. <https://doi.org/10.1177/0047287507304039>.
- Park, H., Reisinger, Y., & Kang, J. (2019). The role of emotional experience in the formation of place attachment and loyalty in tourism. *Tourism Analysis*, 24(3), 315–329. <https://doi.org/10.3727/108354219X15529105330465>.
- Patton, M. Q. (1999). Enhancing the quality and credibility of qualitative analysis. *Health services research*, 34(5 Pt 2), 1189.
- Pei, Q., Wang, L., Du, P., & Wang, Z. (2022). Optimization of tourism routes in Lushunkou District based on ArcGIS. *Plos one*, 17(3), e0264526.
- Penn State Extension. (n.d.). Agritainment. Penn State College of Agricultural Sciences.
- Pérez, E., López, C., & García, M. (2020). The relevance of cultural landscape in

strengthening place attachment in community-based tourism. *Tourism Geographies*.

https://www.researchgate.net/publication/344422020_The_relevance_of_cultural_landscape_in_strengthening_place_attachment_in_community-based_tourism.

Perreault, W. D., Darden, D. K., & Darden, W. R. (1977). A psychographic classification of vacation life styles. *Journal of Leisure Research*, 9(3), 208-224.

Pine, B. J., & Gilmore, J. H. (1999). *The experience economy: Work is theatre & every business a stage*. Harvard Business School Press.

Podhisita, C. (2018). Experiential tourism development at Watthana Nakhon District, Sa Kaeo Province. *Journal of Liberal Arts Prince of Songkla University*, 10(2), 156-187.

Prasitsangthong, P., Submahachok, P., & Seisawatwanit, P. (2022). The Management of Agricultural Tourism with The POSDCoRB Concept. *Journal of Liberal of Rajamangala University of Technology Suvaranabhumi*, 4(1), 173-186.

Pretty, J. N. (1995). Participatory learning for sustainable agriculture. *World Development*, 23(8), 1247-1263.

Pritchard, M. P., Havitz, M. E., & Howard, D. R. (1999). Analyzing the commitment-loyalty link in service contexts. *Journal of the academy of marketing science*, 27, 333-348.

Re: Przeborska, L. (2005). Classification of agri-tourism/rural tourism SMEs in Poland (on the example of the Wielkopolska Region) *AgEcon Search Research in Agricultural and Applied Economics*, 2005 International Congress, August 23-27, 2005, Copenhagen, Denmark.).

Qu, H., Kim, L. H., & Im, H. H. (2015). Achieving tourist loyalty through destination personality, satisfaction, and identification. *Journal of Business Research*, 68(11), 2227-2231. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2015.06.008>.

Rao, A. S., & Kareem Abdul, W. (2015). Impact of transformational leadership on team performance: an empirical study in UAE. *Measuring Business Excellence*,

- 19(4), 30-56.
- Read, A. L. (2002). Presentation of search results: the CLs technique. *Journal of Physics G: Nuclear and Particle Physics*, 28(10), 2693.
- Richards, G. (2000). Creative Tourism. ATLAS Newsletter.
- Richins, M. L., & Bloch, P. H. (1991). Post-purchase product satisfaction: Incorporating the effects of involvement and time. *Journal of Business Research*, 23(2), 145-158.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1976). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity In The annual Meeting of the American Educational Research Association, San Francisco, California, April 19-23, 1976, .
- Sachs, J. D. (2015). The age of sustainable development. Columbia University Press. [Press release]
- Salman, D., & Uygur, D. (2010). Creative tourism and emotional labor: an investigatory model of possible interactions. *International Journal of Culture, Tourism and Hospitality Research*, 4(3), 186-197.
- Sawagvudcharee, O. (2024). Integrated marketing communication for agricultural tourism using the brand archetypes: A case study of Phato District, Chumphon Province. *Journal of Southern Technology*, 17(2), 38-49.
- Scanlan, T. K., Carpenter, P. J., Simons, J. P., Schmidt, G. W., & Keeler, B. (1993). An introduction to the sport commitment model. *Journal of sport and exercise psychology*, 15(1), 1-15.
- Schilling, B. J., Attavanich, W., & Jin, Y. (2012). Does agritourism enhance farm profitability? *Journal of Agricultural and Resource Economics*, 37(3), 624-640.
- Schmitt, B. (2003). *Customer experience management*. New Jersey: John Wiley & Son.
- Schreiber, J. B., Nora, A., Stage, F. K., Barlow, E. A., & King, J. (2006). Reporting structural equation modeling and confirmatory factor analysis results: A review. *The Journal of educational research*, 99(6), 323-338.

- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2004). A beginner's guide to structural equation modeling. Psychology press. . [Press release]
- Stebbins, R. A. (2018). Leisure as not work: A (far too) common definition in theory and research on free-time activities. *World Leisure Journal*, 60(4), 255-264.
- Su, B., Wall, G., Wang, Y., & Jin, M. (2020). Integrating agritourism into rural development in China: A social-ecological systems perspective. *Sustainability*, 12(10), 4004.
- Sun, S., Song, H., & Lee, C. (2019). The influence of immersive experience on tourist loyalty: The mediating role of place attachment. *Journal of Travel Research*, 58(3), 423-438. <https://doi.org/10.1177/0047287517746013>.
- Taware, P., & ATDC, P. (2020). Agri-Tourism: Innovative supplementary income generating activity for enterprising farmers. In: CII.
- Taweephol, R. (2017). Concepts and business operation of boutique hotel in Chaing Mai Municipality, Mueang Chaing Mai District, Chiang Mai. *Dusit Thani College Journal*, 11(1), 116-132. [in Thai].
- Tew, C., & Barbieri, C. (2012). The perceived benefits of agritourism: The provider's perspective. *Tourism Management*, 33(1), 215-224. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2011.02.005>.
- Tobias, S., & Carlson, J. E. (1969). Brief report: Bartlett's test of sphericity and chance findings in factor analysis. *Multivariate behavioral research*, 4(3), 375-377.
- Tosun, C. (2006). Expected nature of community participation in tourism development. *Tourism Management*, 27(3), 493-504. .
- Tsiotsou, R. (2006). The role of perceived product quality and overall satisfaction on purchase intentions. *International journal of consumer studies*, 30(2), 207-217.
- Tussyadiah, I. P. (2014). Toward a theoretical foundation for experience design in tourism. *Journal of Travel Research*, 53(5), 543-564. <https://doi.org/10.1177/0047287513513175>.
- Vannini, P., Waskul, D., & Gottschalk, S. (2013). The senses in self, society, and culture: A

sociology of the senses. Routledge.

- Veeck, G., Che, D., & Veeck, A. (2006). America's changing farmscape: A study of agricultural tourism in Michigan. *The Professional Geographer*, 58(3), 235–248.
- Wolfe, K., & Bullen, G. (2009). Agritourism, your way: A how-to guide for successful agritourism enterprises. In University of Georgia's Center for Agribusiness and Economic Development and North Carolina State Cooperative Extension Service's Business Side of Agritourism Program Series.
- Wurzburger, R., Pratt, S., & Pattakos, A. (2009). Creative tourism, a global conversation. Sunstone Press. . [Press release]
- Xue, C., Duan, N., & Liu, J. (2023). Does value lead to loyalty? Exploring the important role of the tourist–destination relationship. *Behavioral Sciences*, 13(5), 136. <https://doi.org/10.3390/bs13050136>.
- Yin, R. K. (2003). Designing case studies. *Qualitative Research Methods*, 5(14), 359-386.
- Zaichkowsky, J. L. (1985). Familiarity: Product use, involvement or expertise. *Advances in consumer research*, 12(1).
- Zhang, H., Guo, X., & Chen, Z. (2021). Tourist experiences and loyalty: A study of agritourism in China. *Tourism Management*, 82, 104191. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2020.104191>.
- Zhang, S.-N., Li, Y.-Q., Liu, C.-H., & Ruan, W.-Q. (2022). The impact of the creative performance of agricultural heritage systems on tourists' cultural identity: A dual perspective of knowledge transfer and novelty perception. *Frontiers in Psychology*, 13, 968820.
- กรมการท่องเที่ยว. (2552). คู่มือการประเมินแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ม.ป.ท. .
- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2548). คู่มือการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวเกษตร. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท. .
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: กองอนุรักษ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

- เกศณีย์ สัตตัตถนขจร. (2550). การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร : กรณีศึกษา หมู่บ้านปางมะโอ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง.
- ขจรศักดิ์ บัวระพันธ์. (2560). วิจัยเชิงคุณภาพไม่ยากอย่างที่คิด (พิมพ์ครั้งที่ 7). นครปฐม: สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้.
- จำเนียร จวง ตระกูล, อรพินท์ บุญ สีน, จารุ กัญญา อุ ดา นนท์, & ลัด ดา วัลย์ สำราญ. (2024). การวิเคราะห์ ข้อมูล การ วิจัย เชิง คุณภาพ แบบ การ วิเคราะห์ แก่นสาร: แนวทาง ปฏิบัติ สำหรับ นัก วิจัย ใหม่. วารสาร สมาคม รัฐประศาสนศาสตร์ แห่ง ประเทศไทย, 6(2), 15-29.
- เจษฎา นกน้อย. (2559). การท่องเที่ยวเชิงเกษตร: แนวคิดและประสบการณ์. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 36(2), 157-169.
- ชวิน เจริญชัย, & กฤษดา เขียววัฒนสุข. (2565). กลยุทธ์การตลาดในยุคปกติใหม่สำหรับผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร. วารสารวิชาการการตลาดและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 9(2), 17-37.
- ณรงค์ พลรัักษ์, & ปริญา นาคปฐม. (2560). การศึกษาโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ในพื้นที่ ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกของประเทศไทย.
- ณัฐกฤตา บุตรแพ, จิรศักดิ์ สุรงค์พิภรธน์, & ละมุล รอดขวัญ. (2567). การส่งเสริมคุณธรรมผู้เรียนโดย การมีส่วนร่วมของชุมชน. วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย, 1(1), 153-172.
- ทศนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพกร ณ สงขลา. (2554). การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน : กรณีศึกษาท่องเที่ยวเชิงเกษตร ช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์, 6(2), 1-12.
- ธนาวัฒน์ ปัทมฤทธิกุล, & ประนิทศ ภูซัด. (2567). ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร: กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดนครราชสีมา. วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, 14(2), 143-157.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์.
- นฤมล ทองเจียม. (2542). การพัฒนากิจกรรมที่เน้นกลวิธีทางสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน

ภาษาอังกฤษ.

- นัฐกานต์ เครือชัยแก้ว. (2559). การรับรู้ภาพลักษณ์ขอตราสินค้าและคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นิออน ศรีสมยง. (2552). แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- เบญจวรรณ บวรกุลภา, วรรัตน์ วัฒนานิมิตกุล, พระมหาประสาศิต ฐิติสิทธิกร, & พระปลัดประพจน์ อยู่สำราญ. (2566). การพัฒนาตลาดท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์เชิงรุกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเกษตรจังหวัดนครปฐม. สยามวิชาการ, 24(1), 35-56.
- ประสพชัย พสุนนท์, & พิทักษ์ ศิริวงศ์. (2556). ประสิทธิภาพและคุณภาพแห่งความสำเร็จในการดำเนินการสหกรณ์การเกษตร: การศึกษาเพื่อสร้างทฤษฎีฐานราก. วารสาร Veridian E-Journal, 6(1), 610-62.
- พรทิพย์ ฤกษ์สมโภชน์. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มเกมแข่งขัน [TGT] กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
- พัชรารณณ์ ทัทศรีสวัสดิ์, & จิรา กฤตยพงษ์. (2561). ประสบการณ์ของผู้ใช้บริการครีเอทีฟสเปซ “ช่างชู่” ในกองส่งเสริมงานวิจัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ UTCC Academic Day ครั้งที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2560 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- พิทักษ์ ศิริวงศ์. (2547). ทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) วิธีวิทยาการวิจัยเพื่อสร้างทฤษฎีในการพัฒนาประเทศ. . บรรณสาร มศก.ท., 19(1).
- พูนลาภ ทิพชาติโยธิน. (2553). Value-Added Activities การเพิ่มมูลค่าด้วย กิจกรรมเพิ่มมูลค่า. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- ไพรวลัย ปินทะนา. (2547). การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนคณิตศาสตร์และปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล

[วิทยานิพนธ์, เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาวิณี กาญจนานา. (2559). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ระชานนท์ ทวีผล, & พัทธ์ชัย ศิริวงศ์. (2560). กระบวนการตัดสินใจเลือกที่พักแรมผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย

ของนักศึกษากลุ่มชายรักชาย คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสาร

บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 11(1), 104-117.

ระชานนท์ ทวีผล. (2558). การพัฒนามาตรฐานทักษะการปฏิบัติงานส่วนบุคคลที่มุ่งความเอาใจใส่พิเศษ

เพื่อยกระดับการบริการที่เป็นเลิศในระบบโรงแรมประเภทบูติคของประเทศไทย [ดุซงกี

นิพนธ์, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. เพชรบุรี.

. ไร่ไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2544). ท่องเที่ยวยั่งยืน (ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. อนุสาร

อสท, 118-119.).

วันชัย ก่อนกำเนิด. (2557). ผลการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 สาระการ

เรียนรู้ศิลปะกลุ่มทัศนศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [การค้นคว้าอิสระ,

มหาวิทยาลัยศิลปากร].

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2543). การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการ

พัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism). กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการ

วิชาการ สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.

สรชัย พิศาลบุตร. (2550). คู่มือการทำวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.

สุกัญญา คงเขียว, กนก เลิศพานิช, วรัญญา อรัญญาวัลย์, & อภิศักดิ์ โพธิ์ปิ่น. (2561). ความต้องการสื่อใน

การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 อำเภอ

องครักษ์ จังหวัดนครนายก. วารสารเกษตรพระจอมเกล้า, 36(1), 12-20.

สุชาดา จักรพิสูทธิ์. (2547). ชุมชนกับการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 27, 18-23.

สุดแดน วิสุทธิ์ลักษณ์ และคณะ. (2555). ท่องเที่ยวสร้างสรรค์: เครื่องมือสำคัญนำไปสู่ชุมชนยั่งยืน การ

ประชุมวิชาการระดับชาติ “ธรรมศาสตร์วิจัย”, .

อภิษฎา ดินม่วง, & กฤษดา เขียววัฒนสุข. (2561). E-CRM: การบริการลูกค้าสัมพันธ์ในยุคสังคมดิจิทัล

ของธุรกิจค้าปลีกความงาม. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย, 8(3), 20-30.

อังคาร คชชาวังศรี, สุบัน บัวขาว, & อรรถพร พงษ์พิทักษ์. (2561). กลยุทธ์ธุรกิจค้าปลีกไทยเพื่อการ

แข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 8(2), 141-155.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ผลการพิจารณาขอรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

รหัสโครงการ : REC 68.0404-066-2929

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) : การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์

ชื่อโครงการ (ภาษาอังกฤษ) : Enhancing the Model of Agri-tainment

ผู้วิจัยหลัก : นางณัฐมน สังวาลย์

สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี

สังกัด : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เอกสารที่รับรอง :

1. แบบแบบเสนอโครงการวิจัยเพื่อการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ฉบับภาษาไทย) เวอร์ชัน 02 ฉบับลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2568
2. แบบสัมภาษณ์ เวอร์ชัน 02 ฉบับลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2568
3. ประวัตินักวิจัย

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยยึดหลักเกณฑ์ตามรายงานเบลมองต์ และมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมายข้อบังคับ และข้อกำหนดภายในประเทศ และรายงานผลการวิจัยเมื่อโครงการเสร็จสิ้น

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อัครมงคลพร)
ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

หมายเลขใบรับรอง COA 68.0529-029

วันที่รับรอง : 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

วันหมดอายุ : 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2569

สำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์

6 ถนนราชมรรคาโน ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000

โทร. 09 8547 9738

Email : humanethics@su.ac.th

AF 06-03

กระบวนกรวิจัยกรรม 12 มิ.ย. 2568

สำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรม และการสร้างรายได้ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 005167
วันที่ 12 มิ.ย. 2568
เวลา 15.27 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนงานคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทรศัพท์ 0918537514.....

ที่ - วันที่11 มิถุนายน 2568.....

9. กง.อ.น
อ.ส.น
12 มิ.ย. 2568

เรื่อง ขอรับรองเอกสารเพิ่มเติมโครงการวิจัยที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูวิภักดิ์

ด้วยข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ณัฐมน..สังวาลย์ ระดับการศึกษา ปริญญาเอก สังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทรศัพท์มือถือ 0918537514 E-mail: nsaknwan_04@su.ac.th มีความประสงค์ขอรับรองเอกสารเพิ่มเติมโครงการวิจัยที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โครงการวิจัยเรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ เลขที่โครงการ REC 68.0404-066-2929 ซึ่งได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ตามหนังสือรับรองเลขที่ COA 68.0529-029 และได้แนบเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

- แบบรายงานการปรับปรุงแก้ไขโครงการวิจัย
 ขอรับรองเอกสารเพิ่มเติม ได้แก่
- 1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถามเรื่องการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์)
 - 2) ผลการหาค่าความเที่ยงตรงโดยผู้เชี่ยวชาญ
 - 3) กรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงปริมาณ
- เอกสารที่จะขอรับการรับรองใหม่
 เอกสารประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ

(...นางณัฐมน สังวาลย์...)

หัวหน้าโครงการวิจัย

เรียน ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
เพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ

(...ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูวิภักดิ์...)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่11 มิถุนายน 2568.....

สำเนาถูกต้อง
ทง

25 มิ.ย. 2568

ภาคผนวก ข
หนังสือการขอตีพิมพ์

ที่ อว 8618/2310

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน เจ้าของสวนโกโก้ช็อคโกแลต เชียงราย

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2309

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้จัดการโรรินรมย์ เกษตรอินทรีย์และฟาร์มสเตย์ เชียงราย

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรโรรินรมย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรโรรินรมย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามความเห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2308

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน คุณนันทินิตย์ เสสะเวช Horizon Village เชียงใหม่

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่ได้เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2307

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน เจ้าของสวนอินทผลัม STA DATE PALM และเกษตรอินทรีย์ จังหวัดร้อยเอ็ด

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่ได้เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2304

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ดร.อุทุมพร การเก็บ

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่ได้เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2305

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ดร.จตุมาส เพ็งโคณา

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่ได้เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2303

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ดร.ปราชัญ ภูณณศุภารมย์

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามความเห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2302

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ดร.จิตติมา ลำเลียงพล

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่ได้เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2301

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
 อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน ดร.ดาวรุ่ง พิภทอง

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่ได้เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
 คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2300

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน อาจารย์ธวัช วิชาญบุญ

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามความเห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2298

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน นางนภัทร์พร พรหมสวัสดิ์

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2294

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

8 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอสัมภาษณ์

เรียน คุณ อัครศ ผักดวงค์

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์" มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาและกำหนดคุณลักษณะของการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอยู่ภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างเคร่งครัด

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ และรายละเอียดเพิ่มเติมต่าง ๆ คณะวิทยาการจัดการ ขออนุญาตให้นางณัฐมน สัจจวาลย์ หมายเลขโทรศัพท์ 09 1853 7514 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์

เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกท่าน

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ซึ่งท่านเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งคัดเลือกแบบเจาะจงตามลักษณะของผู้ให้ข้อมูล ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยดังกล่าว ขอให้ท่านอ่านเอกสารฉบับนี้อย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ท่านได้ทราบถึงเหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ หากท่านมีข้อสงสัยใดๆเพิ่มเติม ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิที่จะตอบรับหรือปฏิเสธการให้ข้อมูล โดยจะไม่เสียผลประโยชน์หรือได้รับผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น การเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ และไม่มี การบังคับใด ๆ สามารถตัดสินใจได้โดยอิสระ ถ้าท่านตัดสินใจแล้วว่า จะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ท่านสามารถ ยืนยันคำยินยอมด้วยวาจาได้กับผู้วิจัยและสามารถเริ่มการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยจัดเตรียมประเด็นการสัมภาษณ์ ชักถาม และแบบสัมภาษณ์ให้กระชับ ชัดเจน ตรงประเด็นเพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนและกระชับ เวลามากที่สุด จะใช้เวลาในการสัมภาษณ์ท่านประมาณ 15-20 นาที

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของดุษฎีนิพนธ์เรื่อง การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีนางณัฐมน สังวาลย์ นักศึกษาระดับปริญญาเอก รหัสนักศึกษา 651230001 เป็นผู้ดำเนินการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์งานวิจัย 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ 2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการยกระดับ รูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ และ 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการยกระดับรูปแบบ การท่องเที่ยวเกษตรรีนอร์มย์ ในการนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองทั้งในรูปแบบออนไซต์ หรือในรูปแบบออนไลน์ตามความสะดวกของผู้ให้สัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็นทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก

ส่วนที่ 3 คำถามเฉพาะกลุ่ม (การสัมภาษณ์จะปรับตามบทบาทของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังนี้ สำหรับเจ้าของ กิจการ/ผู้ประกอบการ สำหรับนักวิชาการ สำหรับหน่วยงานภาครัฐ)

ส่วนที่ 4 คำถามปลายเปิดและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์ในครั้งนี้

ผู้วิจัย นางณัฐมน สังวาลย์
นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวโรงแรม และอสังหาริมทรัพย์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เลขที่โครงการวิจัย REC 68.0404-066-2929

วันที่รับรอง: 29 พฤษภาคม 2568

วันหมดอายุ: 28 พฤษภาคม 2569

แบบสัมภาษณ์

วิทยานิพนธ์หัวข้อ: การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์

.....

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูลจาก:

เพศ: ชาย หญิง อื่นๆ

อายุ: ปี

ระดับการศึกษา:

อาชีพ/ตำแหน่ง:

ประสบการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร:..... ปี

บทบาทในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร: เจ้าของกิจการ ผู้ประกอบการ นักวิชาการ
 หน่วยงานภาครัฐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2: แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก

2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์

1. ท่านเข้าใจคำว่า " Agri-tainment " อย่างไร? และมีลักษณะอย่างไรที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวเกษตรทั่วไป?

.....

2. จากประสบการณ์ของท่าน อะไรคือองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวเกษตรมีความ "entertainment"?

.....

3. ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยว Agri-tainment ในปัจจุบันของไทยมีจุดเด่นและจุดด้อยอย่างไร?

.....

เลขที่โครงการวิจัย REC 68.0404-066-2929

วันที่รับรอง: 29 พฤษภาคม 2568

วันหมดอายุ: 28 พฤษภาคม 2569

2.2 สถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์

4. ท่านมองว่าสถานการณ์การท่องเที่ยว Agri-tainment ในประเทศไทยปัจจุบันเป็นอย่างไร?

.....

5. จากประสบการณ์ของท่าน อะไรคือปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวเลือกมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว Agri-tainment?

.....

6. ท่านพบเห็นความท้าทายหรืออุปสรรคอะไรบ้างในการดำเนินกิจการหรือพัฒนาการท่องเที่ยว Agri-tainment ในประเทศไทย?

.....

2.3 ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

7. ในฐานะ [ระบุบทบาท: เจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการ/นักท่องเที่ยว/นักวิชาการ/ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ] ท่านมีความต้องการหรือความคาดหวังอย่างไรต่อการท่องเที่ยว Agri-tainment?

.....

8. ท่านคิดว่านักท่องเที่ยวมีความคาดหวังอะไรเมื่อมาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยว Agri-tainment?

.....

9. ท่านคิดว่าชุมชนท้องถิ่นได้รับผลกระทบอย่างไรจากการท่องเที่ยว Agri-tainment ทั้งด้านบวกและด้านลบ?

.....

เลขที่โครงการวิจัย REC 68.0404-066-2929

วันที่รับรอง: 29 พฤษภาคม 2568

วันหมดอายุ: 28 พฤษภาคม 2569

2.4 แนวทางการยกระดับการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์

10. ท่านคิดว่าควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาอะไรบ้างเพื่อยกระดับการท่องเที่ยว Agri-tainment ในประเทศไทย?

.....

.....

.....

11. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับการท่องเที่ยว Agri-tainment?

.....

.....

.....

12. ท่านมีตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ในการจัดการการท่องเที่ยว Agri-tainment ทั้งในและต่างประเทศที่ยากแบ่งปันหรือไม่?

.....

.....

.....

2.5 ปัจจัยความสำเร็จและความยั่งยืน

13. จากประสบการณ์ของท่าน อะไรคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยว Agri-tainment ประสบความสำเร็จและยั่งยืน?

.....

.....

.....

14. ท่านคิดว่าบทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยว Agri-tainment ควรเป็นอย่างไร?

.....

.....

.....

15. ท่านมองว่ารูปแบบความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ควรเป็นอย่างไรเพื่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยว Agri-tainment

.....

.....

.....

เลขที่โครงการวิจัย REC 68.0404-066-2929

วันที่รับรอง: 29 พฤษภาคม 2568

วันหมดอายุ: 28 พฤษภาคม 2569

2.6 แนวโน้มและอนาคตของการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์

16. ท่านคิดว่าแนวโน้มของการท่องเที่ยว Agri-tainment ในอนาคตจะเป็นอย่างไร?

.....

17. ท่านคิดว่ามีโอกาหรือช่องทางใหม่ๆ ในการพัฒนาการท่องเที่ยว Agri-tainment หลังสถานการณ์โควิด-19 หรือไม่ อย่างไร?

.....

18. ท่านมีวิสัยทัศน์อย่างไรต่ออนาคตของการท่องเที่ยว Agri-tainment ในประเทศไทย?

.....

ส่วนที่ 3: คำถามเฉพาะกลุ่ม (ปรับตามบทบาทของผู้ให้สัมภาษณ์)

สำหรับเจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการ

1. อะไรคือแรงจูงใจหรือแรงบันดาลใจในการริเริ่มหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว Agri-tainment ของท่าน?

.....

2. ท่านมีกลยุทธ์อย่างไรในการสร้างประสบการณ์ที่น่าประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชม?

.....

3. ท่านมีวิธีการอย่างไรในการรักษาสมดุลระหว่างการทำการเกษตรและการให้บริการการท่องเที่ยว?

.....

4. ท่านมีแนวทางอย่างไรในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว Agri-tainment กับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น?

.....

เลขที่โครงการวิจัย REC 68.0404-066-2929

วันที่รับรอง: 29 พฤษภาคม 2568

วันหมดอายุ: 28 พฤษภาคม 2569

สำหรับนักวิชาการ

1. ท่านมองเห็นช่องว่างอะไรในองค์ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว Agri-tainment ในบริบทของประเทศไทย?
.....
.....
2. จากมุมมองทางวิชาการ อะไรคือแนวคิดหรือทฤษฎีที่เหมาะสมในการศึกษาและพัฒนาการท่องเที่ยว Agri-tainment?
.....
.....
3. ท่านคิดว่าควรมีการศึกษาวิจัยในประเด็นใดเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว Agri-tainment อย่างยั่งยืน?
.....
.....

สำหรับหน่วยงานภาครัฐ

1. หน่วยงานของท่านมีนโยบายหรือแผนงานอย่างไรในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว Agri-tainment?
.....
.....
2. ท่านคิดว่าควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนากฎระเบียบหรือมาตรฐานอะไรบ้างเพื่อยกระดับการท่องเที่ยว Agri-tainment?
.....
.....
3. หน่วยงานของท่านมีความร่วมมือกับภาคส่วนอื่นๆ อย่างไรในการส่งเสริมการท่องเที่ยว Agri-tainment?
.....
.....

เลขที่โครงการวิจัย REC 68.0404-066-2929
วันที่รับรอง: 29 พฤษภาคม 2568
วันหมดอายุ: 28 พฤษภาคม 2569

ส่วนที่ 4: คำถามปลายเปิดและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

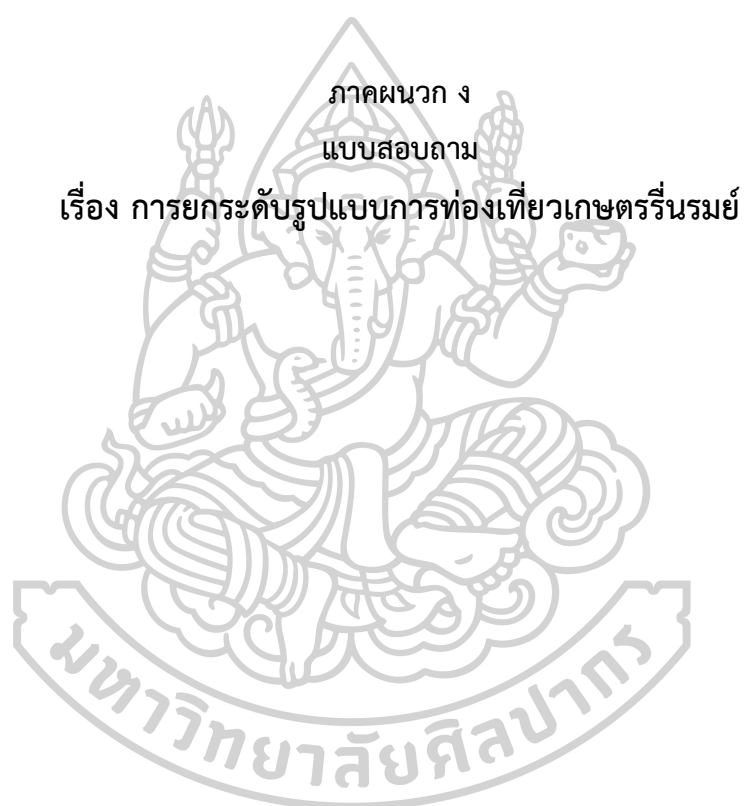
1. นอกจากประเด็นที่เราได้พูดคุยกันไปแล้ว ท่านมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยว Agri-tainment ในประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร?
.....
.....
.....
2. ท่านมีตัวอย่างกรณีศึกษาหรือแหล่งท่องเที่ยว Agri-tainment ที่ท่านคิดว่าน่าสนใจและควรศึกษาเพิ่มเติมหรือไม่?
.....
.....
.....
3. หากมีโอกาสในการพัฒนาโครงการหรือริเริ่มกิจกรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยว Agri-tainment ท่านจะเสนอโครงการหรือกิจกรรมอะไร?
.....
.....
.....
4. ในมุมมองของท่าน ภาษาอังกฤษคำว่า “Agri-tainment” เหมาะสมกับคำไหนสำหรับให้ความหมายที่เป็นภาษาไทยมากที่สุด
 - การท่องเที่ยวเกษตรบันเทิง
 - การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์
 - การท่องเที่ยวเกษตรสำราญ
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

เลขที่โครงการวิจัย REC 68.0404-066-2929

วันที่รับรอง: 29 พฤษภาคม 2568

วันหมดอายุ: 28 พฤษภาคม 2569

แบบสอบถามเรื่อง
“การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์ในประเทศไทย”

คำชี้แจง

การวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของคุณฉันทิณีพนธ์ ระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยข้อมูลที่ได้ก็นำไปเพื่อวิเคราะห์ผลเพื่อการศึกษาเท่านั้น แบบสอบถามแบ่งเป็น 6 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์ในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ 5 มิติการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์ในประเทศไทย

ตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความสั่นไหวทางการท่องเที่ยว

ตอนที่ 5 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความภักดีในจุดหมายปลายทาง

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

ทั้งนี้ การเข้าร่วมในโครงการวิจัยครั้งนี้เป็นไปโดยความสมัครใจ หากท่านไม่สมัครใจจะเข้าร่วมการศึกษาแล้ว ท่านสามารถถอนตัวได้ตลอดเวลาและการขอลงตัวออกจากโครงการวิจัยจะไม่มีผลต่อตัว ท่านแต่อย่างใด ผู้วิจัยอาจถอนท่านออกจากการเข้าร่วมการวิจัย เพื่อเหตุผลด้านความปลอดภัยของท่าน หรือในกรณีที่ท่านไม่สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้วิจัย ข้อมูลที่อาจนำไปสู่การเปิดเผยตัวท่าน จะได้รับการปกปิดและจะไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน ในกรณีที่ ผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์ ชื่อและที่อยู่ของท่านจะต้องได้รับการปกปิดอยู่เสมอ

ขอขอบพระคุณท่านอย่างสูงในการทำแบบสอบถามนี้

นางณัฐมน สัจจวาลย์

รหัสนักศึกษา 651230001

นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน

1. เพศ ชาย หญิง เพศทางเลือก
2. อายุ 15 - 25 ปี 26 - 36 ปี 37 - 47 ปี
 48 - 58 ปี 59 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
 อนุปริญญา / ปวส ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
4. รายได้ น้อยกว่า 5,000 บาท 5,001 - 10,000 บาท
 10,001 - 15,000 บาท 15,001 - 20,000 บาท
 20,001 - 25,000 บาท มากกว่า 25,001 บาทขึ้นไป
5. อาชีพ นักเรียน/นักศึกษา รับราชการ พนักงานบริษัทเอกชน
 รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย/อิสระ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

6. ประสบการณ์การท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

 1. ไม่เคยเลย 2. มากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป

ตอนที่ 3 ระดับแสดงความคิดเห็นที่มีต่อ 5 มิติการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

(ระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด)

5 มิติการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย (Five Dimensions of Agri-tainment in Thailand)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
มิติการเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรม (Eco-cultural Agricultural Dimension)					
1. ท่านเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเกษตรและวัฒนธรรมท้องถิ่น					
2. กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านเข้าร่วมให้โอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมของชุมชน					
3. ท่านประทับใจกับการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการเกษตรที่ยั่งยืนและการอนุรักษ์ธรรมชาติ					
4. ท่านได้ทราบเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของท้องถิ่น					
5. กิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้ท่านเข้าใจถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรรมและธรรมชาติ					
6. ท่านมีโอกาสเรียนรู้และสัมผัสกับวิธีการเกษตรแบบดั้งเดิมที่ยังคงดำเนินอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่น					
7. กิจกรรมที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมในทริปนี้ทำให้ท่านสามารถเชื่อมโยงกับธรรมชาติในท้องถิ่นมากขึ้น					

5 มิติการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย (Five Dimensions of Agri-tainment in Thailand)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
8.การท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรมทำให้ท่านได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน					
9.ท่านรู้สึกประทับใจกับวิถีที่ชุมชนท้องถิ่นสื่อสารเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมการเกษตร					
10.การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรเชิงนิเวศวัฒนธรรมทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่ยั่งยืนและมีความหมายทางจิตใจ					
มิติประสบการณ์สุนทรีย์เกษตรเชิงสร้างสรรค์(Creative Agri-aesthetics Experience Dimension)					
11.ท่านเพลิดเพลินกับการได้สัมผัสกับความสวยงามของธรรมชาติในพื้นที่เกษตรกรรม					
12.กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านเข้าร่วมมีองค์ประกอบทางศิลปะที่ทำให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวมีความพิเศษ					
13.ท่านได้มีโอกาสสร้างสรรค์หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเกษตรที่มีความเป็นศิลปะ เช่น การทำเครื่องประดับ ของใช้ในชีวิตประจำวันจากธรรมชาติ					
14.ท่านมองว่าเกษตรกรรมในแหล่งท่องเที่ยวมีความเชื่อมโยงกับศิลปะและความสวยงามอย่างลึกซึ้ง					
15.การได้สัมผัสกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่สร้างสรรค์และแปลกใหม่					
16.กิจกรรมการเกษตรในพื้นที่นี้มีความสร้างสรรค์และมีความเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่สามารถพบได้ในที่อื่น					
17.การเข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้ทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีความสุนทรีย์และผ่อนคลาย					
18.ท่านได้รับแรงบันดาลใจจากกิจกรรมในพื้นที่เกษตรกรรมที่มีการนำเสนอองค์ประกอบทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์					
19.การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกษตรสร้างสรรค์ทำให้ท่านเชื่อมโยงกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น					
20.ประสบการณ์การท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรมนี้ทำให้ท่านสัมผัสได้ถึงความสวยงามและการสร้างสรรค์ที่ไม่เคยทำมาก่อน					
มิติการบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management Dimension)					
21.มีกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในการรักษาความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนี้					
22.การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มีการเชื่อมโยงและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น					
23.แหล่งท่องเที่ยวนี้มีการจัดการที่ใส่ใจทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและความต้องการของนักท่องเที่ยว					
24.กิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มีการบริหารจัดการที่ทำให้เกิดประสบการณ์ที่สมดุลและมีคุณค่า					

5 มิติการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย (Five Dimensions of Agri-tainment in Thailand)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
25.การบริหารจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความเป็นมืออาชีพและโปร่งใสในทุกขั้นตอน					
26.การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ช่วยสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่					
27.การบริหารจัดการที่ดีทำให้กิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มีความสะดวกสบายและปลอดภัย					
28.ท่านเห็นความเชื่อมโยงที่ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในพื้นที่					
29.แหล่งท่องเที่ยวนี้มีการวางแผนและบริหารจัดการที่เน้นความยั่งยืนในระยะยาว					
30.การบริหารจัดการที่ดีในพื้นที่นี้ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีคุณค่าและน่าจดจำ					
มิติการมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายผลประโยชน์ (Community Participation and Benefit Sharing Dimension)					
31. ในระหว่างการท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว					
32. การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้สร้างโอกาสในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน					
33. ท่านเห็นว่าผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวมีการกระจายให้กับชุมชนท้องถิ่นในรูปแบบที่เป็นธรรม					
34. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว และการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง					
35. ในพื้นที่นี้ การท่องเที่ยวช่วยสร้างรายได้และสนับสนุนเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น					
36. นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นได้โดยตรงจากคนในชุมชน					
37. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว					
38. ผลประโยชน์ที่ได้จากการท่องเที่ยวช่วยเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน					
39. ท่านเห็นว่าชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างจริงจังในด้านการศึกษาและการฝึกอบรม					
40. การท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ทำให้ชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติของตนเอง					

5 มิติการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย (Five Dimensions of Agri-tainment in Thailand)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
มิติการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value Creation and Value-Added Dimension)					
41.การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง					
42.การท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ทำให้ท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่มีคุณค่าเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรม					
43.แหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์เพิ่มคุณค่าให้กับประสบการณ์การท่องเที่ยวของท่านอย่างมีความหมาย					
44.การเข้าร่วมกิจกรรมเกษตรในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ทำให้ท่านได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ					
45.ท่านเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์มีการนำเสนอสินค้าหรือบริการที่เพิ่มมูลค่าให้กับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว					
46.แหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์สามารถสร้างประสบการณ์ที่ทำให้ท่านเกิดความพึงพอใจและภูมิใจ					
47.กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ช่วยให้ท่านเห็นคุณค่าของการเกษตรและการอนุรักษ์ธรรมชาติในรูปแบบใหม่					
48.ท่านเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์มีการพัฒนาในลักษณะที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่					
49.การได้สัมผัสกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมในทริปนี้ทำให้ท่านมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน					
50.ประสบการณ์การท่องเที่ยวในแหล่งเกษตรรีนรมย์ทำให้ชีวิตของท่านมีความหมายและคุณค่ามากยิ่งขึ้น					

ตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความสับสนไหลทางการท่องเที่ยว

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

(ระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด)

ความสับสนไหลทางการท่องเที่ยว (Tourism Flow Experience)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเขตรื่นรมย์ช่วยให้มีสมาธิและจดจ่อกับกิจกรรมได้ดี					
2. ท่านไม่รู้สึกรู้ชานหรือถูกรบกวนจากสิ่งรอบข้างระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเขตรื่นรมย์					
3. ในระหว่างที่ทำกิจกรรมเขตรื่นรมย์ เหมือนหลุดเข้าไปในเวลานั้นหรือไม่ทันสังเกตว่าเวลาผ่านไปนานแค่ไหน					
4. ความเจียบสงบของแหล่งท่องเที่ยวเขตรื่นรมย์และธรรมชาติรอบตัวช่วยให้มีสมาธิหรือจดจ่อกับสิ่งที่ทำมากขึ้น					
5. เมื่อท่านมีสมาธิในการทำกิจกรรมเขตรื่นรมย์ ท่านรู้สึกดีมากกว่าประสบการณ์โดยรวมเช่น รู้สึกผ่อนคลาย มีความสุข หรือได้อยู่กับตัวเอง					
สภาวะเวลาบิดเบือน (Time Distortion)					
6. ขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเขตรื่นรมย์ ท่านรู้สึกว่าเวลา “ผ่านไปเร็วมากกว่าปกติ”					
7. ท่านมักลืมนานาฬิกาหรือไม่สนใจว่าใช้เวลาไปนานเท่าไรระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเขตรื่นรมย์					
8. รู้สึกว่าตนเองหลุดเข้าไปอยู่ในกิจกรรมจนไม่รู้เวลาที่ผ่านไปนานแค่ไหน					
9. ขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเขตรื่นรมย์ ท่านไม่ได้รู้สึกว่ายากหรือรีบกิจกรรมหรือนับเวลาถอยหลัง					
10. ประสบการณ์การท่องเที่ยวเขตรื่นรมย์ทำให้ท่านลืมเรื่องเวลาและอยู่กับช่วงเวลานั้นอย่างเต็มที่					
การสูญเสียความตระหนักรู้ในตัวเอง (Loss of Self-Consciousness)					
11. ขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยวเขตรื่นรมย์ ท่านไม่รู้สึกรู้ชานเกี่ยวกับภาพลักษณ์หรือการแสดงออกของตนเอง					
12. ท่านเป็นตัวของตัวเองโดยไม่รู้สึกรู้ชานหรือกลัวการถูกมองจากคนอื่นขณะทำกิจกรรมเขตรื่นรมย์					
13. ขณะทำกิจกรรม ท่านไม่ได้คิดถึงว่าคนอื่นจะมองฉันอย่างไร					
14. ท่านผ่อนคลายและเป็นธรรมชาติระหว่างทำกิจกรรมท่องเที่ยวเขตรื่นรมย์ โดยไม่ต้องฝืนบุคลิกของตัวเอง					
15. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเขตรื่นรมย์ช่วยให้ลืมความกังวลเกี่ยวกับตัวเองและมีสมาธิกับสิ่งที่กำลังทำอยู่จริง ๆ					

ตอนที่ 5 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความภักดีในจุดหมายปลายทาง

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

(ระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด)

ความภักดีในจุดหมายปลายทาง (Tourism Destination Loyalty)	ระดับค่าคะแนนความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การท่องเที่ยวซ้ำ (Re-visit)					
1. ท่านมีความตั้งใจที่จะกลับมาท่องเที่ยวที่แหล่งท่องเที่ยวเกษตรริมน้ำแห่งนี้ อีกในอนาคต					
2. หากมีโอกาส ท่านยินดีที่จะมาทำกิจกรรมเกษตรแบบเดิมในสถานที่นี้ อีก					
3. ท่านประทับใจจนอยากกลับมาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวเกษตรแห่งนี้ ซ้ำอีก					
4. ท่านพิจารณาที่จะแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเกษตรริมน้ำนี้ให้กับ เพื่อนหรือคนในครอบครัว					
5. หากมีตัวเลือกท่องเที่ยวอื่น ท่านยังคงเลือกกลับมาที่แหล่งท่องเที่ยว เกษตรริมน้ำแห่งนี้					
การแนะนำและบอกต่อ (Word of Mouth)					
6. ยินดีที่จะแนะนำแหล่งท่องเที่ยวเกษตรริมน้ำนี้ให้กับ เพื่อนหรือครอบครัว					
7. มีแนวโน้มที่จะเล่าเรื่องราวหรือแบ่งปันประสบการณ์ท่องเที่ยว เกษตรริมน้ำนี้ให้คนอื่นฟัง					
8. เชื่อว่าคนรู้จักจะได้รับประสบการณ์ที่ดีหากได้มาท่องเที่ยว เกษตรริมน้ำเหมือนที่ตัวเองได้รับ					
9. มีความตั้งใจจะแสดงความคิดเห็นเชิงบวกเกี่ยวกับแหล่ง ท่องเที่ยวเกษตรริมน้ำนี้ผ่านโซเชียลมีเดียหรือช่องทางออนไลน์					
10. หากมีคนถามเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแนวเกษตร จะพูดถึง สถานที่แห่งนี้ในระดับต้น ๆ					
การเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้น (Willing to Pay)					
11. ยินดีที่จะจ่ายเงินมากขึ้นเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยว เกษตรริมน้ำที่มีคุณภาพดี					
12. หากแหล่งท่องเที่ยวเกษตรริมน้ำมีการพัฒนาให้ดีขึ้น พร้อมที่จะจ่ายในราคาที่สูงขึ้น					
13. ท่านมองว่าค่าบริการในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรริมน้ำนั้น คุ้มค่า แม้จะมีราคาสูงกว่าที่อื่นเล็กน้อย					
14. ท่านเต็มใจจ่ายเพิ่มสำหรับประสบการณ์พิเศษ เช่น กิจกรรมเกษตรแบบเจาะลึก หรือการบริการเฉพาะบุคคล					
15. ความประทับใจที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเกษตรริมน้ำทำให้ รู้สึกว่าคุณค่าที่จะจ่ายแพงขึ้น					

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ อว 8618/2818

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

24 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ชฎาพัศฐ์ สุขกาย

ด้วยนางณฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์"

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2819

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

24 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ปริพรรณ แก้วเนตร

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์"

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2816

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

24 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ปัญญาดา นาคี

ด้วยนางณฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์"

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

ที่ อว 8618/2817

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

24 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.หิรัญญา กลางนุรักษ์

ด้วยนางณฐมน สัจจวาลย์ รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์"

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทร.0 3259 4031

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร.0 3259 4031
ที่ อว 8618/2820 วันที่ 24 มิถุนายน 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธารทิพย์ เหล่าวิโรจนกุล

ด้วยนางณัฐมน สัจจวาลัย รหัสประจำตัว 651230001 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การยกระดับรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์"

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

ที่ อว ๐๖๑๑.๐๑/๕๖๒๘

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย
๕๗๑๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ยืนยันตอบรับการตีพิมพ์บทความ

เรียน คุณณฐมน สังวาลย์, คุณสันติธร ภูริภักดี และ คุณเกศศิริ เจริญวิศาล

ตามที่ ท่านให้ความสนใจส่งบทความ เรื่อง “แนวโน้มนและองค์ประกอบของคุณลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรรีนรมย์ในประเทศไทย” เพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งเป็นวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่ม ๑ และทางกองบรรณาธิการ ได้แจ้งให้ท่านปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ บัดนี้ ทางกองบรรณาธิการวารสารฯ ได้รับบทความที่มีการแก้ไขจากท่านเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ขอรับรองว่าบทความฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการ โดยกองบรรณาธิการวารสารฯ และผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) จำนวน ๓ ท่าน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ที่มีความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้อง จากหลากหลายสถาบันและไม่ได้มาจากสถาบันเดียวกันกับผู้ประพันธ์บทความ บัดนี้ ทางกองบรรณาธิการวารสารฯ มีความยินดีจะแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความดังกล่าวของท่านได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เล่มปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๘)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณที่ท่านให้ความสนใจส่งบทความเพื่อตีพิมพ์กับทางวารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมสัน รตนะสิงห์กุล)
บรรณาธิการวารสารวิทยาการจัดการฯ

กองบรรณาธิการวารสารวิทยาการจัดการฯ
คณะวิทยาการจัดการ
โทร. ๐๕๓ ๗๗๖ ๐๖๔

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐมน สังกวาลย์
วุฒิการศึกษา	ระดับปริญญาโท : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการโรงแรม และท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี : บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา การท่องเที่ยว (เกียรตินิยมอันดับ 2) มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผลงานตีพิมพ์	<p>1) พรธนิภา ชาวคำ, ปริพรรณ์ แก้วเนตร, ณัฐมน สังกวาลย์, งามนิจ แสนนำพล และ ภูวนารถ ศรีทอง (2561) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อเข้าสู่ตลาดธุรกิจโรงแรม จังหวัดเชียงราย, วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (หน้า 165-182), กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยดุสิตธานี. (ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พ.ศ. 2561).</p> <p>2) ณัฐมน สังกวาลย์, ปริพรรณ์ แก้วเนตร, มนสิชา ชาวคำ (2566) รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของศูนย์การเรียนรู้เชิงแสน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.วารสารปาริชาติ, ปีที่ 36 ฉบับที่ 1 มกราคม-มีนาคม 2566 (หน้า 32-46). มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง (ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พ.ศ. 2563).</p> <p>3) ณัฐมน สังกวาลย์, ปริพรรณ์ แก้วเนตร, ชญาพัศร์ สุขกาย (2566) แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรพีชโกโก้และพีชเศรษฐกิจท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย.วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร.ปีที่ 43 ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-สิงหาคม 2566 (หน้า 65-76) .มหาวิทยาลัยศิลปากร (ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พ.ศ. 2564).</p> <p>4) ณัฐมน สังกวาลย์, ประสพชัย พสุนนท์ (2566) คุณลักษณะเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดเชียงราย.วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.ปีที่ 5 ฉบับที่3 กันยายน-ธันวาคม 2566 (หน้า54-65).มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.</p> <p>5. พรธนิภา ธนโพธิวิรัตน์, ณัฐมน สังกวาลย์, ปาริฉัตร คำเพ็ง, วิรัชญาน์ สิริมงคลวิวัฒน์, จิณณพัต เขยชม, เสฎฐวุฒติ แต่งปราณีต, วรธณินิชา นามแสง. (2567). แนวโน้มของซอฟต์แวร์พาวเวอร์ห้าด้านที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ</p>

ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วารสาร
ศิลปศาสตร์ มทร.ธัญบุรี, 5(2), 37-48. (TCI 2)

